

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ฉบับเดิม พ.ศ. 2468

บรรพ ๒ หน้า

Wiki Portal for Centennial Project

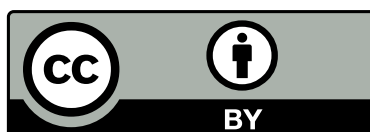
For the purpose to clarify the total concepts of the Codification of the Civil and Commercial Code in the Kingdom of Siam during the period between 1919 to 1935

—— PDF Still Version of the original [MediaWiki Instance](#) ——
(Stand: July 14, 2026)

arranged by

[Shiori Tamura](#)

- Source of the so-called "Index": [Vol. 79 of the "Archives of the History of Thai Codification"](#)
- Please, read also the consideration about ["Accuracy Question"](#) of the published "Index".

Except where otherwise noted,
content in this work is licensed
under a [Commons Attribution
4.0 International License](#)

Table of Contents

บรรพ ๒ นี้.....1		
ลักษณะ ๑ บทเปิดเสร็จทั่วไป..... 1		
หมวด ๑ วัตถุแห่งหนี้.....1		
มาตรา 194.....1 《References》1 《Comments》1 มาตรา 195.....2 《References》2 《Comments》2 มาตรา 196.....3 《References》3 《Comments》3	มาตรา 197.....4 《References》4 《Comments》4 มาตรา 198.....5 《References》5 《Comments》5 มาตรา 199.....6 《References》6 《Comments》6	มาตรา 200.....7 《References》7 《Comments》7 มาตรา 201.....8 《References》8 《Comments》8 มาตรา 202.....9 《References》9 《Comments》9
หมวด ๒ ผลแห่งหนี้..... 10		
ส่วนที่ ๑ การไม่ชำระหนี้..... 10		
มาตรา 203..... 10 《References》10 《Comments》10 มาตรา 204..... 12 《References》12 《Comments》12 มาตรา 205..... 14 《References》14 《Comments》14 มาตรา 206..... 15 《References》15 《Comments》15 มาตรา 207..... 17 《References》17 《Comments》17 มาตรา 208..... 18 《References》18 《Comments》18 มาตรา 209..... 20 《References》20 《Comments》20 มาตรา 210..... 21 《References》21	《Comments》21 มาตรา 211..... 22 《References》22 《Comments》22 มาตรา 212..... 23 《References》23 《Comments》23 มาตรา 213..... 24 《References》24 《Comments》24 มาตรา 214..... 26 《References》26 《Comments》26 มาตรา 215..... 27 《References》27 《Comments》27 มาตรา 216..... 28 《References》28 《Comments》28 มาตรา 217..... 29 《References》29 《Comments》29 มาตรา 218..... 31	《References》31 《Comments》31 มาตรา 219..... 32 《References》32 《Comments》32 มาตรา 220..... 33 《References》33 《Comments》33 มาตรา 221..... 34 《References》34 《Comments》34 มาตรา 222..... 35 《References》35 《Comments》35 มาตรา 223..... 37 《References》37 《Comments》37 มาตรา 224..... 39 《References》39 《Comments》39 มาตรา 225..... 40 《References》40 《Comments》40
ส่วนที่ ๒ รับช่วงสิทธิ.....41		
มาตรา 226.....41	《References》41 《Comments》41	มาตรา 227.....42

Table of Contents

《References》.....42	《Comments》.....44	มาตรา 231.....48
《Comments》.....42	มาตรา 229.....45	《References》.....49
มาตรา 228.....43	《References》.....45	《Comments》.....49
《References》.....43	《Comments》.....45	มาตรา 232.....50
《Comments》.....43	มาตรา 230.....47	《References》.....50
มาตรา 228.....44	《References》.....47	《Comments》.....50
《References》.....44	《Comments》.....47	

ส่วนที่ ๓ การใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้.....51

มาตรา 233.....51	《References》.....52	《Comments》.....53
《References》.....51	《Comments》.....52	มาตรา 236.....54
《Comments》.....51	มาตรา 235.....53	《References》.....54
มาตรา 234.....52	《References》.....53	《Comments》.....54

ส่วนที่ ๔ เพิกถอนการฉ้อฉล.....55

มาตรา 237.....55	《References》.....56	《Comments》.....57
《References》.....55	《Comments》.....56	มาตรา 240.....58
《Comments》.....55	มาตรา 239.....57	《References》.....58
มาตรา 238.....56	《References》.....57	《Comments》.....58

ส่วนที่ ๕ สิทธิยึดหน่วง.....59

มาตรา 241.....59	《References》.....63	《Comments》.....66
《References》.....59	《Comments》.....63	มาตรา 248.....67
《Comments》.....59	มาตรา 245.....64	《References》.....67
มาตรา 242.....61	《References》.....64	《Comments》.....67
《References》.....61	《Comments》.....64	มาตรา 249.....68
《Comments》.....61	มาตรา 246.....65	《References》.....68
มาตรา 243.....62	《References》.....65	《Comments》.....68
《References》.....62	《Comments》.....65	มาตรา 250.....69
《Comments》.....62	มาตรา 247.....66	《References》.....69
มาตรา 244.....63	《References》.....66	《Comments》.....69

ส่วนที่ ๖ บุริมสิทธิ.....70

มาตรา 251.....70	《Comments》.....70	《References》.....71
《References》.....70	มาตรา 252.....71	《Comments》.....71

๑. บุริมสิทธิสามัญ.....72

มาตรา 253.....72	มาตรา 255.....74	มาตรา 257.....77
《References》.....72	《References》.....74	《References》.....77
《Comments》.....72	《Comments》.....74	《Comments》.....77
มาตรา 254.....73	มาตรา 256.....76	มาตรา 258.....79
《References》.....73	《References》.....76	《References》.....79
《Comments》.....73	《Comments》.....76	《Comments》.....79

Table of Contents

๒. บุริมสิทธิพิเศษ.....	80
--------------------------------	-----------

(ก) บุริมสิทธิเหนือสิ่งหาปริมาณ.....	80
---	-----------

มาตรา 259.....80 《References》80 《Comments》80 มาตรา 260.....82 《References》82 《Comments》82 มาตรา 261.....83 《References》83 《Comments》83 มาตรา 262.....84 《References》84 《Comments》84 มาตรา 263.....85	《References》85 《Comments》85 มาตรา 264.....86 《References》86 《Comments》86 มาตรา 265.....87 《References》87 《Comments》87 มาตรา 266.....88 《References》88 《Comments》88 มาตรา 267.....89 มาตรา 268.....90	《References》90 《Comments》90 มาตรา 269.....91 《References》91 《Comments》91 มาตรา 270.....92 《References》92 《Comments》92 มาตรา 271.....93 《References》93 《Comments》93 มาตรา 272.....94 《References》94 《Comments》94
---	---	--

(ข) บุริมสิทธิเหนือสิ่งหาปริมาณ.....	95
---	-----------

มาตรา 273.....95 《References》95 《Comments》95 มาตรา 274.....96	《References》96 《Comments》96 มาตรา 275.....97 《References》97	《Comments》97 มาตรา 276.....98 《References》98 《Comments》98
--	---	---

๓. ลำดับแห่งบุริมสิทธิ.....	99
------------------------------------	-----------

มาตรา 277.....99 《References》99 《Comments》99 มาตรา 278.....100	《References》100 《Comments》101 มาตรา 279.....102 《References》102	《Comments》102 มาตรา 280.....103 《References》103 《Comments》103
---	---	---

๔. ผลแห่งบุริมสิทธิ.....	104
---------------------------------	------------

มาตรา 281.....104 《References》104 《Comments》104 มาตรา 282.....105 《References》105 《Comments》105 มาตรา 283.....106 《References》106 《Comments》106	มาตรา 284.....108 《References》108 《Comments》108 มาตรา 285.....109 《References》109 《Comments》109 มาตรา 286.....110 《References》110 《Comments》110	มาตรา 287.....111 《References》111 《Comments》111 มาตรา 288.....112 《References》112 《Comments》112 มาตรา 289.....113 《References》113 《Comments》113
--	--	--

หมวด ๓ ลูกหนี้และเจ้าหนี้หลายคน.....	114
---	------------

มาตรา 290.....114 《References》114 《Comments》114	มาตรา 291.....115 《References》115 《Comments》115	มาตรา 292.....116 《References》116 《Comments》116
--	--	--

Table of Contents

มาตรา 293.....117	มาตรา 296.....120	《Comments》123
《References》117	《References》120	มาตรา 300.....124
《Comments》117	《Comments》120	《References》124
มาตรา 294.....118	มาตรา 297.....121	《Comments》124
《References》118	《References》121	มาตรา 301.....125
《Comments》118	《Comments》121	《References》125
มาตรา 295.....119	มาตรา 298.....122	《Comments》125
《References》119	มาตรา 299.....123	มาตรา 302.....126
《Comments》119	《References》123	《References》126
		《Comments》126

หมวด ๔ โอนสิทธิเรียกร้อง.....127

มาตรา 303.....127	《Comments》130	《References》136
《References》127	มาตรา 307.....132	《Comments》136
《Comments》127	《References》132	มาตรา 311.....137
มาตรา 304.....128	《Comments》132	《References》137
《References》128	มาตรา 308.....133	《Comments》137
《Comments》128	《References》133	มาตรา 312.....138
มาตรา 305.....129	《Comments》133	《References》138
《References》129	มาตรา 309.....135	《Comments》138
《Comments》129	《References》135	มาตรา 313.....139
มาตรา 306.....130	《Comments》135	《References》139
《References》130	มาตรา 310.....136	《Comments》139

หมวด ๕ ความระงับหนี้.....140

ส่วนที่ ๑ การชำระหนี้.....140

มาตรา 314.....140	《References》146	มาตรา 327.....154
《References》140	《Comments》146	《References》154
《Comments》140	มาตรา 321.....147	《Comments》154
มาตรา 315.....141	《References》147	มาตรา 328.....155
《References》141	《Comments》147	《References》155
《Comments》141	มาตรา 322.....148	《Comments》155
มาตรา 316.....142	《References》148	มาตรา 329.....157
《References》142	《Comments》148	《References》157
《Comments》142	มาตรา 323.....149	《Comments》157
มาตรา 317.....143	《References》149	มาตรา 330.....158
《References》143	《Comments》149	《References》158
《Comments》143	มาตรา 324.....150	《Comments》158
มาตรา 318.....144	《References》150	มาตรา 331.....159
《References》144	《Comments》150	《References》159
《Comments》144	มาตรา 325.....152	《Comments》159
มาตรา 319.....145	《References》152	มาตรา 332.....161
《References》145	《Comments》152	《References》161
《Comments》145	มาตรา 326.....153	《Comments》161
มาตรา 320.....146	《References》153	มาตรา 333.....162
	《Comments》153	

Table of Contents

《References》162	《Comments》165	มาตรา 338.....169
《Comments》162	มาตรา 336.....166	《References》169
มาตรา 334.....163	《References》166	《Comments》169
《References》163	《Comments》166	มาตรา 339.....170
《Comments》163	มาตรา 337.....167	《References》170
มาตรา 335.....165	《References》167	《Comments》170
《References》165	《Comments》167	

ส่วนที่ ๒ ปลอดภัย.....171

มาตรา 340.....171	《References》171	《Comments》171
--------------------------	-----------------------	---------------------

ส่วนที่ ๓ หักกลบหนี้.....172

มาตรา 341.....172	《Comments》174	《References》177
《References》172	มาตรา 344.....175	《Comments》177
《Comments》172	《References》175	มาตรา 347.....178
มาตรา 342.....173	《Comments》175	《References》178
《References》173	มาตรา 345.....176	《Comments》178
《Comments》173	《References》176	มาตรา 348.....179
มาตรา 343.....174	《Comments》176	《References》179
《References》174	มาตรา 346.....177	《Comments》179

ส่วนที่ ๔ แปลงหนี้ใหม่.....180

มาตรา 349.....180	《References》183	《Comments》184
《References》180	《Comments》183	มาตรา 352.....185
《Comments》180	มาตรา 351.....184	《References》185
มาตรา 350.....183	《References》184	《Comments》185

ส่วนที่ ๕ หนี้เคลื่อนเปลี่ยน.....187

มาตรา 353.....187	《References》187	《Comments》187
--------------------------	-----------------------	---------------------

ลักษณะ ๒ สัญญา.....188

หมวด ๑ ก่อให้เกิดสัญญา.....188

มาตรา 354.....188	《References》191	มาตรา 361.....196
《References》188	《Comments》191	《References》196
《Comments》188	มาตรา 358.....192	《Comments》196
มาตรา 355.....189	《References》192	มาตรา 362.....198
《References》189	《Comments》192	《References》198
《Comments》189	มาตรา 359.....194	《Comments》198
มาตรา 356.....190	《References》194	มาตรา 363.....199
《References》190	《Comments》194	《References》199
《Comments》190	มาตรา 360.....195	《Comments》199
มาตรา 357.....191	《References》195	มาตรา 364.....201
	《Comments》195	

Table of Contents

《References》201	มาตรา 366.....204	《References》205
《Comments》201	《References》204	《Comments》205
มาตรา 365.....202	《Comments》204	มาตรา 368.....206
《References》202	มาตรา 367.....205	《References》206
《Comments》202		《Comments》206

หมวด ๒ ผลแห่งสัญญา.....207

มาตรา 369.....207	《Comments》209	《References》213
《References》207	มาตรา 372.....210	《Comments》213
《Comments》207	《References》210	มาตรา 375.....214
มาตรา 370.....208	《Comments》210	《References》214
《References》208	มาตรา 373.....212	《Comments》214
《Comments》208	《References》212	มาตรา 376.....215
มาตรา 371.....209	《Comments》212	《References》215
《References》209	มาตรา 374.....213	《Comments》215

หมวด ๓ มัดจำและกำหนดเบี้ยปรับ.....216

มาตรา 377.....216	มาตรา 380.....219	มาตรา 383.....222
《References》216	《References》219	《References》222
《Comments》216	《Comments》219	《Comments》222
มาตรา 378.....217	มาตรา 381.....220	มาตรา 384.....223
《References》217	《References》220	《References》223
《Comments》217	《Comments》220	《Comments》223
มาตรา 379.....218	มาตรา 382.....221	มาตรา 385.....224
《References》218	《References》221	《References》224
《Comments》218	《Comments》221	《Comments》224

หมวด ๔ เลิกสัญญา.....225

มาตรา 386.....225	มาตรา 389.....228	มาตรา 392.....232
《References》225	《References》228	《References》232
《Comments》225	《Comments》228	《Comments》232
มาตรา 387.....226	มาตรา 390.....229	มาตรา 393.....233
《References》226	《References》229	《References》233
《Comments》226	《Comments》229	《Comments》233
มาตรา 388.....227	มาตรา 391.....230	มาตรา 394.....234
《References》227	《References》230	《References》234
《Comments》227	《Comments》230	《Comments》234

ลักษณะ ๓ จัดการงานนอกสั่ง.....235

มาตรา 395.....235	《Comments》236	《References》238
《References》235	มาตรา 397.....237	《Comments》238
《Comments》235	《References》237	มาตรา 399.....239
มาตรา 396.....236	《Comments》237	《References》239
《References》236	มาตรา 398.....238	《Comments》239

Table of Contents

มาตรา 400.....240	มาตรา 402.....243	มาตรา 404.....246
《References》240	《References》243	《References》246
《Comments》240	《Comments》243	《Comments》246
มาตรา 401.....241	มาตรา 403.....245	มาตรา 405.....247
《References》241	《References》245	《References》247
《Comments》241	《Comments》245	《Comments》247

ลักษณะ ๔ ลากมิกวได้.....248

มาตรา 406.....248	《Comments》254	《References》261
《References》248	มาตรา 411.....255	《Comments》261
《Comments》248	《References》255	มาตรา 416.....262
มาตรา 407.....250	《Comments》255	《References》262
《References》250	มาตรา 412.....257	《Comments》262
《Comments》250	《References》257	มาตรา 417.....264
มาตรา 408.....251	《Comments》257	《References》264
《References》251	มาตรา 413.....258	《Comments》264
《Comments》251	《References》258	มาตรา 418.....265
มาตรา 409.....252	《Comments》258	《References》265
《References》252	มาตรา 414.....260	《Comments》265
《Comments》252	《References》260	มาตรา 419.....267
มาตรา 410.....254	《Comments》260	《References》267
《References》254	มาตรา 415.....261	《Comments》267

ลักษณะ ๕ ละเมิด.....268

หมวด ๑ ความรับผิดชอบเพื่อละเมิด.....268

มาตรา 420.....268	มาตรา 426.....277	มาตรา 432.....285
《References》268	《References》277	《References》285
《Comments》268	《Comments》277	《Comments》285
มาตรา 421.....270	มาตรา 427.....278	มาตรา 433.....287
《References》270	《References》278	《References》287
《Comments》270	《Comments》278	《Comments》287
มาตรา 422.....271	มาตรา 428.....279	มาตรา 434.....289
《References》271	《References》279	《References》289
《Comments》271	《Comments》279	《Comments》289
มาตรา 423.....272	มาตรา 429.....280	มาตรา 435.....291
《References》272	《References》280	《References》291
《Comments》272	《Comments》280	《Comments》291
มาตรา 424.....274	มาตรา 430.....282	มาตรา 436.....292
《References》274	《References》282	《References》292
《Comments》274	《Comments》282	《Comments》292
มาตรา 425.....275	มาตรา 431.....284	มาตรา 437.....293
《References》275	《References》284	《References》293
《Comments》275	《Comments》284	《Comments》293

Table of Contents

หมวด ๒ คำสั่งใหม่ทดแทนเพื่อละเมิด.....295

มาตรา 438.....295	《Comments》298	《References》303
《References》295	มาตรา 442.....299	《Comments》303
《Comments》295	《References》299	มาตรา 446.....304
มาตรา 439.....296	《Comments》299	《References》304
《References》296	มาตรา 443.....301	《Comments》304
《Comments》296	《References》301	มาตรา 447.....306
มาตรา 440.....297	《Comments》301	《References》306
《References》297	มาตรา 444.....302	《Comments》306
《Comments》297	《References》302	มาตรา 448.....307
มาตรา 441.....298	《Comments》302	《References》307
《References》298	มาตรา 445.....303	《Comments》307

หมวด ๓ นิรโทษกรรม.....308

มาตรา 449.....308	《References》310	《Comments》312
《References》308	《Comments》310	มาตรา 452.....315
《Comments》308	มาตรา 451.....312	《References》315
มาตรา 450.....310	《References》312	《Comments》315

บรรพ ๒ หนี้

ลักษณะ ๑ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

หมวด ๑ วัตถุแห่งหนี้

[← Previous Section](#) | [Next Section →](#)

มาตรา 194

- ด้วยอำนาจแห่งมูลหนี้ เจ้าหนี้อย่อมมีสิทธิจะเรียกให้ลูกหนี้ชำระหนี้ได้ อนึ่ง การชำระหนี้ด้วยงดเว้นการอันใดอันหนึ่งก็ย่อมมีได้

Section 194. (Draft in English from [Vol.79](#))

- By virtue of an obligation the creditor is entitled to claim performance from the debtor. The performance may consist in a forbearance.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [241](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.241:
 - By virtue of an obligation the creditor is entitled to claim performance from the debtor. The performance may consist in a forbearance.

มาตรา 195

- เมื่อทรัพย์สินซึ่งเป็นวัตถุแห่งหนี้ได้ระบุไว้แต่เพียงเป็นประเภท และถ้าตามสภาพแห่งนิติกรรม หรือตามเจตนาของคู่กรณีไม่อาจจะกำหนดได้ว่าทรัพย์สินนั้นจะพึงเป็นชนิดอย่างไรไซ้ ท่านว่าลูกหนี้จะต้องส่งมอบทรัพย์สินชนิดปานกลาง
- ถ้าลูกหนี้ได้กระทำการอันตนจะพึงต้องทำเพื่อส่งมอบทรัพย์สินนั้นทุกประการแล้วก็ดี หรือถ้าลูกหนี้ได้เลือกกำหนดทรัพย์สินที่จะส่งมอบแล้วด้วยความยินยอมของเจ้าหนี้ก็ดี ท่านว่าทรัพย์สินนั้นจึงเป็นวัตถุแห่งหนี้จำเดิมแต่เวลานั้นไป

Section 195. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] When the thing which forms the subject of an obligation is described only in kind, if its quality cannot be determined by the nature of the juristic act or the intention of the parties, the debtor must deliver a thing of medium quality.
- [II] If the debtor has done every thing required on his part for the delivery of such thing, or if he on obtaining the consent of the creditor has designated a thing for delivery, such thing becomes from that time the subject of the obligation.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [301](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [401](#)
3. Gr. Code (1896): [243](#)

1. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.401:
 - [I] In case the thing which is the subject of an obligation is indicated by its kind (species) only, if the quality cannot be determined from the nature of the juristic act nor from the intention of the parties concerned, the debtor must make prestation of a thing of medium quality.
 - [II] In the case of the preceding Paragraph, if the debtor has completed acts necessary for the prestation of the thing or, with the consent of the creditor, has indicated the thing for such prestation by him, such thing shall thenceforth be the subject of the obligation.

มาตรา 196

- ถ้าหนี้เงินได้แสดงไว้เป็นเงินต่างประเทศ ท่านว่าจะส่งใช้เป็นเงินไทยก็ได้
- การเปลี่ยนเงินนี้ให้คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนเงิน ณ สถานที่และในเวลาที่ใช้เงิน

Section 196. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If a money debt is expressed in a foreign currency, payment may be made in Siamese currency.
- [II] The commutation is made according to the rate of exchange current in the place of payment at the time of payment.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [302](#), [303](#)
2. Jp. Code (1896,98): [[403](#)]
3. Gr. Code (1896): * [244](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.244:
 - [I] If a money debt expressed in a foreign currency is payable within the Empire, payment may be made in the currency of the Empire, unless payment in the foreign currency is expressly stipulated for.
 - [II] The commutation is made according to the rate of exchange ,current in the place of payment (d) at the time of payment.

มาตรา 197

- ถ้าหนี้เงินจะพึงส่งใช้ด้วยเงินตราชนิดหนึ่งชนิดใดโดยเฉพาะอันเป็นชนิดที่ยกเลิกไม่ใช้กันแล้วในเวลาที่จะต้องส่งเงินใช้หนี้้นั้นไซ้ การส่งใช้เงินท่านให้ถือเสมือนหนึ่งว่ามีได้ระบุไว้ให้ใช้เป็นเงินตราชนิดนั้น

Section 197. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If a money debt is payable in a specific kind of money which is no longer current at the time of payment, the payment shall be as if the kind of money were not specified.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): [[402 par.2](#)]
3. Gr. Code (1896): * [245](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.245:
 - The provisions of the preceding two Articles apply correspondingly when things belonging to different owners are mixed together so as to be no longer distinguishable from each other.

มาตรา 198

- ถ้าการอันมีกำหนดพึงกระทำเพื่อชำระหนี้มีหลายอย่าง แต่จะต้องกระทำเพียงการใด การหนึ่งแต่อย่างเดียวไซ้ ท่านว่าสิทธิที่จะเลือกทำการอย่างใดนั้นตกอยู่แก่ฝ่ายลูกหนี้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

Section 198. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If several acts of performance are due in such manner that only one of them is to be done, the right to elect belongs to the debtor unless otherwise stipulated.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [213](#), [214](#)
2. Jp. Code (1896,98): [[406](#)]
3. Gr. Code (1896): * [262](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.262:
 - If several acts of performance are due in such a manner that only one of them is required to be done, the right to elect belongs to the debtor in case of doubt.

มาตรา 199

- การเลือกนั้นท่านให้ทำด้วยแสดงเจตนาแก่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง
- การชำระหนี้ได้เลือกทำเป็นอย่างใดแล้ว ท่านให้ถือว่าอย่างนั้นอย่างเดียวเป็นการชำระหนี้ อันกำหนดให้กระทำแต่ต้นมา

Section 199. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The election is made by a declaration of intention to the other party.
- [II] The performance elected is deemed to be the only one due from the beginning.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): [[407 par.1](#)]
3. Gr. Code (1896): * [263](#)

1. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.263:
 - [I] The election is made by declaration to the other party.
 - [II] The performance elected is deemed to be the only one due ab initio.

มาตรา 200

- ถ้าจะต้องเลือกภายในระยะเวลาอันมีกำหนด และฝ่ายที่มีสิทธิจะเลือก มิได้เลือกภายในระยะเวลานั้นไซ้ ทานว่าสิทธิที่จะเลือกนั้นย่อมตกไปอยู่แก่อีกฝ่ายหนึ่ง
- ถ้ามิได้กำหนดระยะเวลาให้เลือกไซ้ เมื่อหนึ่งถึงกำหนดชำระ ฝ่ายที่ไม่มีสิทธิจะเลือกอาจกำหนดเวลาพอสมควรแก่เหตุ แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายโน้นใช้สิทธิเลือกภายในเวลาอันนั้น

Section 200. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If the election is to be made within a period of time, and the party who has the right of election does not exercise it within such period, the right of election passes to the other party.
- [II] If no period of time was fixed, when the obligation becomes due, the party who has not the right of election can notify the other party to exercise his right of election within a reasonable time to be fixed in such notice.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [215, 216 \[=216 par.1\]](#)
2. Jp. Code (1896,98): [408](#)
3. Gr. Code (1896): [264](#)

1. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- The Old Text (1923), Secs.215 and 216:
 - Sec.215;
 - ถ้าจะต้องเลือกภายในระยะเวลาอันมีกำหนด และฝ่ายที่มีสิทธิจะเลือกมิได้เลือกภายในระยะเวลานั้นไซ้ ทานว่าสิทธิที่จะเลือกนั้นย่อมตกไปอยู่แก่อีกฝ่ายหนึ่ง
 - Sec.216;
 - ถ้ามิได้กำหนดระยะเวลาให้เลือกไซ้ ฝ่ายที่ไม่มีสิทธิจะเลือกอาจกำหนดเวลาพอสมควรแก่เหตุ แล้วบอกให้ฝ่ายโน้นใช้สิทธิเลือกภายในเวลาอันนั้น
 - ถ้าฝ่ายโน้นไม่ใช้สิทธิเลือกภายในกำหนดเวลานั้น ทานว่าสิทธินั้นตกไปอยู่แก่ฝ่ายผู้บอกให้เลือก

มาตรา 201

- ถ้าบุคคลภายนอกจะพึงเป็นผู้เลือก ท่านให้กระทำได้ด้วยแสดงเจตนาแก่ลูกหนี้ และลูกหนี้จะต้องแจ้งความนั้นแก่เจ้าหนี้
- ถ้าบุคคลภายนอกนั้นไม่อาจจะเลือกได้ก็ดี หรือไม่เต็มใจจะเลือกก็ดี ท่านว่าสิทธิที่จะเลือกตกไปอยู่แก่ฝ่ายลูกหนี้

Section 201. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If a third person is to make the election, it is done by a declaration of intention made to the debtor, who must inform the creditor.
- [II] If such third person cannot make the election or is unwilling to do so, the right of election passes to the debtor.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [217](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [409](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.409:
 - [I] In case a third person is to choose, the choice is made by an expression of intention either to the creditor or to the debtor.
 - [II] If the third person cannot or does not wish to choose, the right of choice belongs to the debtor.

มาตรา 202

- ถ้าการอันจะพึงต้องทำเพื่อชำระหนี้มีหลายอย่างและอย่างใดอย่างหนึ่งตกเป็นอันพ้นวิสัยจะทำได้มาแต่ต้นก็ดี หรือกลายเป็นพ้นวิสัยในภายหลังก็ดี ท่านให้จำกัดหนี้ไว้เพียงการชำระหนี้อย่างอื่นที่ไม่พ้นวิสัย อนึ่ง การจำกัดอันนี้ย่อมไม่เกิดขึ้น หากว่าการชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัย เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายที่ไม่มีสิทธิจะเลือกนั้นต้องรับผิดชอบ

Section 202. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If one of the acts of performance is impossible from the beginning, or if it subsequently becomes impossible, the obligation is limited to the other act of performance. This limitation does not arise if the performance becomes impossible in consequence of a circumstance for which the party not entitled to elect is responsible.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [219](#)
2. Jp. Code (1896,98): [[410](#)]
3. Gr. Code (1896): * [265](#)

1. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.265;
 - If one of the acts of performance is impossible ad initio, or if it subsequently becomes impossible, the obligation is limited to the other acts of performance. This limitation does not arise if the performance becomes impossible in consequence of a circumstance for which the party not entitled to elect is responsible.

หมวด ๒ ผลแห่งหนี้

ส่วนที่ ๑ การไม่ชำระหนี้

[← Previous Section](#) | [Next Section →](#)

มาตรา 203

- ถ้าเวลาอันจะพึงชำระหนี้มีได้กำหนดลงไว้ หรือจะอนุมานจากพฤติการณ์ทั้งปวงก็ไม่ได้ไซ้ร้ ท่านว่าเจ้าหนี้อย่อมจะเรียกให้ชำระหนี้ได้โดยพลัน และฝ่ายลูกหนี้ก็ย่อมจะชำระหนี้ของตนได้โดยพลันดุจกัน
- ถ้าได้กำหนดเวลาไว้ แต่หากกรณีเป็นที่สงสัย ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า เจ้าหนี้จะเรียกให้ชำระหนี้ก่อนเวลานั้นหาได้ไม่ แต่ฝ่ายลูกหนี้จะชำระหนี้ก่อนกำหนดนั้นก็ได้อีก

Section 203. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If a time for performance is neither fixed nor to be inferred from the circumstances, the creditor may demand the performance forthwith, and the debtor may perform his part forthwith.
- [II] If a time is fixed, it is to be presumed, in case of doubt, that the creditor may not demand the performance before that time; the debtor, however, may perform earlier.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [271](#)
4. Miscellaneous: [\[S.O.75\]](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.271;
 - [I] If a time for performance is neither fixed nor to be inferred from the circumstances, the creditor may demand the performance forthwith, and the debtor may perform his part forthwith.
 - [II] If a time is fixed it is to be presumed, in case of doubt, that the creditor may not demand the performance before that time; the debtor, however, may perform earlier.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Sweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.75;

- Ist die Zeit der Erfüllung weder durch Vertrag noch durch die Natur des Rechtsverhältnisses bestimmt, so kann die Erfüllung sogleich geleistet und gefordert werden.

มาตรา 204

- ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว
- ถ้าได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทิน และลูกหนี้มิได้ชำระหนี้ตามกำหนดไซ้ ท่านว่าลูกหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดโดยมิพักต้องเตือนเลย วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าก่อนการชำระหนี้ ซึ่งได้กำหนดเวลาลงไว้ อาจคำนวณนับได้โดยปฏิทินนับแต่วันที่ได้บอกกล่าว

Section 204. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If the debtor does not perform after warning given by the creditor after maturity, he is in default through the warning.
- [II] If a time by calendar is fixed for the performance, the debtor is in default without warning if he does not perform at the fixed time. The same rule applies if a notice is required to precede the performance, and the time is fixed in such manner that it may be reckoned by the calendar from the time of notice.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[8,323](#), [324](#)]
2. Jp. Code (1896,98): [[412](#)]
3. Gr. Code (1896): * [284](#)
4. Miscellaneous: ***S.O.102***

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.284;
 - [I] If the debtor does not perform after warning given by the creditor after maturity, he is in default through the warning. Bringing an action for the performance and the service of an order for payment in hortatory process are equivalent to warning.
 - [II] If a time by the calendar is fixed for the performance, the debtor is in default without warning if he does not perform at the fixed time. The same rule applies if a notice is required to precede the performance, and the time is fixed in such manner that it may be reckoned by the calendar from the time of notice.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.102;

- [I] Ist eine Verbindlichkeit fällig, so wird der Schuldner durch Mahnung des Gläubigers in Verzug gesetzt.
- [II] Wurde für die Erfüllung ein bestimmter Verfalltag verabredet, oder ergibt sich ein solcher infolge einer vorbehaltenen und gehörig vorgenommenen Kündigung, so kommt der Schuldner schon mit Ablauf dieses Tages in Verzug.

มาตรา 205

- ตราบใดการชำระหนี้ยังมิได้กระทำลงเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบ ตราบนั้นลูกหนี้ยังหาได้ชื่อว่าผิดนัดไม่

Section 205. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The debtor is not in default so long as the performance is not effected in consequence of a circumstance of a circumstance for which he is not responsible.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
 2. Jp. Code (1896,98):
 3. Gr. Code (1896): * [285](#)
1. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.285;
 - The debtor is not in default so long as the performance is not effected in consequence of a circumstance for which he is not responsible.

มาตรา 206

- ในกรณีหนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด

Section 206. (Draft in English from [Vol.79](#))

- In obligations arising from an unlawful act, the debtor is in default from the time when he committed it.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [327](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): [848](#) [??]
4. Miscellaneous: [Br.962](#), [Fr.1302](#) [??]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.327;
 - บุคคลเป็นหนี้อันเกิดโดยละเมิด ชื่อว่าผิดนัดแต่เวลากระทำละเมิดเสียแล้ว ไม่พักจะต้องทวงถามก่อนเลย

The other miscellaneous sources are as follows:

- Civil Code of Brazil (1916), Art.962;
 - In obligations arising from crime (delicto), the debtor is considered in default from the time that he perpetrated it.
- French Civil Code (1804), Art.1302;
 - [I] When the certain and determinate property which was the object of the obligation happens to perish, is put out of traffic, or is lost in such manner that its existence is absolutely unknown, the obligation is extinguished if the thing have perished, or have been lost without the fault of the debtor, and before he have been in delay.
 - [II] Even when the debtor is in delay, and if he have not been charged with fortuitous occurrences, the obligation is extinguished in the case where the thing would equally have perished at the house of the creditor if it had been delivered to him.
 - [III] The debtor is bound to prove the fortuitous occurrence which he alleges.

- [IV] In whatsoever manner a thing stolen have perished, or have been lost, its loss does not exonerate him who has removed it from restitution of the price.

มาตรา 207

- ถ้าลูกหนี้ขอปฏิบัติการชำระหนี้ และเจ้าหนี้ไม่รับชำระหนี้ขึ้นโดยปราศจากมูลเหตุอันจะอ้างกฎหมายได้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัด

Section 207. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A creditor is in default if, without legal ground, he does not accept the performance tendered to him.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [354](#), * [355](#)
2. Jp. Code (1896,98): [413](#)
3. Gr. Code (1896): [293](#)
4. Miscellaneous: [Br.955](#); [S.O.91](#)

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] Old Text (1923), 355;
 - ถ้าลูกหนี้ขอปฏิบัติการชำระหนี้เมื่อใด และเจ้าหนี้ไม่รับชำระหนี้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้เป็นผิดนัดแต่บัดนั้นไป
 - [Presumed Origin] This provision is probably based on:
 - German Civil Code (1896), Sec.293;
 - A creditor is in default if he does not accept the performance tendered to him.
- [Secondary model] [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.91;
 - Der Gläubiger kommt in Verzug, wenn er die Annahme der gehörig angebotenen Leistung oder die Vornahme der ihm obliegenden Vorbereitungshandlungen, ohne die der Schuldner nicht zu erfüllen imstande ist, ungerechtfertigterweise verweigert.

The other miscellaneous sources are as follows:

- Civil Code of Brazil (1916), Art.955;
 - The debtor who does not effect the payment, and the creditor who does not wish to accept it in the time, place and form agreed (Art. 1058), are considered in default (mora).

มาตรา 208

- การชำระหนี้จะให้สำเร็จผลเป็นอย่างไรใด ลูกหนี้จะต้องขอปฏิบัติชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้เป็น
อย่างนั้นโดยตรง
- แต่ถ้าเจ้าหนี้ได้แสดงแก่ลูกหนี้ จะไม่รับชำระหนี้ก็ดี หรือเพื่อที่จะชำระหนี้จำเป็นที่เจ้าหนี้
จะต้องกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งก่อนก็ดี ลูกหนี้จะบอกกล่าวแก่เจ้าหนี้ว่า ได้เตรียมการ
ที่จะชำระหนี้ไว้พร้อมเสร็จแล้วให้เจ้าหนี้รับชำระหนี้นั้น เท่านั้นนับว่าเป็นการเพียงพอแล้ว
ในกรณีเช่นนี้ท่านว่าคำบอกกล่าวของลูกหนี้ก็นับเสมือนกับคำขอปฏิบัติชำระหนี้

Section 208. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The performance must be actually tendered to the creditor in the manner which it is to be effected.
- [II] But if the creditor has declared to the debtor that he will not accept performance, or if for effecting the performance an act of the creditor is necessary, it is sufficient for the debtor to give him notice that all preparations for performance have been made and that it is for him to accept it. In such cases the notice by the debtor is equivalent to a tender.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [356](#) [, [359](#)]
2. Jp. Code (1896,98): [493](#)
3. Gr. Code (1896): * [294](#), [295](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows
(⇒ [Visualization](#)):

- [Primary model] German Civil Code (1896), Secs.294 and 295;
 - Sec.294;
 - The performance must be actually tendered to the creditor in the manner in which it is to be effected.
 - Sec.295;
 - A verbal tender by the debtor is sufficient if the creditor has declared to him that he will not accept the performance, or if for effecting the performance an act of the creditor is necessary, e.g., if the creditor has to take away the thing owed. A summons to the creditor to do the necessary act is equivalent to tender of performance.

- [Secondary model] Japanese Civil Code (1896/98), Art.493;
 - Tender of performance must be actually made in accordance with the intent and purpose of the obligation; but if the creditor has refused to receive the same beforehand, or when an act of the creditor is necessary for the performance of the obligation, it is sufficient if he is notified that preparation for performance has been made and called upon to receive same.

มาตรา 209

- ถ้าได้กำหนดเวลาไว้เป็นแน่นอนเพื่อให้เจ้าหนี้กระทำการอันใด ท่านว่าจะขอปฏิบัติกรชำระหนี้จะต้องทำก็แต่เมื่อเจ้าหนี้ทำการอันนั้นภายในเวลากำหนด

Section 209. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If a time certain is fixed for the act to be done by the creditor, tender is required only if the creditor does the act in due time.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [357](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [296 \[=296 sent.1\]](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.296;
 - If a time according to the calendar is fixed for the act to be done by the creditor, tender is required only if the creditor does the act in due time. The same rule applies if notice is required to precede the act, and the time for the act is fixed in such manner that it may be reckoned by the calendar from the time of notice.

มาตรา 210

- ถ้าลูกหนี้จำต้องชำระหนี้ส่วนของตนต่อเมื่อเจ้าหนี้ชำระหนี้ตอบแทนด้วยไซ้ร้ แม้ถึงว่าเจ้าหนี้จะได้เตรียมพร้อมที่จะรับชำระหนี้ตามที่ลูกหนี้ขอปฏิบัตินั้นแล้วก็ดี หากไม่เสนอที่จะกระทำการชำระหนี้ตอบแทนตามที่พึงต้องทำ เจ้าหนี้ก็เป็นอันได้ชื่อว่าผิดนัด

Section 210. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the debtor is bound to perform his part only upon counter-performance by the creditor, the creditor is in default if, though prepared to accept the performance tendered, he does not offer the required counter-performance.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): [[533](#)]
3. Gr. Code (1896): * [298](#)

1. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.298;
 - If the debtor is bound to perform his. part only upon counter-performance by the creditor, the creditor is in default if, though prepared to accept the performance tendered, he does not offer the required counter-performance.

มาตรา 211

- ในเวลาที่ลูกหนี้ขอปฏิบัติชำระหนี้ก็ดี หรือในเวลาที่กำหนดไว้ให้เจ้าหนี้ทำการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๙ นั้นก็ดี ถ้าลูกหนี้มีได้อยู่ในสถานะที่จะสามารถชำระหนี้ได้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้ยังหาผิดนัดไม่

Section 211. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A creditor is not in default if the debtor is not in a position to effect the performance at the time of tender, or, in the case provided by Section 209, at the time fixed for the act of the creditor.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [297](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.297;
 - A creditor is not in default if the debtor is not in a position to effect the performance at the time of tender, or, in the case provided for by 296, at the time fixed for the act of the creditor.

มาตรา 212

- ถ้ามิได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ก็ดี หรือถ้าลูกหนี้มีสิทธิที่จะชำระหนี้ได้ก่อนเวลากำหนดก็ดี การที่เจ้าหนี้มีเหตุขัดข้องชั่วคราวไม่อาจรับชำระหนี้ที่เขาขอปฏิบัติแก่ตนได้นั้น หาทำให้เจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดไม่ เว้นแต่ลูกหนี้จะได้บอกกล่าวการชำระหนี้ไว้ล่วงหน้าโดยเวลาอันสมควร

Section 212. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the time of performance is not fixed, or if the debtor is entitled to perform before the fixed time, the creditor is not in default by reason of the fact that he is temporarily prevented from accepting the tendered performance, unless the debtor has given him notice of this intended performance a reasonable time beforehand.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [299](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.299;
 - If the time of performance is not fixed, or if the debtor is entitled to perform before the fixed time, the creditor is not in default by reason of the fact that he is temporarily prevented from accepting the tendered performance, unless the debtor has given him notice of his intended performance a reasonable time beforehand.

มาตรา 213

- ถ้าลูกหนี้ละเลยไม่ชำระหนี้ของตน เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้สั่งบังคับชำระหนี้ก็ได้ เว้นแต่สภาพแห่งหนี้จะไม่เปิดช่องให้ทำเช่นนั้นได้
- เมื่อสภาพแห่งหนี้ไม่เปิดช่องให้บังคับชำระหนี้ได้ ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำการอันหนึ่งอันใด เจ้าหนี้จะร้องขอต่อศาลให้สั่งบังคับให้บุคคลภายนอกกระทำการอันนั้นโดยให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่ายให้ก็ได้ แต่ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้กระทำนิติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งไซ้ ศาลจะสั่งให้ถือเอาตามคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของลูกหนี้ก็ได้
- ส่วนหนี้ซึ่งมีวัตถุเป็นอันจะให้งดเว้นการอันใด เจ้าหนี้จะเรียกร้องให้รื้อถอนการที่ได้กระทำลงแล้วนั้นโดยให้ลูกหนี้เสียค่าใช้จ่าย และให้จัดการอันควรเพื่อกาลภายหน้าด้วยก็ได้
- อนึ่ง บทบัญญัติในวรรคทั้งหลายที่กล่าวมาาก่อนนี้ หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิที่จะเรียกเอาค่าเสียหายไม่

Section 213. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If a debtor fails to perform his obligation, the creditor may make a demand to the Court for compulsory performance, except where the nature of the obligation does not permit it.
- [II] When the nature of an obligation does not permit of compulsory performance, if the subject of the obligation is the doing of an act, the creditor may apply to the Court to have it done by a third person at the debtor's expense; but if the subject of the obligation is doing of a juristic act, a judgment may be substituted for a declaration of intention by the debtor.
- [III] As to an obligation whose subject is the forbearance from an act , the creditor may demand the removal of what has been done at the expense of the debtor and have proper measures adopted for the future.
- [IV] The provisions of the foregoing paragraphs do not affect the right to claim damages.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[328 par.1,](#) [331,](#) [[332,](#) [333,](#)] [334](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [414](#)
3. Gr. Code (1896): [249](#) [??], [251](#) [??]
4. Miscellaneous: [S.O.98]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.414;

- [I] When a debtor does not voluntarily perform the obligation, the creditor may make a demand for compulsory performance to the Court, unless the nature of the obligation does not permit it.
- [II] When the nature of the obligation does not permit of compulsory performance, if the obligation has the performance of an act for its subject, the creditor may demand the Court to cause a third person to do the same at the expense of the debtor; but with regard to an obligation which has a juristic act for its subject, a judgment may be substituted for an expression of intention by the debtor.
- [III] With regard to an obligation which has a forbearance for its subject the creditor may demand the removal of what has been done at the expense of the debtor and have proper measures adopted for the future.
- [IV] The provisions of the preceding three Paragraphs do not affect a demand for compensation for damages.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.98;
 - [I] Ist der Schuldner zu einem Tun verpflichtet, so kann sich der Gläubiger, unter Vorbehalt seiner Ansprüche auf Schadenersatz, ermächtigen lassen, die Leistung auf Kosten des Schuldners vorzunehmen.
 - [II] Ist der Schuldner verpflichtet, etwas nicht zu tun, so hat er schon bei bloßem Zuwiderhandeln den Schaden zu ersetzen.
 - [III] Überdies kann der Gläubiger die Beseitigung des rechtswidrigen Zustandes verlangen und sich ermächtigen lassen, diesen auf Kosten des Schuldners zu beseitigen.

มาตรา 214

- เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่นๆ ซึ่งบุคคลภายนอกค้างชำระแก่ลูกหนี้ด้วย

Section 214. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The creditor is entitled to have his obligation performed out of the whole of the property of his debtor including any money and other property due to the debtor by third person.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [373](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.373;
 - เจ้าหนี้อย่างใด ๆ มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินทรัพย์สินอื่นๆ ซึ่งบุคคลภายนอกค้างชำระแก่ลูกหนี้ด้วย

มาตรา 215

- เมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ให้ต้องตามความประสงค์อันแท้จริงแห่งมูลหนี้ไซ้ เจ้าหนี้จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอันเกิดแต่การนั้นก็ได้

Section 215. (Draft in English from [Vol.79](#))

- When the debtor does not perform the obligation in accordance with the true intent and purpose of the same, the creditor may claim compensation for any damages caused thereby.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[328 par.3](#)]
2. Jp. Code (1896/98): * [415 \[=415 sent. 1\]](#)
3. Gr. Code (1896): [\[286 par. 1\]](#)
4. Miscellaneous: [\[S.F.C.O. 110\]](#), [\[S.O.97 par. 1\]](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.415;
 - When the debtor does not perform the obligation in accordance with the true intent and purpose of the same (in forma specifica), the creditor may demand compensation for accruing damage. The same applies when performance has become impossible owing to a cause attributable to the debtor.

The other miscellaneous sources are as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1881\), Art.110](#):
 - Kann die Erfüllung der Verbindlichkeit überhaupt nicht oder nicht gehörig bewirkt werden, so hat der Schuldner Schadenersatz zu leisten, sofern er nicht beweist, dass ihm keinerlei Verschulden zur Last falle.
- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\), Art.97](#):
 - [I] Kann die Erfüllung der Verbindlichkeit überhaupt nicht oder nicht gehörig bewirkt werden, so hat der Schuldner für den daraus entstehenden Schaden Ersatz zu leisten, sofern er nicht beweist, daß ihm keinerlei Verschulden zur Last falle.
 - [II] Die Art der Zwangsvollstreckung steht unter den Bestimmungen des Schuldbetreibungs- und Konkursrechtes und der eidgenössischen und kantonalen Vollstreckungsvorschriften.

มาตรา 216

- ถ้าโดยเหตุผิดนัด การชำระหนี้กลายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้ เจ้าหนี้จะบอกปิดไม่รับชำระหนี้ และจะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้ก็ได้

Section 216. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If by a reason of default, the performance becomes useless to the creditor, he may refuse to accept it and claim compensation for non-performance.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [286 \[=286 par.2 sent.1\]](#)
4. Miscellaneous: [Br.956](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.286;
 - [I] The debtor shall compensate the creditor for any damage arising from his default.
 - [II] If the creditor has no interest in the performance in consequence of the default, he may, by refusing the performance, demand compensation for non-performance. The provisions of 346 to 356 applicable to the contractual right of rescission apply mutatis mutandis.

The other miscellaneous source is as follows:

- Civil Code of Brazil (1916), Art.956;
 - The debtor responds for the damages which his default may cause (Art. 1058).

มาตรา 217

- ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายบรรดาที่เกิดแต่ความประมาทเลินเล่อในระหว่างเวลาที่ตนผิดนัด ทั้งจะต้องรับผิดชอบในการที่การชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัย เพราะอุบัติเหตุอันเกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่ผิดนัดด้วย เว้นแต่ความเสียหายนั้นถึงแม้ว่าตนจะได้ชำระหนี้ทันเวลากำหนดก็จะต้องเกิดมีอยู่นั่นเอง

Section 217. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A debtor is responsible for all negligence during his default. He is also responsible for impossibility of performance arising accidentally during the default, unless the injury would have arisen even if he had performed in due time.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[337](#)]
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [287](#)
4. Miscellaneous: [Br.957](#), [S.O.99 par.1]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.287;
 - A debtor is responsible for all negligence during his default. He is also responsible for impossibility of performance arising accidentally during the default, unless the injury would have arisen even if he had performed in due time.

The other miscellaneous sources are as follows:

- Civil Code of Brazil (1916), Art.957;
 - The debtor in default (em mora) responds for the impossibility of the prestation, although such impossibility results from fortuitous event or vis major, if the same occurred during the delay (atrazo) ; unless it is proved that he was without fault, or that the damage would have occurred (sobreviria) although the obligation had been opportunely performed (Art. 1058).
- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.99;
 - [I] Der Schuldner haftet im allgemeinen für jedes Verschulden.

- [II] Das Maß der Haftung richtet sich nach der besonderen Natur des Geschäftes und wird insbesondere milder beurteilt, wenn das Geschäft für den Schuldner keinerlei Vorteil bezweckt.
- [III] Im übrigen finden die Bestimmungen über das Maß der Haftung bei unerlaubten Handlungen auf das vertragswidrige Verhalten entsprechende Anwendung.

มาตรา 218

- ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัยจะทำได้เพราะเหตุการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งลูกหนี้ต้องรับผิดชอบไซ้รู้ ท่านว่าลูกหนี้จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เจ้าหนี้เพื่อค่าเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแต่การไม่ชำระหนี้
- ในกรณีที่การชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัยแต่เพียงบางส่วน ถ้าหากว่าส่วนที่ยังเป็นวิสัยจะทำได้นั้นจะเป็นอันไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้แล้ว เจ้าหนี้จะไม่ยอมรับชำระหนี้ส่วนที่ยังเป็นวิสัยจะทำได้นั้น แล้วและเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้เสียทั้งหมดทีเดียวก็ได้

Section 218. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] When the performance becomes impossible in consequence of a circumstance for which the debtor is responsible, the debtor shall compensate the creditor for any damage arising from the non-performance.
- [II] In case of partial impossibility the creditor may, by declining the still possible part of the performance, demand compensation for non-performance of the entire obligation, if the still possible part of performance is useless to him.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [280](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.280;
 - [I] Where the performance becomes impossible in consequence of a circumstance for which the debtor is responsible, the debtor shall compensate the creditor for any damage arising from the non-performance.
 - [II] In case of partial impossibility the creditor may, by declining the still possible part of the performance, demand compensation for non-performance of the entire obligation, if he has no interest in the partial performance. The provisions of 346 to 356 applicable to the contractual right of rescission apply mutatis mutandis.

มาตรา 219

- ถ้าการชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัยเพราะเหตุการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้ และซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบนั้นไซ้ ท่านว่าลูกหนี้เป็นอันหลุดพ้นจากการชำระหนี้
- ถ้าภายหลังที่ได้ก่อหนี้ขึ้นแล้วนั้น ลูกหนี้กลายเป็นคนไม่สามารถจะชำระหนี้ได้ไซ้ ท่านให้ถือเสมือนว่าเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้การชำระหนี้ตกเป็นอันพ้นวิสัยฉะนั้น

Section 219. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The debtor is relieved from his obligation to perform if the performance becomes impossible in consequence of a circumstance for which he is not responsible occurring after the creation of the obligation.
- [II] If the debtor, after the creation of the obligation, becomes unable to perform, it is equivalent to a circumstance rendering the performance impossible.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[336](#)]
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [275](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.275;
 - [I] The debtor is relieved from his obligation to perform if the performance becomes impossible in consequence of a circumstance for which he is not responsible occurring after the creation of the obligation.
 - [II] If the debtor, after the creation of the obligation, becomes unable to perform, it is equivalent to a circumstance rendering the performance impossible.

มาตรา 220

- ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบในความผิดของตัวแทนแห่งตน กับทั้งของบุคคลที่ตนใช้ในการชำระหนี้ นั้นโดยขนาดเสมอกับว่าเป็นความผิดของตนเองฉะนั้น แต่บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๗๓ หาใช้บังคับแก่กรณีเช่นนี้ด้วยไม่

Section 220. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A debtor is responsible for the fault of his agent, and of person whom he employs in performing his obligation, to the same extent as for his own fault. In such case the provisions of Section 373 have no application.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [278](#)
4. Miscellaneous: [S.O.101 par.1, 2]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.278;
 - A debtor is responsible for the fault of his statutory agent, and of persons whom he employs in fulfilling his obligation, to the same extent as for his own fault. The provision of 276, par. 2, does not apply.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.101;
 - [I] Wer die Erfüllung einer Schuldpflicht oder die Ausübung eines Rechtes aus einem Schuldverhältnis, wenn auch befugter Weise, durch eine Hilfsperson, wie Hausgenossen, Arbeiter oder Angestellte, vornehmen läßt, hat dem andern den Schaden zu ersetzen, den die Hilfsperson in Ausübung ihrer Verrichtungen verursacht.
 - [II] Diese Haftung kann durch eine zum voraus getroffene Verabredung beschränkt oder aufgehoben werden.
 - [III] Steht aber der Verzichtende im Dienst des andern oder folgt die Verantwortlichkeit aus dem Betriebe eines obrigkeitlich konzessionierten Gewerbes, so darf die Haftung höchstens für leichtes Verschulden wegbedungen werden.

มาตรา 221

- หนี้เงินอันต้องเสียดอกเบี้ยนั้น ท่านว่าจะคิดดอกเบี้ยในระหว่างที่เจ้าหนี้ผิดนัดหาได้ไม่

Section 221. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A money debt bearing interest ceases to bear interest during the default of the creditor.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): 360 par.2 [=360 No.2]
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [[301](#)]
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.301;
 - Upon an interest-bearing money debt the debtor does not have to pay interest during the default of the creditor.

มาตรา 222

- การเรียกเอาค่าเสียหายนั้น ได้แก่เรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายเช่นที่ตามปกติย่อมเกิดขึ้นแต่การไม่ชำระหนี้
- เจ้าหนี้จะเรียกค่าสินไหมทดแทนได้ แม้กระทั่งเพื่อความเสียหายอันเกิดแต่พฤติการณ์พิเศษ หากว่าคู่กรณีที่เกี่ยวข้องได้คาดเห็นหรือควรจะได้คาดเห็นพฤติการณ์เช่นนั้นล่วงหน้าก่อนแล้ว

Section 222. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The claim of damages is for compensation for all such damage as usually arises from non performance.
- [II] The creditor may demand compensation even for such damage as has arisen from special circumstances, if the party concerned foresaw or ought to have foreseen such circumstances.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [339](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [416](#)
3. Gr. Code (1896): [[249](#)], [[252](#)]
4. Miscellaneous: [S.O.42, 43]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98). Art.416;
 - [I] The demand for damages has for its subject compensation for such damage as takes place under ordinary circumstances in consequence of the non-performance of the obligation.
 - [II] The creditor may demand compensation even for such damage as arises under special circumstances, if the circumstances were foreseen, or ought to have been foreseen, by the party concerned.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Arts. 42 and 43;
 - Art.42;
 - [I] Wer Schadenersatz beansprucht, hat den Schaden zu beweisen.
 - [II] Der nicht ziffermäßig nachweisbare Schaden ist nach Ermessen des Richters mit Rücksicht auf den gewöhnlichen Lauf

der Dinge und auf die vom Geschädigten getroffenen Maßnahmen abzuschätzen.

- Art.43;
 - [I] Art und Größe des Ersakes für den eingetretenen Schaden bestimmt der Richter, der hiebei sowohl die Umstände als die Größe des Verschuldens zu würdigen hat.
 - [II] Wird Schadenersatz in Gestalt einer Rente zugesprochen, so ist der Schuldner gleichzeitig zur Sicherheitsleistung anzuhalten.

มาตรา 223

- ถ้าฝ่ายผู้เสียหายได้มีส่วนทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งก่อให้เกิดความเสียหายด้วยไซ้ร่า่านว่าหนัอื่นจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ฝ่ายผู้เสียหายมากน้อยเพียงใด ต้องอาศัยพฤติการณ์เป็นประมาณ ข้อสำคัญก็คือว่าความเสียหายนั้นได้เกิดขึ้น เพราะฝ่ายไหนเป็นผู้ก่อยั้งหย่อนกว่ากันเพียงไร
- วิธีเดียวกันนี้ ท่านให้ใช้แม้ทั้งที่ความผิดของฝ่ายผู้เสียหายจะมีแต่เพียงละเลยไม่เตือนลูกหนัให้รู้สึกถึงอันตราย แห่งการเสียหายอันเป็นอยั่างร้ายแรงผิดปกติ ซึ่งลูกหนัไม่รู้หรือไม่อาจจะรู้ได้ หรือเพียงแต่ละเลยไม่บำบัดปัดป้อง หรือบรรเทาความเสียหายนั้นด้วย อนั้บพบบัญญัติแห่งมาตรา ๒๒๐ นั้น ท่านให้นำมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

Section 223. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If any fault of the injured party has contributed in causing the injury, the obligation to compensate the injured party and the extent of the compensation to be made depends upon the circumstances, especially upon how far the injury has been caused chiefly by the one or the other party.
- [II] This applies also even if the fault of the injured party consisted only in an omission to call the attention of the debtor to the danger of an unusually serious injury which the debtor neither knew nor ought to have known, or in an omission to avert or mitigate the injury. The provisions of Section 220 apply mutatis mutandis.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[340](#)]
2. Jp. Code (1896,98): [418](#)
3. Gr. Code (1896): * [254](#)
4. Miscellaneous: [Jenks 282, /283/](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.254;
 - [I] If any fault of the injured party has contributed in causing the injury, the obligation to compensate the injured party and the extent of the compensation to be made depends upon the circumstances, especially upon how far the injury has been caused chiefly by the one or the other party.
 - [II] This applies also even if the fault of the injured party consisted only in an omission to call the attention of the debtor to the danger of

an unusually serious injury which the debtor neither knew nor ought to have known, or in an omission to avert or mitigate the injury. The provision of 278 applies mutatis mutandis.

The other miscellaneous source is as follows:

- A Digest of English Civil Law by Edward Jenks (1906), Secs.282 and 283;
 - 282;
 - A party to a contract is bound to take all reasonable means of mitigating the loss consequent upon a breach by the other party. If he neglects to do so, he cannot recover any part of the damages which he might have avoided by taking such means.
 - 283;
 - In an action for damages for breach of contract, the defendant may prove in mitigation of damages any breaches on the part of plaintiff existing at the time of action brought.

มาตรา 224

- หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้น โดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น
- ท่านห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัด
- การพิสูจน์ค่าเสียหายอย่างอื่นนอกกว่านั้น ท่านอนุญาตให้พิสูจน์ได้

Section 224. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] A money debt bears interest during default seven and half percent per annum. If the creditor can demand higher interest on any other legitimate ground, this shall continue to be paid.
- [II] Interest for default shall not be paid upon interest.
- [III] Proof of further damage is admissible.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): [[405](#)], [[419](#)]
3. Gr. Code (1896): * [288](#), [289](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Secs.288 and 289;
 - Sec.288;
 - [I] A money debt bears interest during default at 4 per cent. per annum. If the creditor can demand higher interest on any other legitimate ground, this shall continue to be paid.
 - [II] Proof of further damage is admissible.
 - Sec.289;
 - Interest for default shall not be paid upon interest. The right of the creditor to compensation for any damage arising from the default remains unaffected.

มาตรา 225

- ถ้าลูกหนี้จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อราคาวัตถุอันได้เสื่อมเสียไประหว่างผิดนัดก็ดี หรือวัตถุอันไม่อาจส่งมอบได้เพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันเกิดขึ้นระหว่างผิดนัดก็ดี ท่านเจ้าหนี้จะเรียกดอกเบี้ยในจำนวนที่จะต้องใช้เป็นค่าสินไหมทดแทน คิดตั้งแต่วันที่อันเป็นฐานที่ตั้งแห่งการกะประมาณราคานั้นก็ได้ วิธีเดียวกันนี้ ท่านให้ใช้ตลอดถึงการที่ลูกหนี้จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน เพื่อการที่ราคาวัตถุตกต่ำเพราะวัตถุนั้นเสื่อมเสียลงในระหว่างเวลาที่ผิดนัดนั้นด้วย

Section 225. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the debtor is bound to make compensation for the value of an object which has perished during the default, or which cannot be delivered for a reason which has arisen during the default, the creditor may demand interest, on the amount to be paid as compensation, from the time which serves as the basis for the estimate of the value. The same rule applies if the debtor is bound to make compensation for the diminution in value of an object which has deteriorated during the default.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): [[419](#)]
3. Gr. Code (1896): * [290](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.290;
 - If the debtor is bound to make compensation for the value of an object which has perished during the default, or which cannot be delivered for a reason which has arisen during the default, the creditor may demand interest on the amount to be paid as compensation, from the time which serves as the basis for the estimate of the value. The same rule applies if the debtor is bound to make compensation for the diminution in value of an object which has deteriorated during the default.

มาตรา 226

- บุคคลผู้รับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ ชอบที่จะใช้สิทธิทั้งหลายบรรดาที่เจ้าหนี้มีอยู่โดยมูลหนี้ รวมทั้งประกันแห่งหนี้ได้ ในนามของตนเอง
- ช่วงทรัพย์ ได้แก่เอาทรัพย์สินอันหนึ่งเข้าแทนที่ทรัพย์สินอีกอันหนึ่งในฐานะนิติบัญญัติอย่างเดียวกันกับทรัพย์สินอันก่อน

Section 226. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] A person who is subrogated to the rights of a creditor is entitled to exercise in his own name all the rights which the creditor had in respect of the obligation including any security for it.
- [II] By real subrogation, a property is substituted for another property in the same juristic position as the previous one.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [\[๑\]](#)
2. Jp. Code (1896,98): [\[304\]](#), [\[423\]](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.6;
 - บุคคลผู้รับช่วงสิทธิแห่งเจ้าหนี้ อาจใช้สิทธิทุกประการซึ่งเจ้าหนี้ได้มีตามผลแห่งหนี้
ประกันแห่งหนี้ได้

มาตรา 227

- เมื่อเจ้าหนี้ได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเต็มราคาทรัพย์สินหรือสิทธิซึ่งเป็นวัตถุแห่งหนี้แล้ว ท่านว่าลูกหนี้ย่อมเข้าสู่ฐานะเป็นผู้รับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ อันเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือสิทธิอื่นๆ ด้วยอำนาจกฎหมาย

Section 227. (Draft in English from [Vol.79](#))

- When a creditor has received as compensation for damage the full value of the thing or right which is the subject of the obligation, the debtor is, by operation of law, subrogated into the position of the creditor with regard to such thing or right.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [422](#)
3. Gr. Code (1896): [[255](#)]
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.422;
 - When a creditor has received as compensation for damage the full value of the thing or right which is the subject of the obligation, the debtor is, by operation of law, subrogated into the position of the creditor with regard to the said thing or right.

มาตรา 228

- ถ้าพฤติการณ์ซึ่งทำให้การชำระหนี้เป็นอันพั่ววิสัยนั้นเป็นผลให้ลูกหนี้ได้มาซึ่งของแทนที่ดี หรือได้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อทรัพย์สินอันจะพึงได้แก่ตนนั้นก็ดี ท่านว่าเจ้าหนี้จะเรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือจะเข้าเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเสียเองก็ได้
- ถ้าเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพราะการไม่ชำระหนี้และถ้าใช้สิทธินั้นดังได้ระบุไว้ในวรรคต้นไซ้ร้ ค่าสินไหมทดแทนอันจะพึงใช้แก่เจ้าหนี้้นนั้นย่อมลดจำนวนลงเพียงเสมอราคาแห่งของแทนซึ่งลูกหนี้ได้รับไว้หรือเสมอจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ลูกหนี้จะเรียกร้องได้นั้น

Section 228. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If, in consequence of the circumstance which makes the performance impossible, the debtor acquires a substitute or a claim for compensation for the object owed, the creditor may demand delivery of the substitute received or may claim for compensation by himself.
- [II] If the creditor has a claim for compensation on account of non-performance, the compensation to be made to him is diminished, if he exercises the right specified in the foregoing paragraph, by the value of the substitute received or of the claim for compensation.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): [231](#) [??], * [\[281\]](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.281;
 - [I] If, in consequence of the circumstance which makes the performance impossible, the debtor acquires a substitute or a claim for compensation for the object owed, the creditor may demand delivery of the substitute received or assignment of the claim for compensation.
 - [II] If the creditor has a claim for compensation on account of non-performance, the compensation to be made to him is diminished, if he exercises the right specified in par. 1, by the value of the substitute received or of the claim for compensation.

มาตรา 228

- ถ้าพฤติการณ์ซึ่งทำให้การชำระหนี้เป็นอันพั่ววิสัยนั้นเป็นผลให้ลูกหนี้ได้มาซึ่งของแทนที่ดี หรือได้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อทรัพย์สินอันจะพึงได้แก่ตนนั้นก็ดี ท่านว่าเจ้าหนี้จะเรียกให้ส่งมอบของแทนที่ได้รับไว้ หรือจะเข้าเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเสียเองก็ได้
- ถ้าเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพราะการไม่ชำระหนี้และถ้าใช้สิทธินั้นดังได้ระบุไว้ในวรรคต้นไซ้ร้ ค่าสินไหมทดแทนอันจะพึงใช้แก่เจ้าหนี้้นย่อมลดจำนวนลงเพียงเสมอราคาแห่งของแทนซึ่งลูกหนี้ได้รับไว้หรือเสมอจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ลูกหนี้จะเรียกร้องได้นั้น

Section 228. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If, in consequence of the circumstance which makes the performance impossible, the debtor acquires a substitute or a claim for compensation for the object owed, the creditor may demand delivery of the substitute received or may claim for compensation by himself.
- [II] If the creditor has a claim for compensation on account of non-performance, the compensation to be made to him is diminished, if he exercises the right specified in the foregoing paragraph, by the value of the substitute received or of the claim for compensation.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): [231](#) [??], * [\[281\]](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.281;
 - [I] If, in consequence of the circumstance which makes the performance impossible, the debtor acquires a substitute or a claim for compensation for the object owed, the creditor may demand delivery of the substitute received or assignment of the claim for compensation.
 - [II] If the creditor has a claim for compensation on account of non-performance, the compensation to be made to him is diminished, if he exercises the right specified in par. 1, by the value of the substitute received or of the claim for compensation.

มาตรา 229

- การรับช่วงสิทธิย่อมมีขึ้นด้วยอำนาจกฎหมาย และย่อมสำเร็จเป็นประโยชน์แก่บุคคลดังกล่าวต่อไปนี้ คือ
 - (๑) บุคคลซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตัวเอง และมาใช้หนี้ให้แก่เจ้าหนี้อีกคนหนึ่ง ผู้มีสิทธิจะได้รับใช้หนี้ก่อนตน เพราะเขามีบุริมสิทธิ หรือมีสิทธิจำนำจำนอง
 - (๒) บุคคลผู้ได้ไปซึ่งอสังหาริมทรัพย์ใด และเอาเงินราคาค่าซื้อใช้ให้แก่ผู้รับจำนอง ทรัพย์นั้นเสร็จไป
 - (๓) บุคคลผู้มีความผูกพันร่วมกับผู้อื่น หรือเพื่อผู้อื่นในอันจะต้องใช้หนี้ มีส่วนได้เสียด้วยในการใช้หนี้ และเข้าใช้หนี้

Section 229. (Draft in English from [Vol.79](#))

- Subrogation takes place by operation of law and ensues to the benefits of the following persons:
 - (1) The person who being himself a creditor pays another creditor who has priority to him owing to such other creditor having a preferential right, pledge or mortgage.
 - (2) The person who, when he acquires an immovable property, uses the purchase price in paying off the persons who have mortgages thereon.
 - (3) The person who, being bound with others or for others to pay a debt, and was interested in paying the same, has paid it.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: [Fr.1251](#); * [Br.985](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Civil Code of Brazil (1916), Art.985;
 - Subrogation occurs, by operation of law {de plena direito}, in favor:
 - I. Of the creditor who pays the debt of the common debtor to the creditor who was entitled to the right of preference.
 - II. Of the grantee (adquirente) of the mortgaged immovable, who pays the mortgage creditor.

- III. Of the interested third person, who pays the debt for which he was or might be obligated, in whole or in part.

The other miscellaneous source is as follows:

- French Civil Code (1804), Art.1251;
 - Substitution takes place absolutely,
 - 1st. For his benefit who being himself a creditor pays another creditor who has a preferable claim on account of his privileges or mortgages ; ,
 - 2d. For the benefit of the purchaser of an immoveable, who employs the value of his purchase in payment of creditors to whom such estate was mortgaged ;
 - 3d. For his benefit who being bound with others or for others for the payment of the debt, had interest in discharging it ;
 - 4th. For the benefit of the beneficiary heir who has paid out of his own funds the debts of the succession.

มาตรา 230

- ถ้าในการที่เจ้าหนี้บังคับยึดทรัพย์อันหนึ่งอันใดของลูกหนี้นั้น บุคคลผู้ใดจะต้องเสี่ยงภัยเสียสิทธิในทรัพย์อันนั้น เพราะการบังคับคดียึดทรัพย์ไซ้รู้ ท่านว่าบุคคลผู้นั้นมีสิทธิจะเข้าใช้หนี้เสียแทนได้ อนึ่ง ผู้ครองทรัพย์อันหนึ่งอันใด ถ้าจะต้องเสี่ยงภัยเสียสิทธิครองทรัพย์นั้นไป เพราะการบังคับยึดทรัพย์ ก็ย่อมมีสิทธิจะทำได้เช่นเดียวกับที่ว่ามานั้น
- ถ้าบุคคลภายนอกผู้ใดมาใช้หนี้แทนจนเป็นที่พอใจของเจ้าหนี้แล้ว บุคคลผู้นั้นย่อมเข้ารับช่วงสิทธิเรียกร้องของเจ้าหนี้ แต่สิทธิเรียกร้องอันนี้บังคับให้เป็นที่สุดที่เสื่อมเสียแก่เจ้าหนี้หาได้ไม่

Section 230. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If the creditor levies compulsory execution upon an object belonging to the debtor, any person who through the execution incurs danger of losing a right in the object is entitled to satisfying the creditor. The same right belongs to the possessor of a thing if he incurs danger of losing possession through the execution.
- [II] If a third person satisfies the creditor he is subrogated of the claim of the latter. Such claim may not be enforced to the detriment of the creditor.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[290](#)]
2. Jp. Code (1896,98): [[499 par.1](#)]
3. Gr. Code (1896): * [268 \[=268 par.1, 3\]](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.268;
 - [I] If the creditor levies compulsory execution upon an object belonging to the debtor, any person who through the execution incurs danger of losing a right in the object is entitled to satisfy the creditor. The same right belongs to the possessor of a thing if he incurs danger of losing possession through the execution.
 - [II] The satisfaction may also be made by lodgment or by set-off.
 - [III] If a third party satisfies the creditor the claim is transferred to him. The transfer may not be enforced to the detriment of the creditor.

มาตรา 231

- ถ้าทรัพย์สินที่จำนอง จำน่า หรืออยู่ในบังคับบุริมสิทธิประการอื่นนั้น เป็นทรัพย์สินอันได้เอาประกันภัยไว้ไซ้ ท่านว่าสิทธิจำนอง จำน่า หรือบุริมสิทธิอย่างอื่นนั้นย่อมครอบคลุมไปถึงสิทธิที่จะเรียกร้องเอาแก่ผู้รับประกันภัยด้วย
- ในกรณีที่เป็นการสังหาริมทรัพย์ ถ้าผู้รับประกันภัยได้รู้ หรือควรจะรู้ว่ามีจำนองหรือบุริมสิทธิอย่างอื่นไซ้ ท่านยังมีให้ผู้รับประกันภัยใช้เงินให้แก่ผู้เอาประกันภัย จนกว่าจะได้บอกกล่าวเจตนาเช่นนั้นไปยังผู้รับจำนอง หรือเจ้าหนี้มีบุริมสิทธิคนอื่นแล้ว และมีได้รับคำคัดค้านการที่จะใช้เงินนั้นมาภายในเดือนหนึ่งนับแต่วันบอกกล่าว แต่สิทธิอย่างใดๆ ที่ได้ไปจดทะเบียน ณ หอทะเบียนที่ดินนั้น ท่านให้ถือว่าเป็นอันรู้ถึงผู้รับประกันภัย วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้ตลอดถึงการจำนองสังหาริมทรัพย์ที่กฎหมายอนุญาตให้ทำได้นั้นด้วย
- ในกรณีที่เป็นการสังหาริมทรัพย์ ผู้รับประกันภัยจะใช้เงินให้แก่ผู้เอาประกันภัยโดยตรงก็ได้ เว้นแต่ตนจะรู้หรือควรจะรู้ว่าการที่ทรัพย์สินนั้นตกอยู่ในบังคับจำนอง หรือบุริมสิทธิอย่างอื่น
- ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบต่อเจ้าหนี้ ถ้าทรัพย์สินอันได้เอาประกันภัยไว้นั้นได้คืนมา หรือได้จัดของแทนให้
- วิธีเดียวกันนี้ท่านให้อนุโลมใช้บังคับแก่กรณีบังคับซื้อ กับทั้งกรณีที่ต้องใช้ค่าเสียหายอันควรจะให้แก่เจ้าของทรัพย์สิน เพราะเหตุทรัพย์สินทำลายหรือบุบสลายนั้นด้วย

Section 231. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If properties mortgaged, pledged or otherwise subject to a preferential right, are insured, the mortgage, pledge or other preferential right extends to the claim against the insurer.
- [II] In case of immovable property, the insurer shall not pay the indemnity to the assured until he has given notice of his intention to do so to the mortgagee or other preferred creditor, and has not within one month from such notice received any objection to the payment; provided always that the insurer knew or ought to have known of the mortgage or other preferential rights, however, any right registered in the Land Registry is deemed to be known to the insurer. The same rule shall apply to mortgage of movables allowed by law.
- [III] In case of movable property, the insurer may pay the indemnity to the assured direct, unless he knew or ought to have known of the pledge or other preferential right.
- [IV] The insurer is not liable to the creditor if the insured property is restored or a substitute for it is provided.
- [V] The same rule shall be applied mutatis mutandis in case of expropriation as well as in case of indemnity due to the owner of the property for destruction or damage.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: Belg.11/June/1874

《Comments》

- -

มาตรา 232

- ถ้าตามความในมาตราก่อนนี้เป็นอันว่าจะเอาเงินจำนวนหนึ่งให้แทนทรัพย์สินที่ทำลายหรือบุบสลายไ้เงินจำนวนนี้ท่านยังมีให้ส่งมอบแก่ผู้รับจำนอง ผู้รับจำนำ หรือเจ้าหนี้ผู้มีสิทธิคนอื่นก่อนที่หนี้ซึ่งได้อำทรัพย์นี้เป็นประกันไว้นั้นจะถึงกำหนด และถ้าคุณกรณีไม่สามารถจะตกลงกับลูกหนี้ได้ไ้ ท่านว่าต่างฝ่ายต่างมีสิทธิที่จะเรียกร้องให้นำเงินจำนวนนั้นไปวางไว้ ณ สำนักงานวางทรัพย์เพื่อประโยชน์อันร่วมกัน เว้นแต่ลูกหนี้จะหาประกันให้ไว้ตามสมควร

Section 232. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If under the foregoing section a sum of money is being substituted for the property destroyed or damaged, such sum shall in no case be delivered to the mortgage, pledge or other preferred creditor before the obligation secured is due, and, if the parties cannot come to an agreement with the debtor, each of them is entitled to demand that the said sum be deposited at the Deposit Office their common benefit unless the debtor gives proper security.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: Luxenburg.15/May/1892

《Comments》

- -

มาตรา 233

- ถ้าลูกหนี้ขัดขืนไม่ยอมใช้สิทธิเรียกร้อง หรือเพิกเฉยไม่ใช้สิทธิเรียกร้อง เป็นเหตุให้เจ้าหนี้ต้องเสียประโยชน์ไซ้ร้ ท่านว่าเจ้าหนี้จะใช้สิทธิเรียกร้องนั้นในนามของตนเองแทนลูกหนี้เพื่อป้องกันสิทธิของตนในมูลหนี้ได้ เว้นแต่ในข้อที่เป็นการของลูกหนี้ส่วนตัวโดยแท้

Section 233. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If, to the prejudice of the creditor, the debtor refuses or neglects to exercise a claim the creditor may, in order to protect his obligation, exercise such claim in his own name of behalf of the debtor, except those which are purely personal to the debtor.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [404](#)
2. Jp. Code (1896,98): [423 \[=423 par.1\]](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: [Fr.1166](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.404;
 - ถ้าลูกหนี้ไม่ยอมถูกละเลยไม่ใช้สิทธิฟ้องคดีของตน และการที่ลูกหนี้ไม่ยอมถูกละเลยนั้นน่าจะทำให้เจ้าหนี้โดยคำพิพากษาเสียประโยชน์ไซ้ร้ ท่านว่าเจ้าหนี้โดยคำพิพากษาจะใช้สิทธิฟ้องคดีนั้นในนามของตนแทนลูกหนี้ได้

The other miscellaneous source is as follows:

- French Civil Code (1804), Art.1166;
 - Nevertheless creditors may put in force all claims and suits belonging to their debtor, with the exception of those which are exclusively attached to the person.

มาตรา 234

- เจ้าหนี้ผู้ใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้จะต้องขอหมายเรียกลูกหนี้มาในคดีนั้นด้วย

Section 234. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The creditor who exercises a claim belonging to his debtor must summon the debtor to appear in the action.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [405](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: Plan.II No.292

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.403;
 - เมื่อมีบุริมสิทธิอยู่ในลำดับเหมือนกันหลายราย ท่านว่าเจ้าหนี้แต่ละคนๆ ชอบที่ได้รับชำระหนี้เฉลี่ยตามส่วนจำนวนมากและน้อยแห่งหนี้ของตน

มาตรา 235

- เจ้าหนี้จะใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้เรียกเงินเต็มจำนวนที่ยังค้างชำระแก่ลูกหนี้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนที่ค้างชำระแก่ตนก็ได้ ถ้าจำเลยใช้เงินเพียงเท่าจำนวนที่ลูกหนี้เดิมค้างชำระแก่เจ้าหนี้ นั่นคดีก็เป็นเสร็จกันไป แต่ถ้าลูกหนี้เดิมได้เข้าชื่อเป็นโจทก์ด้วย ลูกหนี้เดิมจะขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาต่อไปในส่วนจำนวนเงินที่ยังเหลือติดค้างอยู่ก็ได้
- แต่อย่างไรก็ดี ท่านมิให้เจ้าหนี้ได้รับมากกว่าจำนวนที่ค้างชำระแก่ตนนั่นเอง

Section 235. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] A creditor may exercise a claim belonging to the debtor for the whole amount due to the debtor, without regard to the amount due to him. But the defendant may satisfy the creditor by paying the amount due to him alone, provided that if the original debtor has joined as a plaintiff he may proceed to judgment for the balance.
- [II] In any case the creditor cannot obtain more than what is due to him.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [406](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: Plan.II No.293

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.406;
 - เจ้าหนี้โดยคำพิพากษาจะใช้สิทธิฟ้องคดีของลูกหนี้เรียกเงินได้เต็มจำนวนที่ยังค้างชำระแก่ลูกหนี้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนที่ค้างชำระแก่ตนก็ได้ ถ้าจำเลยยอมใช้เงินเพียงเท่าจำนวนที่ลูกหนี้เดิมค้างชำระแก่เจ้าหนี้โดยคำพิพากษานั้น คดีก็เป็นเสร็จกันไป แต่ถ้าลูกหนี้เดิมได้เข้าชื่อเป็นโจทก์ด้วย ลูกหนี้เดิมจะขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาต่อไปในส่วนจำนวนเงินที่ยังเหลือติดค้างอยู่ก็ได้

มาตรา 236

- จำเลยมีข้อต่อสู้ลูกหนี้เดิมอยู่อย่างใด ๆ ท่านว่าจะยกขึ้นต่อสู้เจ้าหนี้ได้ทั้งนั้น เว้นแต่ข้อต่อสู้ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อยื่นฟ้องแล้ว

Section 236. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The defendant may set up against the creditor all defences which he may have against the debtor, excepting those which arose after the entry of the action.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [408](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: Tunis.307

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.408;
 - จำเลยมีข้อต่อสู้ลูกหนี้เดิมอยู่อย่างใด ๆ ท่านว่าจะยกขึ้นต่อสู้เจ้าหนี้โดยคำพิพากษาได้ทั้งนั้น เว้นแต่ข้อต่อสู้ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อยื่นฟ้องแล้ว

มาตรา 237

- เจ้าหนี้ชอบที่จะร้องขอให้ศาลเพิกถอนเสียได้ ซึ่งนิติกรรมใดๆ อันลูกหนี้ได้กระทำลงทั้งรู้ อยู่ว่าจะเป็นทางให้เจ้าหนี้เสียเปรียบ แต่ความข้อนี้ท่านมิให้ใช้บังคับ ถ้าปรากฏว่าในขณะที่ทำนิติกรรมนั้น บุคคลซึ่งเป็นผู้ได้ลาภยกแต่การนั้นมีรู้เท่าถึงข้อความจริง อันเป็นทาง ให้เจ้าหนี้ต้องเสียเปรียบนั้นด้วย แต่หากกรณีเป็นการทำให้โดยเสนาหา ท่านว่าเพียงแต่ลูก หนี้เป็นผู้รู้ฝ่ายเดียวเท่านั้นก็พอแล้วที่จะขอเพิกถอนได้
- บทบัญญัติดังกล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ท่านมิให้ใช้บังคับแก่นิติกรรมใดอันมิได้มีวัตถุประสงค์เป็นสิทธิ ในทรัพย์สิน

Section 237. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The creditor is entitled to claim cancellation by the Court of any juristic act done by the debtor with knowledge that it would prejudice his creditor; but this does not apply if the person enriched by such act did not know, at the time of the act, or the facts which could make it prejudicial to the creditor, provided, however, that in case of gratuitous act the knowledge on the part of the debtor alone is sufficient.
- [II] The provisions of the foregoing paragraph do not apply to a juristic act whose subject is not a property right.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [409](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [424](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: It.1239

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.424;
 - [I] The creditor may demand that the Court annul any juristic act done by the debtor with the knowledge that it is injurious to the creditor; but this does not apply if the person who has profited by the act or a sub-acquirer, was not aware, at the time of the act or the sub-acquisition, of the facts which would make it injurious to the creditor.
 - [II] The provisions of the preceding Paragraph do not apply to a juristic act whose subject is not a property right.

มาตรา 238

- การเพิกถอนดังกล่าวมาในบทมาตราก่อนนั้น ไม่อาจกระทบกระทั่งถึงสิทธิของบุคคลภายนอก อันได้มาโดยสุจริตก่อนเริ่มฟ้องคดีขอเพิกถอน
- อนึ่ง ความที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ท่านมิให้ใช้บังคับ ถ้าสิทธินั้นได้มาโดยเสน่หา

Section 238. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The cancellation under the foregoing section cannot affect the right of a third person acquired in good faith.
- [II] The foregoing paragraph does not apply if the right is acquired gratuitously.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: It.1235; Plan. Vol. II No. 325.

《Comments》

- -

มาตรา 239

- การเพิกถอนนั้นย่อมได้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้หมดทุกคน

Section 239. (Draft in English from [Vol.79](#))

- Cancellation operates in favour of all the creditors.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [412](#)
2. Jp. Code (1896,98): [425](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.412;
 - การเพิกถอนนั้นย่อมกระทำให้เป็นประโยชน์แก่เจ้าหนี้หมดทุกคน

มาตรา 240

- การเรียกร้องขอเพิกถอนนั้น ท่านห้ามมิให้ฟ้องร้องเมื่อพ้นปีหนึ่งนับแต่เวลาที่เจ้าหนี้ได้รู้ต้นเหตุอันเป็นมูลให้เพิกถอน หรือพ้นสิบปีนับแต่ได้ทำนิติกรรมนั้น

Section 240. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A claim for cancellation cannot be brought later than one year from the time when the creditor knew of the cause of cancellation, or later than ten years since the act was done.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [413](#), [414](#)
2. Jp. Code (1896,98): [426](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Old Text (1923), Secs.413 and 414;
 - Sec.413;
 - สิทธิเรียกร้องให้เพิกถอนนั้นสิ้นไปโดยอายุความปีหนึ่ง นับแต่วันที่เจ้าหนี้โดยคำพิพากษารู้เรื่องการโอนฤสละสิทธินั้น
 - Sec.414;
 - คดีเพิกถอนการโอนฤการสละสิทธิซึ่งกระทำเพื่อฉ้อฉลสิทธิของเจ้าหนี้นั้น ห้ามมิให้ฟ้องร้อง เมื่อเกินสิบปีภายหลังการโอนฤการสละสิทธินั้นเป็นอันขาด

มาตรา 241

- ผู้ใดเป็นผู้ครองทรัพย์สินของผู้อื่น และมีหนี้อันเป็นคุณประโยชน์แก่ตนเกี่ยวกับทรัพย์สินซึ่งครองนั้นไซ้ ท่านว่าผู้นั้นจะยึดหน่วงทรัพย์สินนั้นไว้จนกว่าจะได้ชำระหนี้ก็ได้ แต่ความที่กล่าวนี้ท่านมิให้ใช้บังคับเมื่อหนี้นั้นยังไม่ถึงกำหนด
- อนึ่ง บทบัญญัติในวรรคก่อนนี้ ท่านมิให้ใช้บังคับ ถ้าการที่เข้าครอบครองนั้นเริ่มมาแต่ทำการอันใดอันหนึ่งซึ่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย

Section 241. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If the possessor of a property belonging to another has an obligation in his favour relating to the property possessed, he may retain the property until the obligation is performed; but this does not apply, if the obligation is not yet due.
- [II] The provisions of the forgoing paragraph do not apply, if the possession begins by an unlawful act.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
 2. Jp. Code (1896/98): * [295](#)
 3. Gr. Code (1896): [[273 par.1](#)]
1. Miscellaneous: [S.C.895 \[=S.C.895 par.1\]](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.295;
 - [I] When the possessor of a thing belonging to another person has an obligation in his favour arising on account of the thing, he may retain the same until the performance of the said obligation.
 - [II] This does not apply, however, when the performance of the obligation is not yet due.

The other miscellaneous source is as follows:

- Swiss Civil Code (1907), Art.895;
 - [I] The creditor has the right to retain movable things and securities in his possession, with the consent of the debtor, until the satisfaction of his claim, if the claim is due, and according to its nature the claim stands in conjunction with the object of the retention. Among merchants this conjunction arises as soon as the possession as well as the claim originate from their regular business.

- [II] The creditor has the right of retention, provided no rights exist in favor of third persons, from former possession, even if the thing, which he has received in good faith, does not belong to the debtor.

มาตรา 242

- สิทธิยึดหน่วงอันใด ถ้าไม่สมกับลักษณะที่เจ้าหนี้รับภาระในมูลหนี้ก็ดี ไม่สมกับคำสั่งอันถูกหนี้ได้ให้ไว้ก่อน หรือให้ในเวลาที่ยังมอบทรัพย์สินนั้นก็ดี หรือเป็นการขัดกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนก็ดี สิทธิยึดหน่วงเช่นนั้นท่านให้ถือว่าไม่มีเลย

Section 242. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The right of retention does not exist if it is incompatible with the obligation assumed by the creditor or with the instructions given by the debtor before or at the time of delivery of the property or if it is against public order.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: * [S.C.896 \[=S.C.896 par.2\]](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Swiss Civil Code (1907), Art.896;
 - [I] The right of retention cannot be exercised over things whose nature does not permit a realization upon them.
 - [II] Likewise the right is barred if an obligation assumed by the creditor, or a direction, communicated by the debtor before or at the transfer of the thing, or the public regulation opposes it.

มาตรา 243

- ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นคนหนี้สินล้นพ้นตัวไม่สามารถใช้หนี้ เจ้าหนี้มีสิทธิจะยึดหน่วงทรัพย์สินไว้ได้แม้ทั้งที่ยังไม่ถึงกำหนดเรียกร้อง ถ้าการที่ลูกหนี้ไม่สามารถใช้หนี้นั้นได้เกิดเป็นขึ้นหรือรู้ถึงเจ้าหนี้ต่อภายหลังเวลาที่ได้ส่งมอบทรัพย์สินไซ้ร้ ถึงแม้ว่าจะไม่สมกับลักษณะที่เจ้าหนี้รับภาระในมูลหนี้ไว้เดิม หรือไม่สมกับคำสั่งอันลูกหนี้ได้ให้ไว้ก็ดี เจ้าหนี้ก็อาจจะใช้สิทธิยึดหน่วงได้

Section 243. (Draft in English from [Vol.79](#))

- In case of insolvency of the debtor, the creditor has the right of retention even if his claim is not due. If the insolvency has occurred or become known to the creditor after the delivery of the property, he can exercise the right of retention even if an obligation previously assumed by him or the instruction given by the debtor, opposes it.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: * [S.C.897](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Swiss Civil Code (1907), Art.897;
 - In case of insolvency of the debtor, the creditor has the right of retention even if his claim be not due. If the insolvency has occurred or become known to the creditor after the delivery of the thing, he can exercise his right of retention, even if an obligation before assumed by him, or a special direction of the debtor, opposes it.

มาตรา 244

- ผู้ทรงสิทธิยึดหน่วงจะใช้สิทธิของตนแก่ทรัพย์สินทั้งหมดที่ยึดหน่วงไว้นั้นจนกว่าจะชำระหนี้สินเชิงก็ได้

Section 244. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The holder of a right of retention may exercise his right against the whole of the property retained until the obligation is wholly performed.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [296](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.296;
 - The lien-holder may exercise his right against the whole of the thing retained until performance of the whole of the obligation.

มาตรา 245

- ผู้ทรงสิทธิยึดเหนี่ยวจะเก็บดอกผลแห่งทรัพย์สินที่ยึดเหนี่ยวไว้ และจัดสรรเอาไว้เพื่อการชำระหนี้แก่ตนก่อนเจ้าหนี้คนอื่นก็ได้
- ดอกผลเช่นว่านี้จะต้องจัดสรรเอาชำระดอกเบี้ยแห่งหนี้ก่อน ถ้ายังมีเหลือจึงให้จัดสรรใช้ต้นเงิน

Section 245. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The holder of a right of retention may take the fruits of the property retained and appropriate them to the performance of the obligation in preference to other creditors.
- [II] Such fruits must first be appropriated to the interest on the obligation, and if there is any surplus, that must be appropriated to the principal.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [297](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.297;
 - [I] The lien-holder may take the fruits proceeding from the thing retained and appropriate them to the performance of his obligation in preference to other creditors.
 - [II] The fruits of the preceding Paragraph must be first appropriated to the interest on the obligation and then to the principal if there is any remainder.

มาตรา 246

- ผู้ทรงสิทธิยึดเหนี่ยวจำต้องจัดการดูแลรักษาทรัพย์สินที่ยึดเหนี่ยวไว้นั้นตามสมควร เช่นจะพึงคาดหมายได้จากบุคคลในฐานะเช่นนั้น
- อนึ่ง ทรัพย์สินซึ่งยึดเหนี่ยวไว้นั้น ถ้ามิได้รับความยินยอมของลูกหนี้ ท่านว่าผู้ทรงสิทธิยึดเหนี่ยวหาอาจจะใช้สอยหรือให้เช่า หรือเอาไปทำเป็นหลักประกันได้ไม่ แต่ความที่กล่าวนี้ ท่านมิให้ใช้บังคับไปถึงการใช้สอยเช่นที่จำเป็นเพื่อจะรักษาทรัพย์สินนั่นเอง
- ถ้าผู้ทรงสิทธิยึดเหนี่ยวกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติใดที่กล่าวมานี้ ท่านว่าลูกหนี้จะเรียกร้องให้ระงับสิทธินั้นเสียก็ได้

Section 246. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The holder of a right of retention is bound to take such appropriate care of the property retained as might be expected from him in his situation.
- [II] The holder of a right of retention cannot use or let the property retained or give it as security, without the consent of the debtor; but this does not apply to such use as is necessary for the preservation of the property.
- [III] If the holder of a right of retention acts contrary to any provision of the foregoing paragraphs, the debtor may claim the extinction of the right.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [298](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.298;
 - [I] The lien-holder must possess the thing retained with the care of a good manager.
 - [II] The lien-holder may not, without the consent of the debtor, use, let, or give as a security the thing retained. This does not apply, however, when it is necessary to use it for the preservation thereof.
 - [III] When the lien-holder has violated the provisions of the preceding two Paragraphs, the debtor may demand the extinction of the lien.

มาตรา 247

- ถ้าผู้ทรงสิทธิยึดเหนี่ยวต้องเสียค่าใช้จ่ายไปตามที่จำเป็นเกี่ยวกับทรัพย์สินอันตนยึดเหนี่ยวไว้นั้นเพียงใด จะเรียกให้เจ้าทรัพย์ชดเชยให้ก็ได้

Section 247. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the holder of a right of retention incurs necessary expenses in respect to the property retained, he may require the owner to reimburse him.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [299 par.1](#)
3. Gr. Code (1896): [[273 par.2](#)], [[1000](#), [1001](#)]
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.299;
 - [I] When a lien-holder has defrayed necessary expenses with regard to the thing retained he may require the owner to reimburse him.
 - [II] When a lien-holder has incurred beneficial expenses with regard to the thing retained, he may (but only when the increase in value actually exists) demand that the owner either reimburse the amount spent or the increased value according to the latter's option; but a Court may allow a reasonable term for doing so on the demand of the owner.

มาตรา 248

- ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา ๑๘๙ การใช้สิทธิยึดหน่วงหาทำให้อายุความแห่งหนี้ระงับลงไม่ได้

Section 248. (Draft in English from [Vol.79](#))

- Subject to the provisions of Section 189, the exercise of a right of retention does not prevent the running of prescription against the obligation.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [300](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.300;
 - The exercise of the right of lien does not prevent the progress of the extinctive prescription of the obligation.

มาตรา 249

- ลูกหนี้จะเรียกร้องให้ระงับสิทธิยึดหน่วงด้วยหาประกันให้ไว้ตามสมควรก็ได้

Section 249. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The debtor may claim the extinction of the right of retention on giving proper security.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [301](#)
3. Gr. Code (1896): [273 \[=273 par.3\]](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.301;
 - The debtor may demand the extinction of the lien upon depositing appropriate security.

มาตรา 250

- การครอบทรัพย์สินสูญสิ้นไป สิทธิยึดหน่วงก็เป็นอันระงับสิ้นไปด้วย แต่ความที่กล่าวนี้ท่านมิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ทรัพย์สินอันยึดหน่วงไว้นั้นได้ให้เข้าไปหรือจำนำไว้ด้วยความยินยอมของลูกหนี้

Section 250. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A right of retention is extinguished by the loss of possession of the property; but this does not apply to the case where the property retained is let or pledged with the consent of the debtor.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [302](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.302;
 - A lien is extinguished by the loss of possession except when the thing has been let out to hire or pledged in accordance with the provisions of Paragraph 2 of Art. 298.

มาตรา 251

- ผู้ทรงบุริมสิทธิย่อมทรงไว้ซึ่งสิทธิเหนือทรัพย์สินของลูกหนี้ในการที่จะได้รับชำระหนี้อันค้างชำระแก่ตน จากทรัพย์สินนั้นก่อนเจ้าหนี้อื่นๆ โดยนัยดังบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายนี้ หรือบทกฎหมายอื่น

Section 251. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A holder of a preferential right has according to the provisions of this Code or other laws, a right as to the property of his debtor to receive therefrom performance of an obligation due to him in preference to other creditors.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [375](#), [379](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [[303](#)]
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.303;
 - A privileged creditor has the right of obtaining the performance of his obligation out of the property of the debtor in preference to other creditors, in accordance with the provisions of this Code and other laws.

มาตรา 252

- บทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๔๔ นั้น ท่านให้ใช้บังคับตลอดถึงบุริมสิทธิด้วยตามแต่กรณี

Section 252. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The provisions of Section 243 apply correspondingly to preferential rights.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [305](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.305;
 - The provisions of Art. 296 apply correspondingly to preferential rights.

๑. บุริมสิทธิสามัญ

[← Previous Section](#) | [Next Section →](#)

มาตรา 253

- ถ้าหนี้มีอยู่เป็นคุณแก่บุคคลผู้ใดในมูลอย่างหนึ่งอย่างใด ดังจะกล่าวต่อไปนี้ บุคคลผู้นั้นย่อมมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้ คือ
 - (๑) ค่าใช้จ่ายเพื่อประโยชน์อันร่วมกัน
 - (๒) ค่าปลงศพ
 - (๓) ค่าภาษีอากร
 - (๔) ค่าจ้างเสมียน คนใช้ และคนงาน
 - (๕) ค่าเครื่องอุปโภคบริโภคอันจำเป็นประจำวัน

Section 253. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A person in whose favour an obligation exists based upon any of the following grounds has a preferential right in the whole property of the debtor:
 - (1) Expenses for the common benefit;
 - (2) Funeral expenses;
 - (3) Taxes and rates;
 - (4) Wages of clerk, servant and workman;
 - (5) Supplies of daily necessities.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[396](#)]
2. Jp. Code (1896,98): * [306](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.306;
 - A person who has an obligation in his favour arising from any of the causes mentioned below has a preferential right in the whole property of the debtor: -
 - (1) Expenses for the common benefit;
 - (2) Funeral expenses;
 - (3) Wages of employees;
 - (4) Supplies of daily necessities.

มาตรา 254

- บุริมสิทธิในมูลค่าใช้จ่ายเพื่อประโยชน์อันร่วมกันนั้น ใช้สำหรับเอาค่าใช้จ่ายอันได้เสียไปเพื่อประโยชน์ของเจ้าหนี้หมดทุกคนร่วมกัน เกี่ยวด้วยการรักษา การชำระบัญชี หรือการเฉลี่ยทรัพย์สินของลูกหนี้
- ถ้าค่าใช้จ่ายนั้นมิได้เสียไปเพื่อประโยชน์ของเจ้าหนี้หมดทุกคนไซ้ บุริมสิทธิย่อมจะใช้ได้แต่เฉพาะต่อเจ้าหนี้ผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการนั้น

Section 254. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The preferential right on account of expenses for the common benefit is for expenses incurred for the common benefit of all the creditors in regard to preservation, liquidation or distribution of the debtor's property.
- [II] If any such expense was not incurred for the benefit of all the creditors, the preferential right only exists against those creditors for whose benefit it was incurred.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [307](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.307;
 - [I] A preferential right for expenses for the common benefit exists with regard to expenses relating to the preservation, liquidation , or distribution of the property of the debtor which has been done for the common benefit of all the creditors.
 - [II] With regard to any of those expenses of the preceding Paragraph which have not been of benefit to all the creditors the preferential right exists only against the creditors who have profited by the expenses.

มาตรา 255

- บุริมสิทธิในมูลค่าปลงศพนั้น ใช้สำหรับเอาค่าใช้จ่ายในการปลงศพตามควรแก่ฐานะานุรูปของลูกหนี้

Section 255. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The preferential right on account of funeral expenses is for such funeral expenses as are accordant to the station in life of the debtor.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[397](#)]
2. Jp. Code (1896,98): * [308 par.1](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: [Arg.3914 \[=3914 No.1\]](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.308;
 - [I] The preferential right for funeral expenses exists with regard to such funeral expenses as are suitable to the social standing and position enjoyed by the debtor during his life.
 - [II] The preferential right of the preceding Paragraph equally exists with regard to the expenses of a funeral incurred for a relative who the debtor is bound to support or a member of the household according to his or her social standing.

The other miscellaneous source is as follows:

- Civil Code of Argentina (1871), Art.3914;
 - Credits privileged on all movables in general, are the following:
 - 1. The funeral charges, in proportion to the standing and means of the debtor. These comprise the expenditures rendered necessary on the occasion of the death and the interment of the debtor and the customary religious services; the funeral expenses of the children who lived with him and the mourning expenses of the widow and children, when they have no property of their own from which to meet them.
 - 2. The expenses of the last illness during six months.
 - 3. The wages of servants and employees for six months, and the wages of day laborers for three months.
 - 4. The support furnished the debtor and his family during the last six months. The periods mentioned in the preceding

subdivisions are those next preceding the death, or the attachment of the movable property of the debtor.

- 5. Credits in favor of the Public Treasury or of the Municipalities, on account of public taxes.

มาตรา 256

- บุริมสิทธิในมูลค่าภาษีอากรนั้น ใช้สำหรับเอาบรรดาค่าภาษีอากรในที่ดิน ทรัพย์สินหรือค่าภาษีอากรอย่างอื่นที่ลูกหนี้ยังค้างชำระอยู่ในปัจจุบันและก่อนนั้นขึ้นไปอีกปีหนึ่ง

Section 256. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The preferential right on account of taxes and rates is for all land, property or other taxes or local rates due from the debtor for the current year and the preceding year.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: [Bankrupt.57 \[=57 par.2 \(a\)\]](#)

《Comments》

The miscellaneous source is as follows:

- Bankruptcy Act (1911), Art.57;
 - (1) In the distribution of the property of the bankrupt, there shall be paid in priority to all other debts and in the following order: —
 - (a) All expenses actually incurred by the official receiver in the administration of the estate.
 - (b) A five per cent commission on the net assets of the estate realized in bankruptcy or under a composition.
 - (c) Such costs of the petitioning creditor including attorney's fees, as shall be allowed by the Court or the official receiver.
 - (2) Subject to the payment in full of the foregoing there shall thereafter be paid equally between themselves : —
 - (a) All land property or other taxes (or any local rates), due from the bankrupt at the date of the bankruptcy order and having become due and payable within six months next before that time.
 - (b) All wages or salary of any clerk, servant or work-man of the bankrupt for the two months immediately preceding the date of the bankruptcy order not exceeding Ticals 300.
 - (c) All rent due in respect of any dwelling house and premises in the occupation of the bankrupt for the two months immediately preceding the date of the bankruptcy order.

มาตรา 257

- บุริมสิทธิในมูลค่าจ้างเสมียนหรือคนใช้เพื่อการทำงานที่ทำให้แก่ลูกหนี้นั้น ใช้สำหรับเอาค่าจ้างนับถอยหลังขึ้นไปสี่เดือน แต่ไม่เกินสามร้อยบาทต่อเสมียนหรือคนใช้คนหนึ่งๆ
- บุริมสิทธิในมูลค่าจ้างคนงานนั้น ใช้สำหรับเอาค่าจ้างนับถอยหลังขึ้นไปสองเดือน แต่ไม่เกินร้อยห้าสิบบาทต่อคนงานคนหนึ่งๆ

Section 257. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The preferential right on account of wages of any clerk or servant in respect of services rendered to the debtor is for the wages for four months back not exceeding three hundred baht for each clerk or servant.
- [II] The preferential right on account of wages of any workman is for the wages for two months back not exceeding [one hundred and] fifty baht for each workman.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [398](#)
2. Jp. Code (1896,98): [309](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: [Bankrupt.57 \[=57 par.2 \(b\)\]](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Old Text (1923), Sec.398;
 - บุริมสิทธิเกิดแต่หนี้มีค่าจ้างแรงงานเป็นมูลนั้น ได้แก่เงินเดือนที่นายจ้างยังค้างชำระแก่ลูกจ้างเพื่อสำหรับการทำงานที่ได้ทำมาแล้วในเดือนปัจจุบันและก่อนเดือนนั้นขึ้นไปอีกสองเดือน แต่จำนวนเงินนี้ท่านจำกัดไว้ไม่เกินสามร้อยบาทต่อลูกจ้างคนหนึ่งๆ

The other miscellaneous source is as follows:

- Bankruptcy Act (1911), Art.57;
 - (1) In the distribution of the property of the bankrupt, there shall be paid in priority to all other debts and in the following order: —
 - (a) All expenses actually incurred by the official receiver in the administration of the estate.
 - (b) A five per cent commission on the net assets of the estate realized in bankruptcy or under a composition.
 - (c) Such costs of the petitioning creditor including attorney's fees, as shall be allowed by the Court or the official receiver.
 - (2) Subject to the payment in full of the foregoing there shall thereafter be paid equally between themselves : —

- (a) All land property or other taxes (or any local rates), due from the bankrupt at the date of the bankruptcy order and having become due and payable within six months next before that time.
- (b) All wages or salary of any clerk, servant or work-man of the bankrupt for the two months immediately preceding the date of the bankruptcy order not exceeding Ticals 300.
- (c) All rent due in respect of any dwelling house and premises in the occupation of the bankrupt for the two months immediately preceding the date of the bankruptcy order.

มาตรา 258

- บุริมสิทธิในมูลค่าเครื่องอุปโภคบริโภคอันจำเป็นประจำวันนั้น ใช้สำหรับเอาค่าเครื่องอุปโภคบริโภค ซึ่งยังค้างชำระอยู่นับถอยหลังขึ้นไปหกเดือน เช่น ค่าอาหาร เครื่องดื่ม โคมไฟ ฟืน ถ่าน อันจำเป็นเพื่อการทรงชีพของลูกหนี้และบุคคลในสกุลซึ่งอยู่กับลูกหนี้และซึ่งลูกหนี้จำต้องอุปการะ กับทุกคนใช้ของลูกหนี้ด้วย

Section 258. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The preferential right on account of supplies of the daily necessities is for supplies for six months back of food, drink, light, firewood and charcoal, necessary for the living of the debtor, of members of his family, who live with him and whom he is bound to support, and of his servants.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [310](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.310;
 - The preferential right for the supply of daily necessities exists with regard to articles of food and drink, wood and charcoal , and oil and petroleum supplied for the last six months and necessary for the subsistence of the debtor, the relatives who live with him and whom he is bound to support and the members of his household, as well as for the subsistence of his men-servants and maidservants.

๒. บุริมสิทธิพิเศษ

(ก) บุริมสิทธิเหนือสิ่งหามทรัพย์

[← Previous Section](#) | [Next Section →](#)

มาตรา 259

- ถ้าหนี้มีอยู่เป็นคุณแก่บุคคลผู้ใดในมูลอย่างหนึ่งอย่างใดตั้งจะกล่าวต่อไปนี้ บุคคลผู้นั้นย่อมมีบุริมสิทธิเหนือสิ่งหามทรัพย์เฉพาะอย่างของลูกหนี้ คือ
 - (๑) เช่าสิ่งหามทรัพย์
 - (๒) พักอาศัยในโรงแรม
 - (๓) รับขนคนโดยสาร หรือของ
 - (๔) รักษาสิ่งหามทรัพย์
 - (๕) ซ่อมแซมสิ่งหามทรัพย์
 - (๖) ค่าเมล็ดพันธุ์ ไม้พันธุ์ หรือปุ๋ย
 - (๗) ค่าแรงงานการสีกรรม หรืออุตสาหกรรม

Section 259. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A person in whose favour an obligation exists based upon any of the following grounds has a preferential right in particular movables of the debtor:
 - (1) Hiring of an immovable;
 - (2) Lodging in an inn;
 - (3) Carriage of passengers or goods;
 - (4) Preservation of movables;
 - (5) Sale of movables;
 - (6) Supply of seeds, young plants or manure;
 - (7) Agricultural or industrial services.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [380](#)
2. Jp. Code (1896/98): * [311](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.311;
 - A person who has an obligation in his favour arising from any of the causes mentioned below has a preferential right in specially determined (certain particular) movables of the debtor: -
 - (1) Hiring or letting of immovables;

- (2) Lodging at an hotel or inn;
- (3) Transportation of travellers or goods and baggage;
- (4) Negligence of public officials in the performance of their functions;
- (5) Preservation of movables;
- (6) Sale and purchase of movables;
- (7) Supply of seeds and saplings or manure;
- (8) Agricultural and industrial labour.

มาตรา 260

- บุริมสิทธิในมูลเช่าอสังหาริมทรัพย์นั้น ใช้สำหรับเอาค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์และหนี้ช้อย่างอื่นของผู้เช่า อันเกิดจากความเกี่ยวพันในเรื่องเช่า และมีอยู่เหนืออสังหาริมทรัพย์ของผู้เช่าซึ่งอยู่ในหรือบนอสังหาริมทรัพย์นั้น

Section 260. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The preferential right on account of the hiring of an immovable is for the hire of the immovable and for other obligations of the hirer arising from the relation of hiring, and is in the movables of the hirer which are in or on the immovable.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [384](#)
2. Jp. Code (1896/98): * [312](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.312;
 - The preferential right for hiring or letting of immovables exists in the movables of the hirer with regard to the rent of the immovables and other obligations of the hirer arising from the relation of hiring.

มาตรา 261

- บุริมสิทธิของผู้ให้เช่าที่ดินนั้น มีอยู่เหนือสังหาริมทรัพย์ทั้งหลายอันผู้เช่าได้นำเข้ามาไว้บนที่ดินที่ให้เช่า หรือนำเข้ามาไว้ในเรือนโรงอันใช้ประกอบกับที่ดินนั้น และมีอยู่เหนือสังหาริมทรัพย์เช่นสำหรับที่ใช้ในที่ดินนั้น กับทั้งเหนือดอกผลอันเกิดจากที่ดินซึ่งอยู่ในครอบครองของผู้เช่าด้วย
- บุริมสิทธิของผู้ให้เช่าเรือนโรงย่อมมีอยู่เหนือสังหาริมทรัพย์ ซึ่งผู้เช่านำเข้ามาไว้ในเรือนโรงนั้นด้วย

Section 261. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The preferential right of the letter of land is in such movables as have been brought by the hirer upon the land hired or into buildings subservient to the use of such land, in such movables as are destined for the use of such land and in such fruits of the land as are in the possession of the hirer.
- [II] The preferential right of the letter or a building is in such movables as have been brought into the building by the hirer.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[385](#)]
2. Jp. Code (1896,98): * [313](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.313;
 - [I] The preferential right of the lessor of land exists in the movables placed on the land leased or fitted in the buildings for the utilization thereof, in movables used for the utilization of the land and in the fruits of the land in the possession of the lessee.
 - [II] The preferential right of the lessor of a building exists in the movables placed in the building by the lessee.

มาตรา 262

- ถ้าการเช่าอสังหาริมทรัพย์ได้โอนไปก็ดี หรือได้ให้เช่าช่วงก็ดี บุริมสิทธิของผู้ให้เช่าเดิมย่อมครอบคลุมไปถึงสังหาริมทรัพย์ซึ่งผู้รับโอนหรือผู้เช่าช่วงได้นำเข้ามาไว้ในทรัพย์สินนั้นด้วย ความที่กล่าวนี้ท่านให้ใช้ได้ตลอดถึงเงินอันผู้โอนหรือผู้ให้เช่าช่วงจะพึงได้รับจากผู้รับโอนหรือผู้เช่าช่วงนั้นด้วย

Section 262. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If a hirer of immovable property is transferred or sublet, the preferential right of the original letter extends to the movables brought by the transferee or sub-hirer into the property. The same applies to the money which the transferor or the sub-letter is to receive from the transferee or sub-hirer.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[386 par.1](#)]
2. Jp. Code (1896,98): * [314](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.314;
 - In case a lease is assigned or sub-let, the preferential right of the original lessor extends to the movables of the assignee or the sub-lessee. The same applies to the money receivable by the assignor or the sub-lessor.

มาตรา 263

- ในกรณีที่ผู้เช่าต้องชำระบัญชีเฉลี่ยทรัพย์สินทั่วไปนั้น บุริมสิทธิของผู้ให้เช่าย่อมมีอยู่แต่เฉพาะสำหรับเอาใช้ค่าเช่าและหนี้เป็นอย่างอื่นเท่าที่มีในระยะเวลากำหนดส่งค่าเช่าเพียงสามระยะ คือปัจจุบันระยะหนึ่ง ก่อนนั้นขึ้นไประยะหนึ่ง และต่อไปภายหน้าอีกระยะหนึ่งเท่านั้น และใช้สำหรับเอาค่าเสียหายซึ่งเกิดขึ้นในระยะเวลากำหนดส่งค่าเช่าปัจจุบัน และก่อนนั้นขึ้นไปอีกระยะหนึ่งด้วย

Section 263. (Draft in English from [Vol.79](#))

- In case of a general liquidation of the property of the hirer the preferential right of the letter is only for the rent and other obligations of the last preceding, the current and the next following rent period and for such damages as have arisen during the last preceding and the current rent period.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [315](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.315;
 - In case of the general liquidation of the property of the lessee, the preferential right of the lessor exists only with regard to the rent and other obligations for the preceding term, the current term, and the succeeding term, and in respect of compensation for damages caused during the preceding term and the current term.

มาตรา 264

- ในการเรียกร้องของผู้ให้เช่า ถ้าผู้ให้เช่าได้รับเงินประกันไว้ ผู้ให้เช่าย่อมมีบุริมสิทธิแต่เพียงในส่วนที่ไม่มีเงินประกัน

Section 264. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the letter has received security money, he has a preferential right only with regard to that part of his claim which is not covered by the security money.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [316](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.316;
 - In case the lessor has received a sum of money as security for rent he has a preferential right only with regard to that part of the obligation which is not paid (performed) out of such security money.

มาตรา 265

- บุริมสิทธิในมูลพักอาศัยในโรงแรมนั้น ใช้สำหรับเอาเงินบรรดาที่ค้างชำระแก่เจ้าสำนักเพื่อการพักอาศัยและการอื่นๆ อันได้จัดให้สำเร็จความปรารถนาแก่คนเดินทางหรือแขกอาศัย รวมทั้งการชดใช้เงินทั้งหลายที่ได้ออกแทนไป และมีอยู่เหนือเครื่องเดินทาง หรือทรัพย์สินอย่างอื่นของคนเดินทาง หรือแขกอาศัยอันเอาไว้ในโรงแรม โฮเต็ล หรือสถานที่เช่นนั้น

Section 265. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The preferential right on account of lodging in an inn is for what is due to the proprietor for lodging and other services afforded to the traveller or guest in satisfaction of his needs, including disbursements, and is in the luggage or other property of the traveller or guest which is in the inn, hotel or other such place.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): [317](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: [Bk.III.679](#)

《Comments》

The miscellaneous source is as follows:

- Book III (1925), Sec.679;
 - เจ้าสำนักชอบที่จะยึดหน่วงเอาไว้ซึ่งเครื่องเดินทางฤทธัพย์สินอย่างอื่นของคนเดินทางฤทธักอาศัย อันเอาไว้ในโรงแรม โฮเต็ล ฤทธสถานทีเช่นนั้นได้ จนกว่าจะได้รับชำระเงินบันดาที่ค้างชำระแก่ตน เพื่อการพักอาศัยและการอื่น ๆ อันได้ทำให้แก่คนเดินทางฤทธักอาศัยที่เขาพึงต้องการนั้น รวมทั้งการชดใช้เงินทั้งหลายที่ได้ออกแทนไปด้วย

มาตรา 266

- ผู้ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ หรือเจ้าสำนักโรงแรม โฮเต็ล หรือสถานที่เช่นนั้น จะใช้บุริมสิทธิของตนบังคับทำนองเดียวกับผู้รับจำนำก็ได้ บทบัญญัติทั้งหลายแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการบังคับจำนำนั้น ท่านให้นำมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

Section 266. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The letter of an immovable property or the proprietor of an inn, hotel or other such place may enforce his preferential right in the same manner as a pledgee. The provisions of this Code concerning Enforcement of Pledge apply mutatis mutandis.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): [559](#), [704](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

- –

มาตรา 267

- บุริมสิทธิในมูลรับขนนั้น ใช้สำหรับเอาค่าระวางพาหนะในการรับขนคนโดยสารหรือของ กับทั้งค่าใช้จ่ายอันเป็นอุปกรณ์ และเป็นบุริมสิทธิมีอยู่เหนือของและเครื่องเดินทางทั้งหมด อันอยู่ในมือของผู้ขนส่ง

Section 267. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The preferential right on account of carriage is for charges for the carriage of a passenger or goods and for accessory expenses, and is in all goods and luggage in the hands of the carrier.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [318](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.318;
 - The preferential right for transportation exists against the luggage (or baggage) which is found in the hands of the carrier with regard to the fare or freight of the traveller or the luggage (or baggage) and for accessory expenses.

มาตรา 268

- ในกรณีที่ได้ปรารถนาไว้ในความแปดมาตราก่อนหน้านี้ ผู้ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ที่ดี เจ้าสำนักโรงแรมที่ดี หรือผู้ขนส่งที่ดี จะใช้บุริมสิทธิของตนเหนืออสังหาริมทรัพย์อันเป็นของบุคคลภายนอกก็ได้ เว้นแต่ตนจะรู้ในเวลาอันควรแล้วว่าทรัพย์สินเหล่านั้นเป็นของบุคคลภายนอก
- ถ้าอสังหาริมทรัพย์นั้นถูกลักหรือสูญหาย ท่านให้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการแสวงคืนครองทรัพย์

Section 268. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The letter of an immovable, the proprietor of an inn, or the carrier may enforce his preferential right against movables belonging to a third person in the case contemplated in the preceding eight sections, unless he knew in due time that they belong to the third person.
- [II] If such movables have been stolen or lost the provisions of the law concerning recovery of possession shall apply.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [384](#)
2. Jp. Code (1896,98): [319](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

- –

มาตรา 269

- บุริมสิทธิในมูลรักษาสังหาริมทรัพย์นั้น ใช้สำหรับเอาค่าใช้จ่ายเพื่อรักษาสังหาริมทรัพย์ และมีอยู่เหนือสังหาริมทรัพย์อันนั้น
- อนึ่ง บุริมสิทธินี้ยังใช้สำหรับเอาค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอันได้เสียไปเพื่อที่จะสงวนสิทธิ หรือรับสภาพสิทธิ หรือบังคับสิทธิ อันเกี่ยวข้องกับสังหาริมทรัพย์นั้นอีกด้วย

Section 269. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The preferential right on account of the preservation of a movable is for the expense of the preservation of movable, and is in such movable.
- [II] The preferential right exists also for necessary expenses incurred for the purpose of having a right relating to a movable preserved, acknowledged or enforced.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [321](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.321;
 - [I] The preferential right for preservation of movables exists in the movables with regard to the expenses of preservation of the same.
 - [II] The preferential right of the preceding Paragraph equally exists with regard to the expenses requisite for having the rights relating to the movables preserved, ratified, or enforced.

มาตรา 270

- บุริมสิทธิในมูลซื้อขายสังหาริมทรัพย์นั้น ใช้สำหรับเอาราคาซื้อขายและดอกเบี้ยในราคานั้น และมีอยู่เหนือสังหาริมทรัพย์อันนั้น

Section 270. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The preferential right on account of the sale of a movable is for the price and interest thereon, and is in such movable.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [322](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.322;
 - The preferential right for sale and purchase of movables exists in the movables with regard to the price of the movables and interest thereon.

มาตรา 271

- บุริมสิทธิในมูลค่าเมล็ดพันธุ์ ไม้พันธุ์ หรือปุ๋ยนั้น ใช้สำหรับเอาราคาเมล็ดพันธุ์ ไม้พันธุ์ หรือปุ๋ย และดอกเบี้ยในราคาดังนั้น และมีอยู่เหนือดอกผลอันเกิดออกในที่ดินเพราะใช้สิ่งเหล่านั้นภายในปีหนึ่งนับแต่เวลาที่ใช้

Section 271. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The preferential right on account of the supply of seeds, young plants or manure is for the price of seeds, young plants or manure and interest thereon, and is in the fruits which have grown on the land for which those things have been used within one year after their use.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [323 \[=323 par.1\]](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.323;
 - [I] The preferential right for the supply of seeds and young plants or manure exists with regard to the price of the seeds and young plants or manure, and interest thereon, on the fruits proceeding from the land on which they have been used within one year after their use.
 - [II] The preferential right of the preceding Paragraph equally exists with regard to the supply of silkworm eggs, and of mulberry leaves used for the rearing of silkworms, in the things produced from such silkworm eggs or the mulberry leaves.

มาตรา 272

- บุริมสิทธิในมูลค่าแรงงานเพื่อกสิกรรมและอุตสาหกรรมนั้น ในส่วนบุคคลที่ได้ทำการงานกสิกรรม ใช้สำหรับเอาค่าจ้างนับถอยหลังขึ้นไปปีหนึ่ง และในส่วนบุคคลที่ได้ทำการงานอุตสาหกรรม ใช้สำหรับเอาค่าจ้างนับถอยหลังขึ้นไปสามเดือน และเป็นบุริมสิทธิมีอยู่เหนือดอกผลหรือสิ่งของที่ประดิษฐ์ขึ้นอันเกิดแต่แรงงานของบุคคลนั้นๆ

Section 272. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The preferential right on account of agricultural and industrial services is as to the person who rendered agricultural service for wages for one year back, and as to a person who rendered industrial services for wages for three months back, and is in the fruits or manufactured things produced by his service.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [324](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.324;
 - The preferential right for agricultural and industrial labour exists in the fruits or the things manufactured with regard to wages for the past year in case of agricultural labour, and in case of industrial labour with regard to wages for the past three months.

(ข) บุริมสิทธิเหนืออสังหาริมทรัพย์

[← Previous Section](#) | [Next Section →](#)

มาตรา 273

- ถ้าหนี้มีอยู่เป็นคุณแก่บุคคลผู้ใดในมูลอย่างหนึ่งอย่างใดดังจะกล่าวต่อไปนี้ บุคคลผู้นั้นย่อมมีบุริมสิทธิเหนืออสังหาริมทรัพย์เฉพาะอย่างของลูกหนี้ คือ
 - (๑) รักษาอสังหาริมทรัพย์
 - (๒) จ้างทำของเป็นการงานทำขึ้นบนอสังหาริมทรัพย์
 - (๓) ซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

Section 273. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A person in whose favour an obligation exists based upon any of the following grounds has a preferential right in a particular immovable of the debtor:
 - (1) Preservation of an immovable;
 - (2) Work done upon an immovable;
 - (3) Sale of an immovable.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [380](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [325](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.325;
 - A person who has an obligation in his favour arising from any of the causes mentioned below has a preferential right in specific immovables of the debtor: -
 - (1) Preservation of immovables;
 - (2) Works done upon immovables;
 - (3) Sale and purchase of immovables.

มาตรา 274

- บุริมสิทธิในมรดกสงวนสงวนทรัพย์สินนั้น ใช้สำหรับเอาค่าใช้จ่ายเพื่อรักษาสงวนทรัพย์สิน และมีอยู่เหนืออสังหาริมทรัพย์อื่นนั้น
- อนึ่ง บทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๖๙ วรรคสองนั้น ท่านให้นำมาใช้บังคับแก่กรณีที่กำลังกล่าวมาในวรรคก่อนนี้ด้วย

Section 274. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The preferential right on account of the preservation of an immovable is for the expense of preservation of an immovable, and is in such immovable.
- [II] In case of the foregoing paragraph the provisions of Section 269 paragraph 2 apply correspondingly.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [382](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [326](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.326;
 - [I] The preferential right for preservation of immovables exists in the immovables with regard to expenses of preservation of the same.
 - [II] The provisions of Paragraph 2 of Art. 321 apply correspondingly to the case of the preceding Paragraph.

มาตรา 275

- บุริมสิทธิในมูลจำนองเป็นการงานทำขึ้นบนอสังหาริมทรัพย์นั้น ใช้สำหรับเอาสินจ้างค่าทำนองเป็นการงานอันผู้ก่อสร้าง สถาปนิก หรือผู้รับจ้างได้ทำบนอสังหาริมทรัพย์ของลูกค้า และมีอยู่เหนืออสังหาริมทรัพย์อันนั้น
- อนึ่ง บุริมสิทธินี้ย่อมเกิดขึ้นต่อเมื่ออสังหาริมทรัพย์นั้นมีราคาเพิ่มขึ้นในปัจจุบัน เพราะการที่ได้ทำขึ้นนั้น และมีเพียงเหนือราคาที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น

Section 275. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The preferential right on account of the preservation of an immovable is for the expense of preservation of an immovable, and is in such immovable.
- [II] In case of the foregoing paragraph the provisions of Section 269 paragraph 2 apply correspondingly.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [383 \[=383 par.2\]](#)
2. Jp. Code (1896/98): * [327](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.327;
 - [I] The preferential right for works relating to (done upon) immovables exists in the immovables with regard to the expenses of works executed by architects, technical experts, and contractors relative to the immovables of the debtor.
 - [II] The preferential right of the preceding Paragraph exists only when the increase in value resulting from the works actually exists and only in the amount of such increased value.

มาตรา 276

- บุริมสิทธิในมูลซื้อขายอสังหาริมทรัพย์นั้น ใช้สำหรับเอาราคาอสังหาริมทรัพย์และดอกเบี้ยในราคานี้ และมีอยู่เหนืออสังหาริมทรัพย์อันนั้น

Section 276. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The preferential right on account of the sale of an immovable is for the price and interest thereon, and is in such immovable.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [387](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [328](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.328;
 - The preferential right for the sale and purchase of immovables exists in the immovables with regard to the price of the immovables and interest thereon.

๓. ลำดับแห่งบุริมสิทธิ

[← Previous Section](#) | [Next Section →](#)

มาตรา 277

- เมื่อมีบุริมสิทธิสามัญหลายรายแย้งกัน ท่านให้ถือว่าบุริมสิทธิทั้งหลายนั้นมีลำดับที่จะให้ผลก่อนหลัง ดังที่ได้เรียงลำดับไว้ในมาตรา ๒๕๓
- เมื่อมีบุริมสิทธิสามัญแย้งกับบุริมสิทธิพิเศษ ท่านว่าบุริมสิทธิพิเศษย่อมอยู่ในลำดับก่อน แต่บุริมสิทธิในมูลค่าใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ร่วมกันนั้น ย่อมอยู่ในลำดับก่อน ในฐานะที่จะใช้สิทธินั้นต่อเจ้าหนี้ผู้ได้รับประโยชน์จากการนั้นหมดทุกคนด้วยกัน

Section 277. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] When general preferential rights conflict, the rank of their precedence is according to the order in Section 252.
- [II] When a preferential right conflicts with a special preferential right, the latter takes precedence; but the preferential rights on account of expenses for the common benefit takes precedence as against all creditors who are benefited thereby.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [399](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [329](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.329;
 - [I] In case general preferential rights conflict with each other, the ranks of such preferential rights are determined according to the order mentioned in Art. 306.
 - [II] In case a general preferential right conflicts with a special preferential right the latter takes precedence over the former; but the preferential right for expenses for the common benefit has validity of preference against all the creditors who have benefited by them.

มาตรา 278

- เมื่อมีบุริมสิทธิแย้งกันหลายรายเหนือสิ่งหาทรัพย์สินอันหนึ่งอันเดียวกัน ท่านให้ถือลำดับก่อนหลังดังที่เรียงไว้ต่อไปนี้ คือ
 - (๑) บุริมสิทธิในมูลเช่าอสังหาริมทรัพย์ พักอาศัยในโรงแรมและรับขน
 - (๒) บุริมสิทธิในมูลรักษาสังหาริมทรัพย์ แต่ถ้ามีบุคคลหลายคนเป็นผู้รักษา ท่านว่าผู้ที่รักษาภายหลังอยู่ในลำดับก่อนผู้ที่ได้รักษามาก่อน
 - (๓) บุริมสิทธิในมูลซื้อขายสังหาริมทรัพย์ ค่าเมล็ดพันธุ์ ไม้พันธุ์ หรือปุ๋ย และค่าแรงงานกสิกรรมและอุตสาหกรรม
- ถ้าบุคคลผู้ใดมีบุริมสิทธิอยู่ในลำดับเป็นที่หนึ่ง และรู้อยู่ในขณะที่ตนได้ประโยชน์แห่งนี้นั้น ว่ายังมีบุคคลอื่นซึ่งมีบุริมสิทธิอยู่ในลำดับที่สองหรือที่สามไซ้ ท่านห้ามมิให้บุคคลผู้นั้นใช้สิทธิในการที่ตนอยู่ในลำดับก่อนนั้นต่อบุคคลอื่นเช่นว่ามา และท่านห้ามมิให้ใช้สิทธินี้ต่อผู้ที่ได้รับทรัพย์สินไว้เพื่อประโยชน์แก่บุคคลผู้มีบุริมสิทธิในลำดับที่หนึ่งนั้นเองด้วย
- ในส่วนดอกผล ท่านให้บุคคลผู้ได้ทำการงานกสิกรรมอยู่ในลำดับที่หนึ่ง ผู้ส่งเมล็ดพันธุ์ ไม้พันธุ์ หรือปุ๋ย อยู่ในลำดับที่สอง และผู้ให้เช่าที่ดินอยู่ในลำดับที่สาม

Section 278. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] When preferential rights in the same movable conflict, the rank of their precedence is as follows.
 - (1) The preferential right on account of the hiring of an immovable, of lodging in an inn and of carriage;
 - (2) The preferential right on account of the preservation of a movable; but if there are several persons entitled as preserves, a later preserves takes precedence of an earlier one;
 - (3) The preferential right on account of the sale of a movable, of the supply of seeds, young plants or manure, and of agriculture and industrial services.
- [II] If a person who has a preferential right of the first rank knew at the time when he acquired his obligation that other persons had preferential rights of the second or third rank, he cannot exercise his right of precedence against them. The same applies as against a person who has preserved a thing for the benefit of a person having a preferential right of the first rank.
- [III] As to fruits, a person who rendered agricultural services has the first rank, a supplier of seeds, young plants or manure the second, and the letter of the land third.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [400](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [330](#)
3. Gr. Code (1896):

4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.330;
 - [I] When special preferential rights on the same movables conflict with each other, the ranks of such preferential rights are as follows:--
 - (1) Preferential right for the lease of immovables , for lodging at a hotel or an inn and for transportation;
 - (2) Preferential right for preservation of movables; but when there have been several preservers, a later preserver takes precedence over an earlier one;
 - (3) Preferential right for the sale and purchase of movables, for the supply of seeds and seedlings or manure and for agricultural and industrial labour.
 - [II] When a creditor with preferential right of the first rank knew at the time when he acquired his obligation of the existence of a creditor with preferential right of the second or third rank he cannot exercise preferential right against the latter. The same applies to a person who has preserved things for the benefit of a creditor of the first rank.
 - [III] With regard to fruits, the first rank belongs to the agricultural labourer, the second rank to the supplier of seeds and seedlings or manure, and the third rank to the lessor of the land.

มาตรา 279

- เมื่อมีบุริมสิทธิพิเศษ แย่งกันหลายรายเหนืออสังหาริมทรัพย์อันหนึ่งอันเดียวกัน ท่านให้ถือลำดับก่อนหลังดังที่ได้เรียงลำดับไว้ในมาตรา ๒๗๓
- ถ้าได้ซื้อขายอสังหาริมทรัพย์นั้นสืบต่อกันไปอีกไซ้ลำดับก่อนหลังในระหว่างผู้ขายด้วยกันนั้น ท่านให้เป็นไปตามลำดับที่ได้ซื้อขายก่อนและหลัง

Section 279. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] When special preferential rights in the same immovable conflict, the rank of their precedence is according to the order in Section 272.
- [II] In successive sales have been made of the same immovable, the rank of precedence of the seller as between themselves is according to the priority of the sales.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [\[402\]](#)
2. Jp. Code (1896/98): * [331](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.331;
 - [I] In case special preferential rights in the same immovables conflict, the ranks of such preferential rights are determined in the order mentioned in Art. 325.
 - [II] When there have been successive sales and purchases with regard to the same immovable the ranks of preferential rights among the sellers are determined according to the priority in time.

มาตรา 280

- เมื่อบุคคลหลายคนมีบุริมสิทธิในลำดับเสมอกันเหนือทรัพย์สินหนึ่งอันเดียวกัน ท่านให้ต่างคนต่างได้รับชำระหนี้เฉลี่ยตามส่วนมากน้อยแห่งจำนวนที่ตนเป็นเจ้าของ

Section 280. (Draft in English from [Vol.79](#))

- When several persons have preferential rights of the same rank in the same thing, each is to receive performance in proportion to the amount of his obligation.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [403](#)
2. Jp. Code (1896/98): * [332](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.332;
 - When there are several creditors with preferential rights of the same rank in the same object, each creditor obtains performance in proportion to the amount of his obligation.

๔. ผลแห่งนิติกรรม

[← Previous Section](#) | [Next Section →](#)

มาตรา 281

- บุริมสิทธิอันมีอยู่เหนือสังหาริมทรัพย์นั้น ท่านห้ามมิให้ใช้ เมื่อบุคคลภายนอกได้ทรัพย์นั้นจากลูกหนี้ และได้ส่งมอบทรัพย์ให้กันไปเสร็จแล้ว

Section 281. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A preferential right in a movable cannot be exercised after the debtor has delivered the thing to a third person who has acquired it from him.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[389](#)]
2. Jp. Code (1896,98): * [333](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.333;
 - A preferential right cannot be exercised in a movable after the debtor has delivered the movable to a third acquirer.

มาตรา 282

- เมื่อมีบุริมสิทธิแย้งกับสิทธิจำนำสังหาริมทรัพย์ ท่านว่าผู้รับจำนำย่อมมีสิทธิเป็นอย่างเดียวกันกับผู้ทรงบุริมสิทธิในลำดับที่หนึ่งดังที่เรียงไว้ในมาตรา ๒๗๘ นั้น

Section 282. (Draft in English from [Vol.79](#))

- When a preferential right conflicts with a pledge of a movable, the pledgee has the same rights as the holder of a preferential right of the first rank mentioned in Section 277.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [334](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.334;
 - In case a preferential right conflicts with a pledge of movables , the pledgee of such movables has the same right as the creditor with preferential right of the first rank mentioned in Art. 330.

มาตรา 283

- บุคคลผู้มีบุริมสิทธิสามัญต้องรับชำระหนี้เอาจากสังหาริมทรัพย์ของลูกหนี้ก่อน ต่อเมื่อยังไม่พอจึงให้เอาชำระหนี้จากอสังหาริมทรัพย์ได้
- ในส่วนอสังหาริมทรัพย์นั้น ก็ต้องรับชำระหนี้เอาจากอสังหาริมทรัพย์อันมิได้ตกอยู่ในฐานะเป็นหลักประกันพิเศษเสียก่อน
- ถ้าบุคคลใดมีบุริมสิทธิสามัญและละเลยด้วยความประมาทเลินเล่อไม่สอดเข้าแย่งขัดในการแบ่งเฉลี่ยทรัพย์ ตามความที่กล่าวมาในวรรคทั้งสองข้างบนนี้ไซ้รั อันบุคคลนั้นจะใช้บุริมสิทธิของตนต่อบุคคลภายนอกผู้ได้จดทะเบียนสิทธิไว้แล้วเพื่อจะเอาใช้จนถึงขนาดเช่นที่ตนจะหากได้รับเพราะได้สอดเข้าแย่งขัดนั้น ท่านว่าหาอาจจะใช้ได้ไม่
- อนึ่ง บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคทั้งสามข้างต้นนี้ ท่านมิให้ใช้บังคับ หากเงินที่ขายอสังหาริมทรัพย์ได้นั้นจะพึงต้องเอามาแบ่งเฉลี่ยก่อนเงินที่ขายทรัพย์สินอย่างอื่นก็ดี หรือหากว่าเงินที่ขายอสังหาริมทรัพย์อันตกอยู่ในฐานะเป็นหลักประกันพิเศษนั้นจะพึงต้องเอามาแบ่งเฉลี่ยก่อนเงินที่ขายอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นก็ดุจกัน

Section 283. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] A person who has a general preferential right must receive performance first out of the movable property of the debtor, and only in case that is insufficient he can receive performance out of immovables.
- [II] As to immovables, he must receive performance first out of such immovables as are not subject to a special security.
- [III] If a person who has a general preferential right negligently omits to intervene in a distribution according to the provisions of the foregoing two paragraphs, he cannot exercise his preferential right against a third person whose right is registered, to the extent of what he would have received through such intervention.
- [IV] The provisions of the foregoing three paragraphs do not apply, if the proceeds of an immovable are to be distributed before those of other property, or if the proceeds of an immovable which is the subject of a special security are to be distributed before the proceeds of other immovables.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [335](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.335;

- [I] A creditor possessing a general preferential right obtains the performance out of property other than immovables in the first place and unless it is insufficient he cannot obtain the performance out of immovables.
- [II] With regard to immovables the performance must be obtained in the first place out of those which are not the subjects of special security.
- [III] When the creditor with a general preferential right has neglected to participate in a distribution in accordance with the provisions of the preceding Paragraphs, he cannot exercise his preferential right against a third person whose right has been registered so far as the amount which he would have obtained by participating in the distribution is concerned.
- [IV] The provisions of the preceding three Paragraphs do not apply when the proceeds of the immovables are to be distributed before those of other property or when the proceeds of the immovables which are the subjects of special security are to be distributed before those of other immovables.

มาตรา 284

- บุริมสิทธิสามัญนั้น ถึงแม้จะมีได้ไปลงทะเบียนเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ก็ดี ย่อมจะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้เจ้าหนี้ใดๆ ที่ไม่มีหลักประกันพิเศษนั้นได้ แต่ความที่กล่าวนี้ท่านมิให้ใช้ไปถึงการต่อสู้บุคคลภายนอกผู้ได้ไปลงทะเบียนสิทธิไว้

Section 284. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A general preferential right, even though not registered in respect to an immovable, may be set up against any creditor who has no special security; but this does not apply against a third person who made registration.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [336](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.336;
 - General preferential rights are not prevented from being set up against the creditors who have no special securities even when no registration has been made in respect to an immovable; this does not apply, however, against third persons who have made registration.

มาตรา 285

- บุริมสิทธิในมูลรักษาอสังหาริมทรัพย์นั้น ถ้าหากว่าเมื่อทำการเพื่อบำรุงรักษานั้นสำเร็จแล้วไปบอกลงทะเบียนไว้โดยพลันไซ้ บุริมสิทธิก็คงให้ผลต่อไป

Section 285. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A preferential right on account of the preservation of an immovable retains its effect by being registered immediately after the act of preservation is completed.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [390 par.2](#)
2. Jp. Code (1896/98): * [337](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.337;
 - A preferential right for the preservation of immovables preserves its validity by being registered immediately after the completion of the act of preservation.

มาตรา 286

- บุริมสิทธิในมูลจำนองของการงานทำขึ้นบนอสังหาริมทรัพย์นั้น หากทำรายการประมาณราคาชั่วคราวไปบอกลงทะเบียนไว้ก่อนเริ่มลงมือทำการไซ้รู้ บุริมสิทธิก็คงให้ผลต่อไป แต่ถ้าราคาที่แท้จริงนั้นต่ำกว่าที่ได้ประมาณไว้ชั่วคราว ท่านว่าบุริมสิทธิในส่วนจำนวนที่ล้าอยู่นั้นหาไม่มี
- ส่วนการที่จะวินิจฉัยว่าอสังหาริมทรัพย์นั้นมีราคาเพิ่มขึ้นเพราะการอันได้ทำขึ้นบนอสังหาริมทรัพย์มากน้อยเพียงใดนั้น ท่านให้ศาลแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญขึ้นเป็นผู้กะประมาณในเวลาที่มิมีแย้งขัดในการแบ่งเฉลี่ย

Section 286. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] A preferential right on account of work done upon an immovable retains its effect by a provisional estimate of the cost being registered before the work has begun. If, however, the costs of the work exceeds the provisional estimate, there is no preferential right for the excess.
- [II] The increase of value of an immovable arising from the work done upon it is to be estimated by experts appointed by the Court at the time of the intervention in the distribution.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [383 par.2](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [338](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.338;
 - [I] A preferential right for works relating to immovables preserves its validity by the registration being made of the estimated expenses previous to the commencement of such works ; but when the expenses of the work exceed the estimate, no preferential right exists with regard to the said excess.
 - [II] with regard to the said The amount of increase in value of an immovable resulting from the work must be appraised by an appraiser appointed by a Court at the time when the distribution is participated in.

มาตรา 287

- บุริมสิทธิใดได้ไปจดทะเบียนแล้วตามบทบัญญัติแห่งมาตราทั้งสองข้างบนนี้ บุริมสิทธินั้น ท่านว่าอาจจะใช้ได้ก่อนสิทธิจำนอง

Section 287. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A preferential right registered in accordance with the provisions of the preceding two sections can be exercised in preference to a mortgage.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [339](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.339;
 - A preferential right registered in accordance with the provisions of the preceding two Articles may be exercised in preference to a mortgage.

มาตรา 288

- บุริมสิทธิในมูลซื้อขายอสังหาริมทรัพย์นั้น หากว่าเมื่อไปลงทะเบียนสัญญาซื้อขายนั้น บอกลงทะเบียนไว้ด้วยว่าราคาหรือดอกเบี้ยในราคานั้นยังมิได้ชำระไซ้ร้ บุริมสิทธินั้นก็คงให้ผลต่อไป

Section 288. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A preferential right on account of the sale of an immovable retains its effect by registering at the same time with the contract of sale the fact that the price or the interest thereon has not been paid.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [392](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [340](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.340;
 - A preferential right for the sale and purchase of immovables preserves its validity by a registration being made simultaneously with the contract of sale and purchase to the effect that the price or the interest thereon is not yet paid.

มาตรา 289

- ว่าถึงผลแห่งบุริมสิทธิ นอกจากที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘๑ ถึง ๒๘๘ นี้แล้ว ท่านให้นำบทบัญญัติทั้งหลายแห่งลักษณะจำนองมาใช้บังคับด้วยตามแต่กรณี

Section 289. (Draft in English from [Vol.79](#))

- As to the effect of a preferential right, in addition to provisions of Sections 280 to 287 inclusive the provisions as to Mortgage apply correspondingly.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [395](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [341](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.341;
 - With regard to the validity of preferential rights besides those fixed in the present Section, the provisions relating to mortgages apply correspondingly.

มาตรา 290

- ถ้าการชำระหนี้เป็นการอันจะแบ่งกันชำระได้ และมีบุคคลหลายคนเป็นเจ้าหนี้ก็ดี เมื่อกรณีเป็นที่สงสัย ท่านว่าลูกหนี้แต่ละคนจะต้องรับผิดชอบเป็นส่วนเท่าๆ กัน

Section 290. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If several persons owe a divisible performance, or if a divisible performance is owed to several persons, each debtor is, in case of doubt, liable only for an equal share, and each creditor is entitled to an equal share.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [220](#), [221](#), [222](#)

2. Jp. Code (1896,98): [[427](#)]

3. Gr. Code (1896): * [420](#)

1. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- German Civil Code (1896), Sec.420;
 - If several persons owe a divisible performance or if a divisible performance is owed to several persons, each debtor is, in case of doubt, liable only for an equal share, and each creditor is entitled only to an equal share.

มาตรา 291

- ถ้าบุคคลหลายคนจะต้องทำการชำระหนี้โดยทำนองซึ่งแต่ละคนจำต้องชำระหนี้สิ้นเชิงไซ้ร้ แม้ถึงว่าเจ้าหนี้ชอบที่จะได้รับชำระหนี้สิ้นเชิงได้แต่เพียงครั้งเดียว (กล่าวคือลูกหนี้ร่วมกัน) ก็ดี เจ้าหนี้จะเรียกชำระหนี้จากลูกหนี้แต่คนใดคนหนึ่งสิ้นเชิง หรือแต่โดยส่วนก็ได้ตามแต่จะเลือก แต่ลูกหนี้ทั้งปวงก็ยังคงต้องผูกพันอยู่ทั่วทุกคนจนกว่าหนี้นั้นจะได้ชำระเสร็จสิ้นเชิง

Section 291. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If several persons owe an act of performance in such manner that each is bound to effect the whole performance, though the creditor is entitled to obtain the whole performance only once (i.e. joint debtors), the creditor may demand the performance at his option from any one of the debtors, in the whole or in part. Until the whole performance has been effected all of the debtors remain bound.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [225](#), [245](#)
2. Jp. Code (1896,98): [432](#)
3. Gr. Code (1896): * [421](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- German Civil Code (1896), Sec.421;
 - If several persons owe an act of performance in such manner that each is bound to effect the whole performance, though the creditor is entitled to demand the performance only once (i.e., joint debtors), the creditor may demand the performance at his option from any one of the debtors, in whole or in part. Until the whole performance has been effected all of the debtors remain bound.

มาตรา 292

- การที่ลูกหนี้ร่วมกันคนหนึ่งชำระหนี้นั้น ย่อมได้เป็นประโยชน์แก่ลูกหนี้คนอื่นๆ ด้วย วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้บังคับแก่การใดๆ อันพึงกระทำแทนชำระหนี้ วางทรัพย์สินแทนชำระหนี้ และหักกลบลบหนี้ด้วย
- ลูกหนี้ร่วมกันคนหนึ่งมีสิทธิเรียกร้องอย่างไร ลูกหนี้คนอื่นๆ จะเอาสิทธิอันนั้นไปใช้หักกลบลบหนี้หาได้ไม่

Section 292. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] Performance of the obligation by one joint debtors operates in favour of the other debtors. The same rule applies to any act in lieu of performance, to the deposit of lieu of performance and to set off.
- [II] A claim belonging to one of the joint debtors may not be set off by the other debtors.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [247](#), [248](#)
2. Jp. Code (1896,98): [[436](#)], [[442](#)]
3. Gr. Code (1896): * [422](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- German Civil Code (1896), Sec.422;
 - [I] Fulfilment of the obligation by one joint debtor operates in favour of the other debtors. The same rule applies to any act of performance in lieu of fulfilment of the obligation, to lodgment and to set-off.
 - [II] A claim belonging to one of the joint debtors may not be set off by the other debtors.

มาตรา 293

- การปลดหนี้ให้แก่ลูกหนี้ร่วมกันคนหนึ่งนั้น ย่อมเป็นไปเพื่อประโยชน์แก่ลูกหนี้คนอื่นๆ เพียงเท่าส่วนของลูกหนี้ที่ได้ปลดให้ เว้นแต่จะได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

Section 293. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A release of the obligation granted to one of the joint debtors avails for the benefit of the other debtors only in respect of the share of the debtor who has been released unless otherwise agreed.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [254](#)
2. Jp. Code (1896/98): * [437](#)
3. Gr. Code (1896): [423](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.437;
 - A release of an obligation made to one of the joint debtors takes effect in favour of the other debtors only with regard to the said debtor's share in the obligation.

มาตรา 294

- การที่เจ้าหนี้ผิดนัดต่อลูกหนี้ร่วมกันคนหนึ่งนั้นย่อมได้เป็นคุณประโยชน์แก่ลูกหนี้คนอื่นๆ ด้วย

Section 294. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The default of the creditor towards one joint debtor avails also in favour of the other debtors.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [252](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [424](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- German Civil Code (1896), Sec.424;
 - The default of the creditor towards one joint debtor avails also in favour of the other debtors.

มาตรา 295

- ข้อความจริงอื่นใด นอกจากที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๙๒ ถึง ๒๙๔ นั้น เมื่อเป็นเรื่องทำถึงตัวลูกหนี้ร่วมกันคนใดก็ย่อมเป็นไปเพื่อคุณและโทษแต่เฉพาะแก่ลูกหนี้คนนั้น เว้นแต่จะปรากฏว่าขัดกับสภาพแห่งหนี้ตนเอง
- ความที่ว่ามานี้ เมื่อจะกล่าวโดยเฉพาะก็คือว่าให้ใช้แก่การให้คำบอกกล่าว การผัดนัด การที่หยิบยกอ้างความผิด การชำระหนี้อันเป็นพันธียแก่ฝ่ายลูกหนี้ร่วมกันคนหนึ่ง กำหนดอายุความหรือการที่อายุความสะดุดหยุดลง และการที่สิทธิเรียกร้องเคลื่อนกลืนกันไปกับหนี้สิน

Section 295. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] Facts other than those specified in Sections 292 to 294 avail, unless the contrary appears from the nature of the obligation, in favour of and as against only the joint debtor to whom they particularly refer.
- [II] This applies, in particular, to the giving of notice, default, imputability of fault, impossibility of performance on the part of one joint debtor, prescription or its interruption, and merger of the claim in debt.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [246](#) – [260](#) [??] [[257](#)]
2. Jp. Code (1896,98): [[440](#)]
3. Gr. Code (1896): * [425](#)

1. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- German Civil Code (1896), Sec.425;
 - [I] Facts other than those specified in 422 to 424 avail, unless a contrary intention appears from the nature of the obligation, in favour of and as against only the joint debtor to whom they particularly refer.
 - [II] This applies, e.g., to the giving of notice, default, imputability of fault, impossibility of performance on the part of one joint debtor, prescription or its interruption or suspension, merger of the claim in the debt, and non-appellable judgment.

มาตรา 296

- ในระหว่างลูกหนี้ร่วมกันทั้งหลายนั้น ท่านว่าต่างคนต่างต้องรับผิดชอบเท่าๆ กัน เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ถ้าส่วนที่ลูกหนี้ร่วมกันคนใดคนหนึ่งจะพึงชำระหนี้ เป็นอันจะเรียกเอาจากคนอื่นไม่ได้ไซ้ ยังขาดจำนวนอยู่เท่าไร ลูกหนี้คนอื่นๆ ซึ่งจำต้องออกส่วนด้วยนั้นก็ต้องรับใช้ แต่ถ้าลูกหนี้ร่วมกันคนใดเจ้าหนี้ได้ปลดให้หลุดพ้นจากหนี้อันร่วมกันนั้นแล้ว ส่วนที่ลูกหนี้คนนั้นจะพึงต้องชำระหนี้ก็ตกเป็นพับแก่เจ้าหนี้ไป

Section 296. (Draft in English from [Vol.79](#))

- As between themselves joint debtors are liable in equal shares, unless it is otherwise provided. If from one of the joint debtors the contribution due from him cannot be obtained, the deficiency shall be borne by the other debtors who are bound to make contribution; provided that one of the joint debtors has been released from joint obligation, the creditor takes upon himself that share which the debtor released by him ought to have borne.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [258](#), [259](#)
2. Jp. Code (1896,98): [[444](#)], [445](#)
3. Gr. Code (1896): * [426 par. 1](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] German Civil Code (1896), Sec.426;
 - [I] As between themselves joint debtors are liable in equal shares, unless it is otherwise provided. If from one of the joint debtors the contribution due from him cannot be obtained, the deficiency shall be borne by the other debtors who are bound to make contribution.
 - [II] If one joint debtor satisfies the creditor and can demand contribution from the other debtors, the claim of the creditor against the other debtors is transferred to him. The transfer may not be enforced to the detriment of the creditor.
- [Secondary model] Japanese Civil Code (1896/98), Art.445;
 - In case one of the joint debtors has obtained release from the joint obligation, if among the other debtors one has no means to perform, the creditor bears, with regard to the part which cannot be repaid by the insolvent person, the part which should have been borne by the person who has obtained release from the joint responsibility.

มาตรา 297

- ถ้าในสัญญาอันหนึ่งอันใดมีบุคคลหลายคนร่วมกันผูกพันตนในอันจะกระทำการชำระหนี้ไซ้ร หากกรณีเป็นที่สงสัย ท่านว่าบุคคลเหล่านั้นจะต้องรับผิดชอบอย่างป็นลูกหนี้ร่วมกัน แม้ถึงว่าเป็นการอันจะแบ่งกันชำระหนี้ได้

Section 297. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If in a contract several persons bind themselves in common to effect a performance, they are liable, in case of doubt, as joint debtors even in the case of a divisible performance.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [227](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [427](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- German Civil Code (1896), Sec.427;
 - If in a contract several persons bind themselves in common to effect a divisible performance, they are liable, in case of doubt, as joint debtors.

มาตรา 298

- ถ้าบุคคลหลายคนมีสิทธิเรียกร้องการชำระหนี้ โดยทำนองซึ่งแต่ละคนอาจจะเรียกให้ชำระหนี้สินเชิงได้ไซ้ แม้ถึงว่าลูกหนี้จำต้องชำระหนี้สินเชิงแต่เพียงครั้งเดียว (กล่าวคือเจ้าหนี้ร่วมกัน) ก็ดี ท่านว่าลูกหนี้จะชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้แต่คนใดคนหนึ่งก็ได้ตามแต่จะเลือกความชอบให้ใช้บังคับได้ แม้ทั้งที่เจ้าหนี้คนหนึ่งจะได้ยื่นฟ้องเรียกชำระหนี้ไว้แล้ว

Section 298. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If several persons are entitled to demand an act of performance in such manner that each can demand the whole performance, though the debtor is bound to effect the whole performance only once (i.e. joint creditors), the debtor may at his option perform in favour of any one of the creditors. This applies even if one of the creditors has already brought an action for the performance.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [229](#) – [232](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [428](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- German Civil Code (1896), Sec.428;
 - If several persons are entitled to demand an act of performance in such manner that each can demand the whole performance, though the debtor is bound to perform only once (i.e., joint creditors), the debtor may at his option perform in favour of any one of the creditors. This applies even if one of the creditors has already brought an action for the performance.

มาตรา 299

- การที่เจ้าหนี้ร่วมกันคนหนึ่งผิดนัดนั้น ย่อมเป็นโทษแก่เจ้าหนี้คนอื่นๆ ด้วย
- ถ้าสิทธิเรียกร้อง และหนี้สินนั้นเป็นอันเคลื่อนกลืนกันไปในเจ้าหนี้ร่วมกันคนหนึ่ง สิทธิของเจ้าหนี้คนอื่นๆ อันมีต่อลูกหนี้ก็ย่อมเป็นอันระงับสิ้นไป
- นอกจากนี้ ท่านให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๙๒, ๒๙๓ และ ๒๙๕ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม กล่าวโดยเฉพาะก็คือ แม้เจ้าหนี้ร่วมกันคนหนึ่งจะโอนสิทธิเรียกร้องให้แก่บุคคลอื่นไป ก็หากระทบกระทั่งถึงสิทธิของเจ้าหนี้คนอื่นๆ ด้วยไม่

Section 299. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] Default on the part of one joint creditor avails also against the other creditors.
- [II] If a claim and a debt become merged in one joint creditor, the rights of the other creditors against the debtor are extinguished.
- [III] For the rest the provisions of Sections 291, 292, 294 apply mutatis mutandis. In particular, if one joint creditor transfers his claim to another person, the rights of the other creditors remain unaffected.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [238](#), [[243](#)]
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [429](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- German Civil Code (1896), Sec.429;
 - [I] Default on the part of one joint creditor avails also against the other creditors.
 - [II] If claim and debt become merged in one joint creditor, the rights of the other creditors against the debtor are extinguished.
 - [III] For the rest the provisions of 422, 423, 425 apply mutatis mutandis. E.g., if one joint creditor transfers his claim to another person, the rights of the other creditors remain unaffected.

มาตรา 300

- ในระหว่างเจ้าหนี้ร่วมกันนั้น ท่านว่าต่างคนชอบที่จะได้รับชำระหนี้เป็นส่วนเท่าๆ กัน เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

Section 300. (Draft in English from [Vol.79](#))

- Joint creditors are, as between themselves, entitled to equal shares, unless it is otherwise provided.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[230](#)]
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [430](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- German Civil Code (1896), Sec.430;
 - Joint creditors are, as between themselves, entitled to equal shares, unless it is otherwise provided.

มาตรา 301

- ถ้าบุคคลหลายคนเป็นหนี้จะแบ่งกันชำระมิได้ ท่านว่าบุคคลเหล่านั้นต้องรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมกัน

Section 301. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If several persons owe an indivisible performance, they are liable as joint debtors.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [265](#), [266](#) [??]
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [431](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- German Civil Code (1896), Sec.431;
 - If several persons owe an indivisible performance they are liable as joint debtors.

มาตรา 302

- ถ้าการชำระหนี้เป็นการอันจะแบ่งกันชำระมิได้ และมีบุคคลหลายคนเป็นเจ้าหนี้ ถ้าบุคคลเหล่านั้นมิได้เป็นเจ้าหนี้ร่วมกันไซ้ ท่านว่าลูกหนี้ได้แต่จะชำระหนี้ให้ได้ประโยชน์แก่บุคคลเหล่านั้นทั้งหมดด้วยกัน และเจ้าหนี้แต่ละคนจะเรียกชำระหนี้ได้ก็แต่เพื่อได้ประโยชน์ด้วยกันหมดทุกคนเท่านั้น อนึ่ง เจ้าหนี้แต่ละคนจะเรียกให้ลูกหนี้วางทรัพย์สินที่เป็นหนี้นั้นไว้เพื่อประโยชน์แห่งเจ้าหนี้หมดทุกคนด้วยกันก็ได้ หรือถ้าทรัพย์สินนั้นไม่ควรแก่การจะวางไว้ ก็ให้ส่งแก่ผู้พิทักษ์ทรัพย์ซึ่งศาลจะได้แต่งตั้งขึ้น
- นอกจากนี้ ข้อความจริงใดที่เข้าถึงเจ้าหนี้คนหนึ่งเท่านั้น หาเป็นไปเพื่อคุณหรือโทษแก่เจ้าหนี้คนอื่นๆ ด้วยไม่

Section 302. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If an indivisible performance is owed to several persons, and if they are not joint creditors, the debtor may only perform in favour of all in common, and each creditor may only demand the performance in favour of all. Each creditor may demand that the debtor deposits the thing owed for the benefit of all the creditors, or if the thing is not suitable to be deposited, that it be consigned to a custodian appointed by the Court.
- [II] For the rest a fact which refers only to one creditor does not avail in favour of nor as against the other creditors.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [265](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [432](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- German Civil Code (1896), Sec.432;
 - [I] If an indivisible performance is owed to several persons, and if they are not joint creditors, the debtor may only perform in favour of all in common, and each creditor may only demand the performance in favour of all. Each creditor may demand that the debtor lodge the thing owed for the benefit of all the creditors, or if the thing is not suitable to be lodged, that it be consigned to a custodian appointed by the Court.
 - [II] For the rest a fact which refers only to one creditor does not avail in favour of nor as against the other creditors.

หมวด ๔ โอนสิทธิเรียกร้อง

[← Previous Section](#) | [Next Section →](#)

มาตรา 303

- สิทธิเรียกร้องนั้นท่านว่าจะพึงโอนกันได้ เว้นไว้แต่สภาพแห่งสิทธินั้นเองจะไม่เปิดช่องให้โอนกันได้
- ความที่กล่าวมานี้ย่อมไม่ใช่บังคับ หากคู่กรณีได้แสดงเจตนาเป็นอย่างอื่น การแสดงเจตนาเช่นว่านี้ ท่านห้ามมิให้ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกผู้กระทำการโดยสุจริต

Section 303. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] A claim may be transferred , unless its nature does not admit of it.
- [II] The provisions of the foregoing paragraph do not apply, if the parties have declared a contrary intention. Such declaration of intention, however, cannot be set up against a third person acting in good faith.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [266](#), [267](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [466](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: [\[S.O.164\]](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.466;
 - [I] Obligations are assignable except when their nature does not permit of assignment.
 - [II] The provisions of the preceding Paragraph do not apply when the parties concerned have made a contrary expression of intention. But such expression of intention cannot be set up against third persons in good faith.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.164;
 - [I] Der Gläubiger kann eine ihm zustehende Forderung ohne Einwilligung des Schuldners an einen Andern abtreten, soweit nicht Gesetz, Vereinbarung oder Natur des Rechtsverhältnisses entgegenstehen.
 - [II] Dem Dritten, der die Forderung im Vertrauen auf ein schriftliches Schuldbekenntnis erworben hat, das ein Verbot der Abtretung nicht enthält, kann der Schuldner die Einrede, dass die Abtretung durch Vereinbarung ausgeschlossen worden sei, nicht entgegensetzen.

มาตรา 304

- สิทธิเรียกร้องเช่นใด ตามกฎหมายศาลจะสั่งยึดไม่ได้ สิทธิเรียกร้องเช่นนั้น ท่านว่าจะโอนกันหาได้ไม่

Section 304. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A claim is not transferable if it is not subject to judicial attachment.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [400](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- German Civil Code (1896), Sec.400;
 - A claim is not assignable if it is not subject to judicial attachment.

มาตรา 305

- เมื่อโอนสิทธิเรียกร้องไป สิทธิจำนองหรือจำนำที่มีอยู่เกี่ยวพันกับสิทธิเรียกร้องนั้นก็ดี สิทธิอันเกิดขึ้นแต่การค้ำประกันที่ให้ไว้เพื่อสิทธิเรียกร้องนั้นก็ดี ย่อมตกไปได้แก่ผู้รับโอนด้วย
- อนึ่ง ผู้รับโอนจะใช้บุริมสิทธิใดๆ ที่ตนมีอยู่เกี่ยวกับสิทธิเรียกร้อง ในกรณีบังคับยึดทรัพย์ หรือล้มละลายนั้นก็ได้

Section 305. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] With the transferred claim the rights of mortgage or pledge existing on its account and the rights arising from a suretyship established for it, pass to the transferee.
- [II] The transferee may also enforce any preferential right connected with the claim in case of compulsory execution or bankruptcy.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [401](#)
4. Miscellaneous: [S.O.170 par.1]

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- German Civil Code (1896), Sec.401;
 - [I] With the assigned claim the rights of hypotheca or pledge existing on its account and the rights arising from a suretyship established for it, pass to the assignee.
 - [II] The assignee may also enforce any right of preference connected with the claim in case of compulsory execution or bankruptcy.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.170;
 - [I] Mit der Forderung gehen die Vorzugs- und Nebenrechte über, mit Ausnahme derer, die untrennbar mit der Person des Abtretenden verknüpft sind.
 - [II] Der Abtretende ist verpflichtet, dem Erwerber die Schuldurkunde und alle vorhandenen Beweismittel auszuliefern und ihm die zur Geltendmachung der Forderung nötigen Aufschlüsse zu erteilen.
 - [III] Es wird vermutet, dass mit der Hauptforderung auch die rückständigen Zinse auf den Erwerber übergehen.

มาตรา 306

- การโอนหนี้อันจะพึงต้องชำระแก่เจ้าหนี้คนหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจงนั้น ถ้าไม่ทำเป็นหนังสือ ท่านว่าไม่สมบูรณ์ อนึ่งการโอนหนี้ที่ท่านว่าจะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ลูกหนี้หรือบุคคลภายนอกได้ แต่เมื่อได้บอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ หรือลูกหนี้จะไดยินยอมด้วยในการโอนนั้น คำบอกกล่าวหรือความยินยอมเช่นนั้นท่านว่าต้องทำเป็นหนังสือ
- ถ้าลูกหนี้ทำให้พอพอใจผู้โอนด้วยการใช้เงิน หรือด้วยประการอื่นเสียแต่ก่อนได้รับบอกกล่าว หรือก่อนได้ตกลงให้โอนไซ้ ลูกหนี้นั้นก็พ้นอันหลุดพ้นจากหนี้

Section 306. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The transfer of an obligation performable to a specific creditor is not valid unless it is made in writing. It can be set up against the debtor or third person only if a notice thereof has been given to the debtor, or if the debtor has consented to the transfer. Such notice or consent must be in writing.
- [II] The debtor is discharged if he satisfies the transferor by way of payment or otherwise before he has received notice of, or has agreed to, the transfer.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [271](#)
2. Jp. Code (1896,98): [467](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: *S.O. 165 [=S.O. 165 par. 1] [, 167]*

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Old Text (1923), Sec.271;
 - [I] การโอนสิทธิจะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้แก่ลูกหนี้หรือบุคคลภายนอกไม่ได้ จนกว่าผู้โอนจะได้บอกกล่าวการโอนเป็นหนังสือไปถึงลูกหนี้ ลูกหนี้จะได้ตกลงแก่การโอนนั้น
 - [II] ถ้าลูกหนี้ได้ทำพอพอใจผู้โอนโดยใช้เงิน ฤๅโดยประการอื่นก่อนได้รับบอกกล่าว ฤๅก่อนได้ตกลงแก่การโอน ลูกหนี้นั้นก็พ้นอันหลุดพ้นจากหนี้โดยชอบ

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Arts.165 and 167;
 - Art.165;
 - [I] Die Abtretung bedarf zu ihrer Gültigkeit der schriftlichen Form.
 - [II] Die Verpflichtung zum Abschluss eines Abtretungsvertrages kann formlos begründet werden.
 - Art.167;

- Wenn der Schuldner, bevor ihm der Abtretende oder der Erwerber die Abtretung angezeigt hat, in gutem Glauben an den früheren Gläubiger oder, im Falle mehrfacher Abtretung, an einen im Rechte nachgehenden Erwerber Zahlung leistet, so ist er gültig befreit.

มาตรา 307

- ถ้าพิพาทอ้างสิทธิในการโอนต่างราย โอนรายใดได้บอกกล่าวหรือตกลงกันก่อน โอนรายนั้น มีสิทธิดีกว่าโอนรายอื่น ๆ

Section 307. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If a right is claimed under different transfers, the first transfer notified, or agreed to, shall be preferred.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [272](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): [408 \[=408 par.1\]](#)
4. Miscellaneous: Tun.207

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Old Text (1923), Sec.272;
 - ถ้าพิพาทอ้างสิทธิในการโอนต่างราย โอนรายใดได้บอกกล่าวตกลงกันก่อน โอนรายนั้น มีสิทธิดีกว่าโอนรายอื่นๆ

มาตรา 308

- ถ้าลูกหนี้ได้ให้ความยินยอมดังกล่าวมาในมาตรา ๓๐๖ โดยมีได้ติดเงื่อนไข ท่านว่าจะยกข้อต่อสู้ที่มีต่อผู้โอนขึ้นต่อสู้ผู้รับโอนนั้นหาได้ไม่ แต่ถ้าเพื่อจะระงับหนี้ขึ้นลูกหนี้ได้ใช้เงินให้แก่ผู้โอนไปไซ้ ลูกหนี้จะเรียกคืนเงินนั้นก็ได้ หรือถ้าเพื่อการเช่นกล่าวมานั้นลูกหนี้รับภาระเป็นหนี้อย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นใหม่ต่อผู้โอน จะถือเสมือนหนึ่งว่าหนี้ขึ้นได้ยกขึ้นเลยก็ได้
- ถ้าลูกหนี้เป็นแต่ได้รับคำบอกกล่าวการโอน ท่านว่าลูกหนี้มีข้อต่อสู้ผู้โอนก่อนเวลาที่ได้รับคำบอกกล่าวนั้นอันใด ก็จะไม่ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้แก่ผู้รับโอนได้ฉนั้น ถ้าลูกหนี้มีสิทธิเรียกร้องจากผู้โอน แต่สิทธินั้นยังไม่ถึงกำหนดในเวลาบอกกล่าวไซ้ ท่านว่าจะเอาสิทธิเรียกร้องนั้นมาหักกลบลบกันก็ได้ หากว่าสิทธินั้นจะได้ถึงกำหนดไม่ช้ากว่าเวลาถึงกำหนดแห่งสิทธิเรียกร้องอันได้โอนไปนั้น

Section 308. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If a debtor has given the consent mentioned in Section 305 without reservation, he cannot set up against the transferee a defence which he might have made against the transferor. If, however, in order to extinguish the obligation, the debtor has made any payment to the transferor, he may recover it, or if for such purpose he has assumed an obligation to the transferor, he may treat it as if it did not exist.
- [II] If the debtor has only received a notice of the transfer, he may set up against the transferee any defence which he had against the transferor before he received such notice. If the debtor had against the transferor a claim not yet due at the time of the notice, he can set off such claim provided that the same would become due not later than the claim transferred.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [273](#)
 2. Jp. Code (1896,98): * [468](#)
 3. Gr. Code (1896): [[404](#)], [[406](#)], [[407](#)]
1. Miscellaneous: *S.O. 169 par.2*

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] Japanese Civil Code (1896/98), Art.468;
 - [I] When the debtor has given the consent of the preceding Article without making any reservation even when there are circumstances which could have been set up against the assignor, they cannot be set up against the assignee. But if the debtor has paid anything to the assignor in order to extinguish the obligation it can be recovered, or if

he has incurred any obligation to the assignor, he may regard it as non-existent.

- [II] When the assignor has merely notified the assignment to the debtor, the latter may set up against the assignee any defence which he could have set up against the assignor previous to the receipt of such notification.
- [Secondary model] [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.169;
 - [I] Einreden, die der Forderung des Abtretenden entgegenstanden, kann der Schuldner auch gegen den Erwerber geltend machen, wenn sie schon zu der Zeit vorhanden waren, als er von der Abtretung Kenntnis erhielt.
 - [II] Ist eine Gegenforderung des Schuldners in diesem Zeitpunkt noch nicht fällig gewesen, so kann er sie dennoch zur Verrechnung bringen, wenn sie nicht später als die abgetretene Forderung fällig geworden ist.

มาตรา 309

- การโอนหนี้อันพึงต้องชำระตามคำสั่งนั้น ท่านว่าจะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ลูกหนี้ หรือบุคคลภายนอกคนอื่นได้แต่เฉพาะเมื่อการโอนนั้นได้สลักหลังไว้ในตราสาร และตัวตราสารนั้นได้ส่งมอบให้แก่ผู้รับโอนไปด้วย

Section 309. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The transfer of an obligation performable to order can be set up against the debtor or other third person only if the transfer is endorsed on the instrument, and the instrument itself is delivered to the transferee.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [469](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.469;
 - The assignment of an obligation performable to order cannot be set up against the debtor or third persons unless the fact of assignment has been endorsed on the instrument and the latter itself has been delivered to the assignee.

มาตรา 310

- ในมูลหนี้อันพึงต้องชำระตามคำสั่งนั้น ลูกหนี้มีสิทธิที่จะสอบสวนถึงตัวผู้ทรงตราสาร หรือ สอบสวนความถูกต้องแท้จริงแห่งลายมือชื่อหรือดวงตราของผู้ทรงได้ แต่ก็หามีความผูกพัน ที่จะต้องทำถึงเพียงนั้นไม่ แต่ถ้าลูกหนี้ทำการโดยทุจริตหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ไซ้ การชำระหนี้นั้นก็ไม่ใช่เป็นอันสมบูรณ์

Section 310. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The debtor of an obligation performable to order has the right, but is not bound, to verify the identity of the holder of the instrument or the genuineness of his signature or seal; but if the debtor acts in bad faith or with gross negligence, his performance is invalid.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [470](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.470;
 - The debtor on an obligation performable to order has the right, but is not bound, to investigate into the identity of the holder of the instrument or the authenticity of the signature and seal thereon ; but if the debtor acts in bad faith or with gross negligence, his performance is null and void.

มาตรา 311

- บทบัญญัติแห่งมาตราก่อนนี้ ท่านให้ใช้บังคับตลอดถึงกรณีที่มีกำหนดตัวเจ้าหนี้ระบุไว้ในตราสาร ซึ่งมีข้อความจดไว้ด้วยว่าให้ชำระหนี้แก่ผู้ทรงตราสาร

Section 311. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The provisions of the foregoing section apply correspondingly, if a creditor is designated in the instrument, but it is added that performance shall be made to the holder of such instrument.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [471](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.471;
 - The provisions of the preceding Article apply correspondingly to cases where, though the name of the creditor is specified on the instrument, it is additionally stated that performance shall be made to the holder of the said instrument.

มาตรา 312

- ในมูลหนี้อันพึงต้องชำระตามคำสั่งนั้น ลูกหนี้จะยกข้อต่อสู้ซึ่งมีต่อเจ้าหนี้เดิมขึ้นเป็นข้อต่อสู้ผู้รับโอนโดยสุจริตนั้นหาได้ไม่ เว้นแต่ที่ปรากฏในตั๋วตราสารนั้นเอง หรือที่มีขึ้นเป็นธรรมดาสืบจากลักษณะแห่งตราสารนั้น

Section 312. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The debtor of an obligation performable to order cannot set up against any transferee in good faith defences which he might have set up against the original creditor, except such as appear on the face of the instrument or result naturally from its character.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [472](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.472;
 - The debtor on an obligation performable to order cannot set up against an assignee in good faith any defences which he might have set up against the original creditor, except such as are mentioned in the instrument or which are the natural result of its nature.

มาตรา 313

- บทบัญญัติแห่งมาตราก่อนนี้ ท่านให้ใช้บังคับตลอดถึงหนี้อันพึงต้องชำระแก่ผู้ถือหนี้ด้วย

Section 313. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The provisions of the foregoing section apply correspondingly to obligations performance to bearer.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [473](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.473;
 - The provisions of the preceding Article are correspondingly applicable to obligations performable to bearer.

หมวด ๕ ความระงับหนี้

ส่วนที่ ๑ การชำระหนี้

[← Previous Section](#) | [Next Section →](#)

มาตรา 314

- อันการชำระหนี้ นั้น ท่านว่าบุคคลภายนอกจะเป็นผู้ชำระก็ได้ เว้นแต่สภาพแห่งหนี้จะไม่เปิดช่องให้บุคคลภายนอกชำระ หรือจะขัดกับเจตนาอันคู่กรณีได้แสดงไว้
- บุคคลผู้ไม่มีส่วนได้เสียด้วยในการชำระหนี้ นั้น จะเข้าชำระหนี้โดยขึ้นใจถูกหนี้หาได้ไม่

Section 314. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] Performance of an obligation may be made by any third person, unless its nature does not admit of it, or the parties concerned have declared a contrary intention.
- [II] A person who has no interest in the performance, cannot make performance against the will of the debtor.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [289](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [474](#)
3. Gr. Code (1896): [267](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.474;
 - [I] An obligation may be discharged by a third person except when the nature of the obligation does not permit, or when the parties concerned have expressed a contrary intention.
 - [II] A third person who is not interested (in the obligation) may not make performance against the will of the debtor.

มาตรา 315

- อันการชำระหนี้ นั้น ต้องทำให้แก่ตัวเจ้าหนี้หรือแก่บุคคลผู้มีอำนาจรับชำระหนี้แทนเจ้าหนี้ การชำระหนี้ทำให้แก่บุคคลผู้ไม่มีอำนาจรับชำระหนี้ นั้น ถ้าเจ้าหนี้ให้สัตยาบันกันไว้ว่า สมบูรณ์

Section 315. (Draft in English from [Vol.79](#))

- Performance must be made to the creditor or a person having authority to receive performance on his behalf. A performance made to a person who has no authority to receive is valid if the creditor ratifies it.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [291](#), [[292 par.1 No.1](#)]
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): [[1896de Book2 Chapter03 Title01#Section 362. 362](#)]
4. Miscellaneous: * [Fr.1239](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- French Civil Code (1804), Art.1239;
 - [I] The payment must be made to the creditor or to some one having authority from him, or who shall be authorised by the court or by the law to receive, for him.
 - [II] Payment made to one who shall not have authority to receive for the creditor, is valid, if the latter ratify it or if he have profited thereby.

มาตรา 316

- ถ้าการชำระหนี้ได้ทำให้แก่ผู้ครองตามปรากฏแห่งสิทธิในมูลหนี้ ท่านว่าการชำระหนี้จะสมบูรณ์ก็แต่เมื่อบุคคลผู้ชำระหนี้ได้กระทำการโดยสุจริต

Section 316. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If performance is made to the apparent possessor of an obligation, it is valid only if the person making performance acted in good faith.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [293](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [478](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.478;
 - The performance made to a quasi-possessor of an obligation is not valid except the person performing has acted in good faith.

มาตรา 317

- นอกจากกรณีที่กล่าวไว้ในมาตรา ก่อน การชำระหนี้แก่บุคคลผู้ไม่มีสิทธิจะได้รับนั้น ท่านว่า ย่อมสมบูรณ์เพียงพอเท่าที่ตัวเจ้าหนี้ได้ลาภออกขึ้นแต่การนั้น

Section 317. (Draft in English from [Vol.79](#))

- Except in the case mentioned in the foregoing section, a performance made to a person who is not entitled to receive it, is valid only to the extent to which the creditor has been enriched thereby.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [291](#) [??], [292 \[=292 par.1 No.2, par.2\]](#)
2. Jp. Code (1896/98): * [479](#)
3. Gr. Code (1896): [[362 par.2](#)]
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.479;
 - Performance made to a person who has no authority to receive the same is valid to the extent to which the creditor is enriched thereby, except in the case contemplated in the preceding Article.

มาตรา 318

- บุคคลผู้ถือใบเสร็จเป็นสำคัญ ท่านนับว่าเป็นผู้มีสิทธิจะได้รับชำระหนี้ แต่ความที่กล่าวนี้ ท่านมิให้ใช้ ถ้าบุคคลผู้ชำระหนี้รู้ว่าสิทธิเช่นนั้นไม่มี หรือไม่รู้เท่าถึงสิทธินั้นเพราะความประมาทเลินเล่อของตน

Section 318. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A person who holds a receipt is deemed to have a right to receive performance; but this does not apply, if the person making performance knows that such right does not exist or is ignorant thereof by reason of his negligence.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [293](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [480](#)
3. Gr. Code (1896): [370](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.480;
 - The bearer of a receipt is deemed to be authorized to receive performance, except when the person performing knew, or did not know through his own negligence, that the bearer was not so authorized.

มาตรา 319

- ถ้าศาลสั่งให้ลูกหนี้คนที่สามงดเว้นทำการชำระหนี้แล้ว ยังขึ้นชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของตนเองไซ้รู้ ท่านว่าเจ้าหนี้ผู้ร้องขอให้ยึดทรัพย์จะเรียกให้ลูกหนี้คนที่สามนั้นทำการชำระหนี้อีกให้คุ้มกับความเสียหายอันตนได้รับก็ได้
- อนึ่ง ข้อความซึ่งกล่าวมาในวรรคข้างต้นนี้หาเป็นข้อขัดขวางในการที่ลูกหนี้คนที่สามจะใช้สิทธิไต่เบี่ยเอาแก่เจ้าหนี้ของตนเองนั้นไม่

Section 319. (Draft in English from [Vol.79](#))

- When a third debtor who has been ordered by a Court to refrain from making performance, has made the same to his own creditor, the seizing creditor may, in so far as he has sustained damage, demand another performance from the third debtor.
- The provisions of the foregoing paragraph do not prevent the third debtor from exercising the right to recourse against his own creditor.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [295](#)
2. Jp. Code (1896/98): * [481](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be;

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.481;
 - [I] When a third debtor (garnishee) who has been ordered by a Court to refrain from making payment, has made the same to his own creditor, the seizing creditor may, in so far as he has sustained damage, demand another performance from the third debtor.
 - [II] The provisions of the preceding Paragraph do not prevent the garnishee from exercising the claim for reimbursement against his own creditor.

มาตรา 320

- อันจะบังคับให้เจ้าหนี้รับชำระหนี้แต่เพียงบางส่วนหรือให้รับชำระหนี้เป็นอย่างอื่นผิดไปจากที่จะต้องชำระแก่เจ้าหนี้ นั้น ท่านว่าหาอาจจะบังคับได้ไม่

Section 320. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The creditor cannot be compelled to receive part performance or any other performance than that which due to him.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [[296](#)], [299](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): [[363](#)]
4. Miscellaneous: [Fr.1243](#) [, [1244 par.1](#)]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Secs.296 and 299;
 - Sec.296;
 - ในการชำระหนี้ นั้น จะบังคับเจ้าหนี้รับสินใช้อย่างอื่นนอกจากสินใช้ที่ควรใช้ตามมูลหนี้ นั้นไม่ได้
 - Sec.299;
 - ในการชำระหนี้ นั้น จะบังคับให้เจ้าหนี้รับสินใช้แต่ส่วนนั้นไม่ได้

The other miscellaneous sources are as follows:

- French Civil Code (1804), Arts.1243 and 1244;
 - Art.1243;
 - The creditor cannot be compelled to accept a thing different from that which is due to him, although the value of the thing tendered should be equal or even superior.
 - Art.1244;
 - [I] The debtor cannot oblige the creditor to receive partial payment of a debt, although divisible.
 - [II] The judge may nevertheless, in consideration of the debtor's situation, and using this power with great caution, award moderate delays for the payment, and suspend the course of the suit, putting all things in the same state.

มาตรา 321

- ถ้าเจ้าหนี้ยอมรับการชำระหนี้เป็นอย่างอื่นแทนการชำระหนี้ได้ตกลงกันไว้ ท่านว่าหนี้นั้นก็เป็นอันระงับสิ้นไป
- ถ้าเพื่อที่จะทำให้พอแก่ใจเจ้าหนี้ ลูกหนี้รับภาระเป็นหนี้เป็นอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นใหม่ต่อเจ้าหนี้ไซ้ เมื่อกรณีเป็นที่สงสัย ท่านมิให้สันนิษฐานว่าลูกหนี้ได้ก่อหนี้ขึ้นแทนการชำระหนี้
- ถ้าชำระหนี้ด้วยออก- ด้วยโอน- หรือด้วยสลักหลังตัวเงิน หรือประทวนสินค้า ท่านว่าหนี้นั้นจะระงับสิ้นไปต่อเมื่อตัวเงินหรือประทวนสินค้านั้นได้ใช้เงินแล้ว

Section 321. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] An obligation is extinguished if the creditor accepts in lieu of performance another performance than that agreed upon.
- [II] If the debtor, for the purpose of satisfying the creditor, assumes a new obligation towards him, it is not to be presumed, in case of doubt, that he assumes the obligation in lieu of performance.
- [III] If performance is made by making, transferring or indorsing a bill or warrant, the obligation is extinguished only if such bill or warrant is paid.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [\[\[2466th_Sec_0297 297\], 298\]](#)
2. Jp. Code (1896,98): [\[482\]](#)
3. Gr. Code (1896): * [\[364\]](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] German Civil Code (1896), Sec.364;
 - [I] An obligation is extinguished if the creditor accepts in lieu of fulfilment another performance than that agreed upon.
 - [II] If the debtor, for the purpose of satisfying the creditor, assumes a new obligation towards him, it is not to be presumed, in case of doubt, that he assumes the obligation in lieu of fulfilment.
- [Secondary model] Old Text (1923), Sec.298;
 - การชำระหนี้ด้วยทำตัวเงินประทวนสินค้าให้ก็ดี ด้วยโอนฤสลักหลังตัวเงินประทวนสินค้าก็ดี ท่านว่ายอมสมบูรณ์ต่อเมื่อได้ใช้เงินตามตัวเงินประทวนสินค้านั้น

มาตรา 322

- ถ้าเอาทรัพย์สินก็ดี สิทธิเรียกร้องจากบุคคลภายนอกก็ดี หรือสิทธิอย่างอื่นก็ดี ให้แทนการชำระหนี้ ท่านว่าลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบพร้อมและเพื่อการรอนสิทธิทำนองเดียวกับผู้ขาย

Section 322. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If a thing, a claim against a third person, or any other right is given in lieu of performance, the debtor shall be liable for defect and for eviction in the same manner as the seller.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [297](#) [??]
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [365](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.365;
 - If a thing, a claim against a third party, or any other right is given in lieu of fulfilment, the debtor shall warrant in the same manner as a seller against a defect of title or a defect of quality.

มาตรา 323

- ถ้าวัตถุแห่งหนี้เป็นอันให้ส่งมอบทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง ท่านว่าบุคคลผู้ชำระหนี้จะต้องส่งมอบทรัพย์สินตามสภาพที่เป็นอยู่ในเวลาที่จะพึงส่งมอบ
- ลูกหนี้จำต้องรักษาทรัพย์สินไว้ด้วยความระมัดระวังเช่นอย่างวิญญูชนจะพึงสงวนทรัพย์สินของตนเอง จนกว่าจะได้ส่งมอบทรัพย์สินนั้น

Section 323. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If the subject of an obligation is the delivery of a specific thing, the person making performance must deliver the thing in condition in which it is at the time when delivery is to be made.
- [II] The debtor must, until he delivers it, keep the thing with such care as a person of ordinary prudence would take of his own property.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [483](#), [400](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: [Fr.1245](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Arts.483 and 400;
 - Art.483;
 - When the subject of an obligation is the delivery of a specific thing, the person performing must deliver such thing in the condition in which it is actually found at the time when delivery is due.
 - Art.400;
 - When the subject of an obligation is the delivery of a specific thing, the debtor must preserve such thing with the care of a good manager until it is delivered.

The miscellaneous source is as follows:

- French Civil Code (1804), Art.1245;
 - A debtor in a certain and determinate property is discharged by the remittance of such object in the state in which it may be at the time of delivery, provided that the deteriorations which have occurred therein do not proceed from his act or fault, nor from that of persons for whom he is responsible ; provided also that previously to such deteriorations he were not in delay.

มาตรา 324

- เมื่อมิได้มีแสดงเจตนาไว้โดยเฉพาะเจาะจงว่าจะพึงชำระหนี้ ณ สถานที่ใดไซ้ร หากจะต้องส่งมอบทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง ท่านว่าต้องส่งมอบกัน ณ สถานที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นได้อยู่ในเวลาเมื่อก่อให้เกิดหนี้ ส่วนการชำระหนี้โดยประการอื่น ท่านว่าต้องชำระหนี้ ณ สถานที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาปัจจุบันของเจ้าหนี้

Section 324. (Draft in English from [Vol.79](#))

- When there is no special declaration of intention as to the place of performance, if a specific thing is to be delivered, the delivery is to be made at the place where the thing was at the time when the obligation arose; other kinds of performance must be made at the place of the creditor's present domicile.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [313 \[=313 par.2\]](#)
 2. Jp. Code (1896,98): * [484](#)
 3. Gr. Code (1896): [[269](#)], [[270 par.1](#)]
1. Miscellaneous: [S.O.74](#) [; [Fr.1247](#)]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.4184;
 - When there is no special expression of intention as to the place where performance is to be made, the delivery of a specific thing must be made at the place where the thing was when the obligation came into existence and, in other cases, at the creditor's present domicile.

The other miscellaneous sources are as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.74;
 - [I] Der Ort der Erfüllung wird durch den ausdrücklichen oder aus den Umständen zu schließenden Willen der Parteien bestimmt.
 - [II] Wo nichts anderes bestimmt ist, gelten folgende Grundsätze:
 - 1. Geldschulden sind an dem Orte zu zahlen, wo der Gläubiger zur Zeit der Erfüllung seinen Wohnsitz hat,
 - 2. wird eine bestimmte Sache geschuldet, so ist diese da zu übergeben, wo sie sich zur Zeit des Vertragsabschlusses befand,
 - 3. andere Verbindlichkeiten sind an dem Orte zu erfüllen, wo der Schuldner zur Zeit ihrer Entstehung seinen Wohnsitz hatte.
 - [III] Wenn der Gläubiger seinen Wohnsitz, an dem er die Erfüllung fordern kann, nach der Entstehung der Schuld ändert und dem

Schuldner daraus eine erhebliche Belästigung erwächst, so ist dieser berechtigt, an dem ursprünglichen Wohnsitze zu erfüllen.

- French Civil Code (1804), Art.1247;
 - [I] The payment must be performed in the place appointed by the agreement. If the place be not designated therein, when a certain and determinate property is in question, it must be made in the place where the thing which is the object of the obligation was at the date thereof.
 - [II] With the exception of these two cases, the payment must be made at the domicile of the debtor.

มาตรา 325

- เมื่อมิได้มีแสดงเจตนาไว้ในข้อความใช้จ่ายในการชำระหนี้ ท่านว่าฝ่ายลูกหนี้พึงเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย แต่ถ้าค่าใช้จ่ายนั้นมีจำนวนเพิ่มขึ้นเพราะเจ้าหนี้ย้ายภูมิลำเนาที่ดี หรือเพราะการอื่นใดอันเจ้าหนี้ได้กระทำที่ดี ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเท่าใดเจ้าหนี้ต้องเป็นผู้ออก

Section 325. (Draft in English from [Vol.79](#))

- When there is no declaration of intention as to the expenses of performance, such expenses are to be borne by the debtor; if, however, because of the creditor's transfer of his domicile or any other act of his the expenses are increased, such increase must be borne by the creditor.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [311](#)
2. Jp. Code (1896/98): * [485](#)
3. Gr. Code (1896): [[270 par.2](#)], [[448](#)]
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.485;
 - When there is no special expression of intention with regard to the expenses of performance, the debtor shall bear the expenses; but if the creditor has increased the expenses of performance by a removal of his domicile or other acts, the additional cost shall be borne by the creditor.

มาตรา 326

- บุคคลผู้ชำระหนี้ชอบที่จะได้รับใบเสร็จเป็นสำคัญจากผู้รับชำระหนี้ และถ้าหนี้ได้ชำระหนี้สิ้นเชิงแล้ว ผู้ชำระหนี้ชอบที่จะได้รับเวคินเอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ หรือให้ขีดฆ่าเอกสารนั้นเสีย ถ้าและเอกสารนั้นสูญหาย บุคคลผู้ชำระหนี้ชอบที่จะให้จัดแจ้งความขอร้องรับหนี้ลงไว้ในใบเสร็จหรือในเอกสารอีกฉบับหนึ่งต่างหากก็ได้
- ถ้าหนี้ได้ชำระแต่บางส่วนก็ดี หรือถ้าเอกสารนั้นยังให้สิทธิอย่างอื่นใดแก่เจ้าหนี้อยู่ก็ดี ท่านว่าลูกหนี้ชอบแต่ที่จะได้รับใบเสร็จไว้เป็นคู่มือและให้จัดแจ้งการชำระหนี้ลงไว้ในเอกสาร

Section 326. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The person making performance is entitled to a receipt from the person who receives performance, and if the performance is wholly performed, he is entitled to have the document embodying the obligation surrendered to him or cancelled. If such document is declared to be lost, he is entitled to have the extinction of the obligation mentioned in the receipt or in a separate document.
- [II] If the obligation is partly performed or if the document gives the creditor any other right, the debtor is only entitled to a receipt and to the performance noted in the document.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[304](#) – [307](#)]
2. Jp. Code (1896,98): [[486](#)], [[487](#)]
3. Gr. Code (1896): [[368](#)], [[371](#)]
4. Miscellaneous: * [[S.O.88](#)]

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.88;
 - [I] Der Schuldner, der eine Zahlung leistet, ist berechtigt, eine Quittung und, falls die Schuld vollständig getilgt wird, auch die Rückgabe des Schuldscheines oder dessen Entkräftung zu fordern.
 - [II] Ist die Zahlung keine vollständige oder sind in dem Schuldscheine auch andere Rechte des Gläubigers beurkundet, so kann der Schuldner außer der Quittung nur die Vormerkung auf dem Schuldscheine verlangen.
- [Secondary model] Old Text (1923), Sec.306;
 - ถ้าและเอกสารนั้นสูญหาย บุคคลผู้ชำระหนี้ชอบที่จะให้ผู้รับชำระหนี้แห่งความขอนี้ลงไว้ในใบเสร็จคู่มือ ฤๅทำประทวนฉบับหนึ่งต่างหากให้ก็ได้

มาตรา 327

- ในกรณีชำระดอกเบี้ย หรือชำระหนี้อย่างอื่นอันมีกำหนดชำระหนี้เป็นระยะเวลานั้น ถ้าเจ้าหนี้ออกใบเสร็จให้เพื่อระยะหนึ่งแล้วโดยมิได้อัดเอื้อน ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้เพื่อระยะก่อนๆ นั้นด้วยแล้ว
- ถ้าเจ้าหนี้ออกใบเสร็จให้เพื่อการชำระต้นเงิน ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเจ้าหนี้ได้รับดอกเบี้ยแล้ว
- ถ้าเอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ได้เวนคืนแล้วไซ้ ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าหนี้นั้นเป็นอันระงับสิ้นไปแล้ว

Section 327. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] In case of interest or other periodical performance if the creditor gives a receipt for one term without any reservation it is presumed that he has received performance for the previous terms.
- [II] If he gives receipt for the capital, it is presumed that he has received the interest.
- [III] If the document embodying the obligation has been surrendered, it is presumed that the obligation has been extinguished.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [308](#), [309](#), [310](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: * ***S.O.89***

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.89;
 - [I] Werden Zinse oder andere periodische Leistungen geschuldet, so begründet die für eine spätere Leistung ohne Vorbehalt ausgestellte Quittung die Vermutung, es seien die früher fällig gewordenen Leistungen entrichtet.
 - [II] Ist eine Quittung für die Kapitalschuld ausgestellt, so wird vermutet, dass auch die Zinse bezahlt seien.
 - [III] Die Rückgabe des Schuldscheines an den Schuldner begründet die Vermutung, dass die Schuld getilgt sei.

มาตรา 328

- ถ้าลูกหนี้ต้องผูกพันต่อเจ้าหนี้ในอันจะกระทำการเพื่อชำระหนี้เป็นการอย่างเดียวกันโดยมูลหนี้หลายราย และถ้าการที่ลูกหนี้ชำระหนี้นั้นไม่เพียงพอจะเปลี่ยนหนี้สินได้หมดทุกรายไซ้รู้ เมื่อทำการชำระหนี้ ลูกหนี้ระบุว่าชำระหนี้สินรายใด ก็ให้หนี้สินรายนั้นเป็นอันได้เปลี่ยนไป
- ถ้าลูกหนี้ไม่ระบุ ท่านว่าหนี้สินรายไหนถึงกำหนด ก็ให้รายนั้นเป็นอันได้เปลี่ยนไปก่อน ในระหว่างหนี้สินหลายรายที่ถึงกำหนดนั้น รายใดเจ้าหนี้มีประกันน้อยที่สุด ก็ให้รายนั้นเป็นอันได้เปลี่ยนไปก่อน ในระหว่างหนี้สินหลายรายที่มีประกันเท่าๆ กัน ให้รายที่ตกหนักที่สุดแก่ลูกหนี้เป็นอันได้เปลี่ยนไปก่อน ในระหว่างหนี้สินหลายรายที่ตกหนักแก่ลูกหนี้เท่าๆ กัน ให้หนี้สินรายเก่าที่สุดเป็นอันได้เปลี่ยนไปก่อน และถ้ามีหนี้สินหลายรายเก่าเท่าๆ กัน ก็ให้หนี้ทุกรายเป็นอันได้เปลี่ยนไปตามส่วนมากและน้อย

Section 328. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If a debtor is bound to the creditor to do similar acts of performance by virtue of several obligations, and if the performance effected by him is insufficient for the discharge of all debts, that debt is discharged which he specifies on effecting the performance.
- [II] If the debtor makes no specification, then that debt which is due is first discharged; among several debts due that one is first discharged which affords the creditor least security; among several equal secured debts the one most burdensome to the debtor; among several equally burdensome debts the oldest debt; and where several are equally old every debt proportionately.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [317](#) – [320](#), [[321](#)]
2. Jp. Code (1896,98): [488](#), [489](#)
3. Gr. Code (1896): * [366](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.366;
 - [I] If a debtor is bound to the creditor to do similar acts of performance by virtue of several obligations, and if the performance effected by him is insufficient for the discharge of all the debts, that debt is discharged which he specifies on effecting the performance.
 - [II] If the debtor makes no specification, among several debts due that one is first discharged which affords the creditor least security; among several equally secure debts the one most burdensome to the debtor;

among several equally burdensome debts the oldest debt; and where several are equally old every debt proportionately.

มาตรา 329

- ถ้านอกจากการชำระหนี้อันเป็นประธาน ลูกหนี้ยังจะต้องชำระดอกเบี้ยและเสียค่าฤชาธรรมเนียมอีกด้วยไซ้ หากการชำระหนี้ในครั้งหนึ่งๆ ไม่ได้ราคาเพียงพอจะปลี่ยนหนี้สินได้ทั้งหมด ท่านให้เอาจัดใช้เป็นค่าฤชาธรรมเนียมเสียก่อนแล้วจึงใช้ดอกเบี้ย และในที่สุดให้ใช้ในการชำระหนี้อันเป็นประธาน
- ถ้าลูกหนี้ระบุให้จัดใช้เป็นประการอื่น ท่านว่าเจ้าหนี้จะบอกปิดไม่ยอมรับชำระหนี้ก็ได้

Section 329. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If the debtor, besides the principal performance, has to pay interest and costs, the value of an act of performance insufficient to discharge the whole debt is applied first to the costs, then to the interest, and lastly to the principal performance.
- [II] If the [debtor] specifies any other application the creditor may refuse acceptance of the performance.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [322](#)
2. Jp. Code (1896,98): [491](#)
3. Gr. Code (1896): * [367](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.367;
 - [I] If the debtor has to pay interest and costs besides the principal performance, the value of an act of performance insufficient to discharge the whole debt is applied first to the costs, then to the interest, and lastly to the principal performance.
 - [II] If the debtor specifies any other application the creditor may refuse acceptance of the performance.

มาตรา 330

- เมื่อขอปฏิบัติชำระหนี้โดยชอบแล้ว บรรดาความรับผิดชอบ อันเกิดแต่การไม่ชำระหนี้ ก็เป็นอันปลดเปลื้องไป นับแต่เวลาที่ขอปฏิบัติชำระหนี้

Section 330. (Draft in English from [Vol.79](#))

- By a proper tender of performance a discharge is effected, from the time of the tender, from all responsibilities arising out of non-performance.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [492](#), [[493](#)]
3. Gr. Code (1896): [[294](#)], [[295](#)], [[300](#)]
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.492;
 - A tender of performance frees the debtor from the moment of the tender from all the responsibilities of non-performance.

มาตรา 331

- ถ้าเจ้าหนี้บอกปิดไม่ยอมรับชำระหนี้ก็ดี หรือไม่สามารถจะรับชำระหนี้ได้ หากบุคคลผู้ชำระหนี้วางทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งหนี้ไว้เพื่อประโยชน์แก่เจ้าหนี้แล้ว ก็ย่อมจะเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้ได้ ความข้อนี้ท่านให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่บุคคลผู้ชำระหนี้ไม่สามารถจะหยั่งรู้ถึงสิทธิ หรือไม่รู้ตัวเจ้าหนี้ได้แน่นอนโดยมิใช่เป็นความผิดของตน

Section 331. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the creditor refuses or is unable to accept performance, the person performing may be discharged from the obligation by depositing for the creditor's benefit the thing forming the subject of the obligation. The same applies, if the person performing without fault on his part, cannot ascertain the right or identity of the creditor.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [361](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [494](#)
3. Gr. Code (1896): [372](#)
4. Miscellaneous: [\[S.O.92, 96\]](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.494;
 - When the creditor refuses to or cannot accept performance, the person performing can free himself from the obligation by depositing for the benefit of the creditor the thing which is the subject of performance. The same applies when the person performing cannot, without any fault on his part, ascertain who the creditor is.

The other miscellaneous sources are as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Arts.92 and 96;
 - Art.92;
 - [I] Wenn der Gläubiger sich im Verzuge befindet, so ist der Schuldner berechtigt, die geschuldete Sache auf Gefahr und Kosten des Gläubigers zu hinterlegen und sich dadurch von seiner Verbindlichkeit zu befreien.
 - [II] Den Ort der Hinterlegung hat der Richter des Erfüllungsortes zu bestimmen, jedoch können Waren auch ohne richterliche Bestimmung in einem Lagerhause hinterlegt werden.
 - Art.96;

- Kann die Erfüllung der schuldigen Leistung aus einem andern in der Person des Gläubigers liegenden Grunde oder infolge einer unverschuldeten Ungewissheit über die Person des Gläubigers weder an diesen noch an einen Vertreter geschehen, so ist der Schuldner zur Hinterlegung oder zum Rücktritt berechtigt, wie beim Verzug des Gläubigers.

มาตรา 332

- ถ้าลูกหนี้จำต้องชำระหนี้ต่อเมื่อเจ้าหนี้จะต้องชำระหนี้ตอบแทนด้วยไซ้ร้ ท่านว่าลูกหนี้จะกำหนดว่าต่อเมื่อเจ้าหนี้ชำระหนี้ตอบแทนจึงให้มีสิทธิรับเอาทรัพย์สินที่วางไว้นั้นก็ได้

Section 332. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the debtor is bound to perform only after the counter-performance has been effected by the creditor, he may make the right of the creditor to receive the thing deposited dependent upon counter-performance by the creditor.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): [[498](#)]
3. Gr. Code (1896): * [373](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.373;
 - If the debtor is bound to perform only after the counter-performance has been effected by the creditor, he may make the right of the creditor to receive the thing lodged dependent upon counter-performance by the creditor.

มาตรา 333

- การวางทรัพย์นั้นต้องวาง ณ สำนักงานวางทรัพย์ประจำตำบลที่จะต้องชำระหนี้
- ถ้าไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือกฎข้อบังคับเฉพาะการในเรื่องสำนักงานวางทรัพย์ เมื่อบุคคลผู้ชำระหนี้ร้องขอ ศาลจะต้องกำหนดสำนักงานวางทรัพย์ และตั้งผู้พิทักษ์ทรัพย์ที่วางนั้นขึ้น
- ผู้วางต้องบอกกล่าวให้เจ้าหนี้ทราบการที่ได้วางทรัพย์นั้นโดยพลัน

Section 333. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] A deposit must be made to the deposit office or the place where the obligation is to be performed.
- [II] If there are no special provisions by law or regulations as to the deposit offices, the Court must on application of the person performing designate a deposit office and appoint a custodian of the thing deposited.
- [III] The depositor must without delay give notice of the deposit to the creditor.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [362](#), [363](#)
2. Jp. Code (1896/98): * [495](#)
3. Gr. Code (1896): [374](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.495;
 - [I] Deposit must be made at the deposit office of the place where performance of the obligation is to be effected.
 - [II] In case there are no special provisions in laws and ordinances with regard to deposit offices, the Court must, upon the demand of the person performing, designate the deposit office and appoint a custodian for the thing deposited.
 - [III] The depositor must give notice of the deposit to the creditor without delay.

มาตรา 334

- ลูกหนี้มีสิทธิจะถอนทรัพย์ที่วางนั้นได้ ถ้าลูกหนี้ถอนทรัพย์นั้น ท่านให้ถือว่าเสมือนว่ามีได้วางทรัพย์ไว้เลย
- สิทธิถอนทรัพย์นี้เป็นอันขาดในกรณีต่อไปนี้
- (๑) ถ้าลูกหนี้แสดงต่อสำนักงานวางทรัพย์ว่าตนยอมสละสิทธิจะถอน
- (๒) ถ้าเจ้าหนี้แสดงต่อสำนักงานวางทรัพย์ว่าจะรับเอาทรัพย์นั้น
- (๓) ถ้าการวางทรัพย์นั้นได้เป็นไปโดยคำสั่งหรืออนุมัติของศาล และได้บอกกล่าวความนั้นแก่สำนักงานวางทรัพย์

Section 334. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The debtor has the right to withdraw the thing deposited. If he withdraws it, the deposit is deemed never to have been made.
- [II] The right of withdrawal is barred:
 - (1) If the debtor declares to the deposit office that he waives his right of withdrawal;
 - (2) If the creditor declares his acceptance to the deposit office;
 - (3) If the deposit has been ordered or confirmed by the Court and the fact is notified to the deposit office.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [365](#), [366](#)
2. Jp. Code (1896,98): [[496 par.1](#)]
3. Gr. Code (1896): * [376](#), [379 \[=379 par.3\]](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] German Civil Code (1896), Secs. 376 and 379;
 - Sec.376;
 - [I] The debtor has the right to withdraw the thing lodged.
 - [II] The right of withdrawal is barred:
 - (1) If the debtor declares to the lodgment-office that he waives the right of withdrawal;
 - (2) If the creditor declares his acceptance to the lodgment-office;
 - (3) If non-appellable judgment between the creditor and the debtor declaring the lodgment legitimate is presented at the lodgment-office.
 - Sec.379;

- [I] If the right to withdraw the thing lodged is not barred, the debtor may refer the creditor to the thing lodged.
- [II] As long as the thing is on lodgment the creditor bears the risk, and the debtor is not bound to pay interest or compensation for emoluments not drawn.
- [III] If the debtor withdraws the thing lodged, the lodgment is deemed not to have been made.
- [Secondary model] Old Text (1923), Sec.365;
 - ลูกหนี้อาจจะถอนทรัพย์สินที่วางนั้นได้ แต่ถ้าเจ้าหนี้ได้บอกกล่าวแล้วว่า จะยอมรับทรัพย์สินนั้นก็ดี ถกว่าการวางทรัพย์สินได้เป็นไปโดยคำสั่งฎอนุมัติของศาลแล้วก็ดี ลูกหนี้จะถอนทรัพย์สินนั้นคืนได้ต่อเมื่อเวลาสิบปีได้ล่วงไปแล้ว นับแต่วันวางทรัพย์สิน

มาตรา 335

- สิทธิถอนทรัพย์นั้น ตามกฎหมาย ศาลจะสั่งยึดหาได้ไม่
- เมื่อได้ฟ้องคดีล้มละลายเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้แล้ว ท่านห้ามมิให้ใช้สิทธิถอนทรัพย์ในระหว่างพิจารณาคดีล้มละลาย

Section 335. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The right of withdrawal is not subject to judicial attachment.
- [II] If bankruptcy proceedings are instituted against the property of the debtor, the right of withdrawal cannot be exercised during the bankruptcy proceedings.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [377](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.377;
 - [I] The right of withdrawal is not subject to judicial attachment.
 - [II] If bankruptcy proceedings are instituted against the property of the debtor, the right of withdrawal cannot be exercised even by the debtor during the bankruptcy proceedings.

มาตรา 336

- ถ้าทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้ไม่ควรแก่การจะวางไว้ก็ดี หรือเป็นที่พึงวิตกว่าทรัพย์สินนั้นเกลือกจะเสื่อมเสียหรือทำลาย หรือบอบสลายได้ก็ดี เมื่อได้รับอนุญาตจากศาล บุคคลผู้ชำระหนี้จะเอาทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาด แล้วเอาเงินที่ได้แต่การขายวางแทนทรัพย์สินนั้นก็ได้ ความข้อนี้ท่านให้ใช้ได้ตลอดถึงกรณีที่ค่ารักษาทรัพย์สินจะแพงเกินควรนั้นด้วย

Section 336. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the thing forming the subject of performance is not suitable for deposit, or if in regard to the thing there is an apprehension that it may perish or be destroyed or damaged, the person performing may with the permission of the Court sell it at auction and deposit the proceeds. The same applies, if the keeping of the thing would be unreasonably expensive.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [368](#), [369](#)
2. Jp. Code (1896/98): * [497](#)
3. Gr. Code (1896): [[383 par. 1](#)]
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.497;
 - When the thing which is the subject of an obligation is not suitable for deposit, or is in danger of being destroyed or damaged, the person performing may, with the permission of a Court, sell it at auction and deposit the proceeds. The same applies if its custody and preservation would involve disproportionate expense.

มาตรา 337

- ท่านไม่อนุญาตให้อาทรัพย์ออกขายทอดตลาดจนกว่าจะได้บอกให้เจ้าหนี้รู้ตัวก่อน การบอกนี้จะงดเสียก็ได้ ถ้าทรัพย์นั้นอาจเสื่อมทรามลง หรือภัยมีอยู่ในการที่จะหน่วงการขายทอดตลาดไว้
- ในการที่จะขายทอดตลาดนั้น ท่านให้ลูกหนี้บอกกล่าวแก่เจ้าหนี้โดยไม่ชักช้า ถ้าละเลยเสีย ไม่บอกกล่าว ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน
- การบอกให้รู้ตัวและบอกกล่าวนี้ ถ้าไม่เป็นอันจะทำได้ จะงดเสียก็ได้
- เวลาและสถานที่ที่จะขายทอดตลาด กับทั้งคำพรรณาลักษณะแห่งทรัพย์นั้น ท่านให้ประกาศโฆษณาให้ประชาชนทราบ

Section 337. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The auction is not permissible until after the creditor has been warned of it. The warning may be dispensed with if the thing is liable to deterioration, and there is danger in delaying the auction.
- [II] The debtor shall without delay notify the creditor of the auction; if the debtor fails to do so, he is liable for compensation.
- [III] The warning and the notice may be dispensed with if they are impracticable.
- [IV] The time and place of the auction, with a general description of the thing, shall be publicly advertised.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [384](#), [368](#) [??] [383 par.3](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Secs.384 and 383;
 - Sec.384;
 - [I] The auction is not permissible until after the creditor has been warned of it. The warning may be dispensed with if the thing is liable to deterioration, and there is danger in delaying the auction.
 - [II] The debtor shall without delay notify the creditor of the auction; if the debtor fails to do so he is liable for compensation.
 - [III] The warning and the notice may be dispensed with if they are impracticable.

- Sec.383;
 - [I] If the thing owed is a moveable which is not suitable to be lodged, and if the creditor is in default, the debtor may cause it to be sold by auction at the place of performance and lodge the proceeds. The same rule applies in the cases provided for by 372, sentence 2, if the destruction of the thing is to be apprehended, or if its custody would involve disproportionate expense.
 - [II] If a reasonable return is not to be expected from an auction at the place of performance, the thing shall be sold by auction in some other appropriate place.
 - [III] The auction shall be held publicly by a Court officer appointed for the place of auction, or by some other official authorised to conduct auctions, or by a publicly appointed auctioneer (i.e., public auction). The time and place of the auction, with a general description of the thing, shall be publicly advertised.

มาตรา 338

- ค่าฤชาธรรมเนียมในการวางทรัพย์หรือขายทอดตลาดนั้น ให้ฝ่ายเจ้าหนี้เป็นผู้ออก เว้นแต่ลูกหนี้จะได้ถอนทรัพย์ที่วาง

Section 338. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The costs of the deposit or of the auction shall be borne by the creditor unless the deposit be withdrawn by the debtor.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [371](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): [381](#), [386](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] Old Text (1923), Sec.371;
 - ค่าฤชาธรรมเนียมการวางทรัพย์นั้น เจ้าหนี้เป็นผู้เสีย เว้นแต่ว่าลูกหนี้ถอนทรัพย์ไป จึงให้ลูกหนี้เสียค่าฤชาธรรมเนียมนั้น
- [Secondary model] German Civil Code (1896), Secs.381 and 386;
 - Sec.381;
 - The costs of the lodgment shall be borne by the creditor, unless the debtor withdraws the thing lodged.
 - Sec.386;
 - A creditor who has demanded a sale by auction in order to obtain a higher price cannot annul the demand unless the consent of the other registered creditors is obtained.

มาตรา 339

- สิทธิของเจ้าหนี้เหนือทรัพย์สินที่วางไว้นั้นเป็นอันระงับสิ้นไปเมื่อพ้นเวลาสิบปี นับแต่ได้รับคำบอกกล่าวการวางทรัพย์สิน
- อนึ่ง เมื่อสิทธิของเจ้าหนี้ระงับสิ้นไปแล้ว ถึงแม้ลูกหนี้จะได้ละสิทธิถอนทรัพย์สิน ก็ยังชอบที่จะถอนทรัพย์สินนั้นได้

Section 339. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The right of the creditor to the deposit is extinguished after the lapse of ten years since receipt of notice of the deposit, unless the creditor reports himself at the deposit office within such period. After the right of the creditor is extinguished the debtor is entitled to withdraw even if he has waived the right of withdrawal.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [364](#), [\[365\]](#), [367](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [382](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.382;
 - The right of the creditor to the amount lodged is extinguished after the lapse of thirty years since receipt of notice of the lodgment, unless the creditor reports himself at the lodgment-office within such period; the debtor is entitled to withdraw even if he has waived the right of withdrawal.

มาตรา 340

- ถ้าเจ้าหนี้แสดงเจตนาต่อลูกหนี้ว่าจะปลดหนี้ให้ ท่านว่าหนี้นั้นก็อันระงับสิ้นไป
- ถ้าหนี้มีหนังสือเป็นหลักฐาน การปลดหนี้ก็ต้องทำเป็นหนังสือด้วย หรือต้องเวนคืนเอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ให้แก่ลูกหนี้ หรือขีดฆ่าเอกสารนั้นเสีย

Section 340. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If the creditor declares to the debtor an intention to release the obligation, it is extinguished.
- [II] When an obligation has been evidenced by writing, the release must also be in writing or the document embodying the obligation be surrendered to the debtor or cancelled.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [416](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [519](#)
3. Gr. Code (1896): [397 \[=397 par.1\]](#)
4. Miscellaneous: Hals. VII No.927

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.519;
 - An obligation is extinguished if the creditor has expressed to the debtor his intention to remit it.

มาตรา 341

- ถ้าบุคคลสองคนต่างมีความผูกพันซึ่งกันและกัน โดยมูลหนี้อันมีวัตถุประสงค์เป็นอย่างเดียวกัน และหนี้ทั้งสองรายนั้นถึงกำหนดจะชำระไซ้ ท่านว่าลูกหนี้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งย่อมจะหลุดพ้นจากหนี้ของตนด้วยหักกลบหนี้กันได้เพียงเท่าจำนวนที่ตรงกันในมูลหนี้ทั้งสองฝ่ายนั้น เว้นแต่สภาพแห่งหนี้ฝ่ายหนึ่งจะไม่เปิดช่องให้หักกลบหนี้กันได้
- บทบัญญัติดังกล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ท่านมิให้ใช้บังคับ หากเป็นการขัดกับเจตนาอันคู่กรณีได้แสดงไว้ แต่เจตนาเช่นนี้ท่านห้ามมิให้ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกผู้กระทำการโดยสุจริต

Section 341. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If two persons are bound to each other by obligations whose subject is of the same kind and both of which are due, either debtor may be discharged from his obligation by set off to the extent to which the amounts of the obligations correspond; unless the nature of one of the obligations does not admit of it.
- [II] The provisions of the foregoing paragraph do not apply, if the parties have declared a contrary intention; but such intention cannot be set up against a third person acting in good faith.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [417](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [505](#)
3. Gr. Code (1896): [387](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.505;
 - [I] If two persons mutually owe acts of performance to each other the subjects of which are of the same kind and both of which are due, either debtor may be freed from his obligation with respect to the corresponding amount by means of set-off, except when the nature of the obligation does not permit.
 - [II] The provisions of the preceding Paragraph do not apply when the parties concerned have expressed an opposite intention; but such expression of intention cannot be set up against third persons in good faith.

มาตรา 342

- หักกลบลบหนี้กัน ทำได้ด้วยคู่กรณีฝ่ายหนึ่งแสดงเจตนาแก่อีกฝ่ายหนึ่ง การแสดงเจตนา เช่นนี้ท่านว่าจะมีเงื่อนไขหรือเงื่อนไขเวลาเริ่มต้นหรือเวลาสิ้นสุดอีกด้วยหาได้ไม่
- การแสดงเจตนาดังกล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ท่านว่ามีผลย้อนหลังขึ้นไปจนถึงเวลาซึ่งหนี้ทั้งสองฝ่ายนั้นจะอาจหักกลบลบกันได้เป็นครั้งแรก

Section 342. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] Set off is made by a declaration of intention by one party to another. A condition or time commencement or ending cannot be added to such declaration.
- [II] The declaration of intention mentioned in the foregoing paragraph relates back in its effect to the time when both obligations could first have been set off.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [418](#), [419](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [506](#)
3. Gr. Code (1896): [388](#), [389](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.506;
 - [I] Set-off is effected by an expression of intention made by one of the parties concerned to the other party; but such expression of intention cannot be subjected to a condition or a limitation of time.
 - [II] The expression of intention of the preceding Paragraph is retroactive in its effect to the time when the obligations on both sides first became suitable to be set off against each other.

มาตรา 343

- การหักกลบลบหนี้ขึ้น ถึงแม้ว่าสถานที่ซึ่งจะต้องชำระหนี้ทั้งสอง[ฝ่าย]จะต่างกัน ก็หักกันได้ แต่ฝ่ายผู้ขอหักหนี้จะต้องใช้ค่าเสียหายให้แก่อีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อความเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใดอันเกิดแต่การขึ้น

Section 343. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A set off may be made even though the place of performance of the two obligations is different; but the party who makes the set off must indemnify the other party for any damage caused thereby.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [422](#)
2. Jp. Code (1896,98): [507](#)
3. Gr. Code (1896): [391 \[=391 par.1\]](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.422;
 - การหักกลบลบหนี้ขึ้น แม้ว่าสถานที่ซึ่งจะต้องชำระหนี้ทั้งสองฝ่ายจะต่างแห่งกัน ก็อาจหักกันได้ แต่ผู้ขอหักหนี้ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่อีกฝ่ายหนึ่ง ถ้าหากเขาได้รับความเสียหายอย่างหนึ่งอย่างใด แต่การที่หักกลบลบหนี้ขึ้น
- [Presumed Origin] This provision is probably based on:
 - German Civil Code (1896), Sec.391;
 - [I] Set-off is not excluded by the fact that different places for performance or delivery exist for the claims. The party making the set-off shall, however, compensate for any damage which the other party suffers by reason of the fact that, in consequence of the set-off, he does not receive or cannot effect the performance in the fixed place.
 - [II] If it is agreed that the performance shall be effected at a fixed time in a fixed place, it is to be presumed, in case of doubt, that the set-off of claim for which there is another place of performance is to be excluded.

มาตรา 344

- สิทธิเรียกร้องใดยังมีข้อต่อสู้อยู่ สิทธิเรียกร้องนั้น ท่านว่าหาอาจจะเอามาหักกลบลบหนี้ได้ ไม่ อนึ่ง อายุความย่อมไม่ตัดรอนการหักกลบลบหนี้ แม้สิทธิเรียกร้องขาดอายุความแล้ว แต่ ว่าในเวลาที่จะหักกลบลบกับสิทธิเรียกร้องฝ่ายอื่นได้นั้น สิทธิยังไม่ขาด

Section 344. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A claim against which there is a defence may not be set off. Prescription does not exclude set off, if the claim barred by prescription was not barred at the time at which it could have been set off against the other claim.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): [508](#)
3. Gr. Code (1896): * [390](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.390;
 - A claim against which there is a defence may not be set off. Prescription does not exclude set-off, if the claim barred by prescription was not barred at the time at which it could have been. set off against the other claim.

มาตรา 345

- หนี้รายใดเกิดแต่การอันมิชอบด้วยกฎหมายเป็นมูล ท่านห้ามมิให้ลูกหนี้ถือเอาประโยชน์แห่งหนี้รายนั้น เพื่อหักกลบลบหนี้กับเจ้าหนี้

Section 345. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If an obligation arises from an unlawful act, the debtor cannot avail himself of a set off against the creditor.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [509](#)
3. Gr. Code (1896): [393](#)
4. Miscellaneous: [Fr.1293](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.509;
 - The debtor of an obligation resulting from an unlawful act cannot oppose the creditor with a set-off.

มาตรา 346

- สิทธิเรียกร้องรายใด ตามกฎหมาย ศาลจะสั่งยึดมิได้ สิทธิเรียกร้องรายนั้นหาอาจจะเอาไปหักกลบลบหนี้ได้ไม่

Section 346. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If a claim is not subject to judicial attachment, it is not subject to set off.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [510](#)
3. Gr. Code (1896): [394 par.1 \[=394 sent.1\]](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.510;
 - The debtor of an obligation the seizure of which is prohibited cannot oppose the creditor with a set-off.

มาตรา 347

- ลูกหนี้คนที่สามหากได้รับคำสั่งศาลห้ามมิให้ใช้เงินแล้ว จะยกเอาหนี้ซึ่งตนได้มาภายหลังแต่นั้นขึ้นเป็นข้อต่อสู้เจ้าหนี้ผู้ที่ยกให้ยึดทรัพย์นั้น ท่านว่าหาอาจจะยกได้ไม่

Section 347. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A third debtor who has received from the Court an order of prohibition of payment cannot set up against the seizing creditor an obligation subsequently acquired by him.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [421](#)
2. Jp. Code (1896/98): * [511](#)
3. Gr. Code (1896): [392](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.511;
 - A garnishee who has been prohibited by a Court from making payment cannot set up against the garnishor an obligation acquired subsequent to garnishment.

มาตรา 348

- ถ้าคู่กรณีต่างฝ่ายต่างมีสิทธิเรียกร้องหลายรายอันควรแก่การที่จะใช้หักกลบลบหนี้ได้ไซ้ ฝ่ายผู้ที่ขอหักหนี้จะระบุก็ได้ว่าพึงเอาสิทธิเรียกร้องรายใดบ้างเข้าหักกลบลบกัน ถ้าการหักกลบลบหนี้ได้แสดงโดยมิได้ระบุเช่นนั้นก็ดี หรือถ้าระบุ แต่อีกฝ่ายหนึ่งท้วงขัดข้องโดยไม่ชักช้า ก็ดี ท่านให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๒๘ วรรค ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
- ถ้าฝ่ายที่ขอหักกลบลบหนี้ยังเป็นหนี้ค่าดอกเบี้ยและค่าฤชาธรรมเนียมแก่อีกฝ่ายหนึ่งอยู่นอกจากการชำระหนี้อันเป็นประธานนั้นด้วยไซ้ ท่านให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

Section 348. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If either party has several claims suitable for set off, the party making the set off may specify the claims which are to be set off against each other. If the set off is declared without such specification, or if the other party objects without delay, provision of Section 328 paragraph 2 applies mutatis mutandis.
- [II] If the party making the set off owes the other party interest and costs in addition to the principal performance, the provisions of Section 329 apply mutatis mutandis.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): **423** [= **423** → **317** - **320**]
2. Jp. Code (1896,98): [**512** → **488 - 491**], **513** [??]
3. Gr. Code (1896): * **396**
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.396;
 - [I] If either party has several claims suitable for set-off, the party making the set-off may specify the claims which are to be set off against each other. If the set-off is declared without such specification, or if the other party objects without delay, the provision of 366, par. 2, applies mutatis mutandis.
 - [II] If the party making the set-off owes the other party interest and costs in addition to the principal performance, the provisions of 367 apply mutatis mutandis.

มาตรา 349

- เมื่อคู่กรณีที่เกี่ยวข้องได้ทำสัญญาเปลี่ยนสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งหนี้ไซ้รู้ ท่านว่าหนี้นั้นเป็นอันระงับสิ้นไปด้วยแปลงหนี้ใหม่
- ถ้าทำหนี้มีเงื่อนไขให้กลายเป็นหนี้ปราศจากเงื่อนไขก็ดี เพิ่มเติมเงื่อนไขเข้าในหนี้อันปราศจากเงื่อนไขก็ดี เปลี่ยนเงื่อนไขก็ดี ท่านถือว่าเป็นอันเปลี่ยนสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งหนี้
- ถ้าแปลงหนี้ใหม่ด้วยเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้ ท่านให้บังคับด้วยบทบัญญัติทั้งหลายแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยโอนสิทธิเรียกร้อง

Section 349. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] When the parties concerned have concluded a contract changing the essential elements of an obligation, such obligation is extinguished by novation.
- [II] If a conditional obligation is made unconditional, or a condition is added to an unconditional obligation, or if a condition is changed, it is regarded as a change of an essential element of such obligation.
- [III] A novation by a change of the creditor is governed by the provisions of this Code concerning transfer of claims.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [513](#), [515](#), [516](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: [Fr.1271](#); S.O.116, 117

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Arts.513 and 516 [⇒ 468 par.1];
 - Art.513;
 - [I] When the parties concerned have concluded a contract changing the essential elements of an obligation, such obligation is extinguished by novation.
 - [II] If a conditional obligation is made unconditional, or a condition is added to an unconditional obligation, or if a condition is changed, it is regarded as a change of an essential element of such obligation. The same applies when a bill of exchange is issued instead of performance of an obligation.
 - Art.516;

- The provisions of No. 1 [=Paragraph 1] of Art. 468 [relating to assignment of obligations] apply correspondingly to a novation by a change of the creditor.
- Art.468;
 - [I] When the debtor has given the consent of the preceding Article without making any reservation even when there are circumstances which could have been set up against the assignor, they cannot be set up against the assignee. But if the debtor has paid anything to the assignor in order to extinguish the obligation it can be recovered, or if he has incurred any obligation to the assignor, he may regard it as non- existent.
 - [II] When the assignor has merely notified the assignment to the debtor, the latter may set up against the assignee any defence which he could have set up against the assignor previous to the receipt of such notification.

The other miscellaneous sources are as follows:

- French Civil Code (1804), Art.1271;
 - Novation is effected in three ways :
 - 1st. When the debtor contracts towards his creditor a new debt which is substituted for the ancient one, which latter is extinguished;
 - 2d. When a new debtor is substituted for the ancient one who is discharged by the creditor;
 - 3d. When, by the effect of a new engagement, a new creditor is substituted for the ancient one, towards whom the debtor becomes discharged.
- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Arts.116 and 117;
 - Art.116;
 - [I] Die Tilgung einer alten Schuld durch Begründung einer neuen wird nicht vermutet.
 - [II] Insbesondere bewirkt die Eingehung einer Wechselverbindlichkeit mit Rücksicht auf eine bestehende Schuld oder die Ausstellung eines neuen Schuld- oder Bürgschaftsscheines, wenn es nicht anders vereinbart wird, keine Neuerung der bisherigen Schuld.
 - Art.117;
 - [I] Die Einsetzung der einzelnen Posten in einen Konto-Korrent hat keine Neuerung zur Folge.
 - [II] Eine Neuerung ist jedoch anzunehmen, wenn der Saldo gezogen und anerkannt wird.

- [III] Bestehen für einen einzelnen Posten besondere Sicherheiten, so werden sie, unter Vorbehalt anderer Vereinbarung, durch die Ziehung und Anerkennung des Saldos nicht aufgehoben.

มาตรา 350

- แปลงหนี้ใหม่ด้วยเปลี่ยนตัวลูกหนี้ นั้น จะทำเป็นสัญญาระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้คนใหม่ก็ได้ แต่จะทำโดยขึ้นใจลูกหนี้เดิมหาได้ไม่

Section 350. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A novation by a change of the debtor may be effected by a contract between the creditor and the new debtor, but this cannot be done against the will of the original debtor.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [514](#)
3. Gr. Code (1896): [414 - 419](#)
4. Miscellaneous: [Fr.1274 - 1277](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.514;
 - A novation by a change of the debtor may be effected by a contract between the creditor and the new debtor, but this cannot be done against the will of the old (original) debtor.

The other miscellaneous sources are as follows:

- French Civil Code (1804), Arts.1274, 1275, and 1277;
 - Art.1274;
 - Novation by the substitution of a new debtor, may be effected without the concurrence of the first.
 - Art.1275;
 - The delegation by which a debtor gives to a creditor another debtor who binds himself towards the creditor, does not operate novation, if the creditor has not expressly declared that he intended to dis- , charge his debtor who has made the delegation.
 - Art.1277;
 - [I] The simple indication made by the debtor, of a person who is to pay in his place, does not operate novation.
 - [II] The same rule applies to the simple indication made by the creditor, of a person who is to receive for him.

มาตรา 351

- ถ้าหนี้จะพึงเกิดขึ้นเพราะแปลงหนี้ใหม่นั้นมิได้เกิดขึ้นก็ดี ได้ยกเลิกเสียเพราะมูลแห่งหนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันมิรู้ถึงคู่กรณีก็ดี ท่านว่าหนี้เดิมนั้นก็ยังไม่ระงับสิ้นไป

Section 351. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the obligation resulting from a novation does not come into existence, or is annulled, because of an illegality in its ground or because of some reason unknown to the parties, the original obligation is not extinguished.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [517](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.517;
 - If the obligation resulting from a novation does not come into existence, or is annulled owing to an illegal origin (ground) , or to a reason unknown to the parties concerned, the old (original) obligation is not extinguished.

มาตรา 352

- คู่กรณีในการแปลงหนี้ใหม่อาจโอนสิทธิจำนำหรือจำนองที่ได้ให้ไว้เป็นประกันหนี้เดิมนั้นไปเป็นประกันหนี้รายใหม่ได้ เพียงเท่าที่เป็นประกันวัตถุแห่งหนี้เดิม แต่หลักประกันเช่นว่านี้ ถ้าบุคคลภายนอกเป็นผู้ให้ไว้ไซ้ร้ ท่านว่าจำต้องได้รับความยินยอมของบุคคลภายนอกนั้น ด้วยจึงโอนได้

Section 352. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The parties to a novation may, to the extent of the subject of the original obligation, transfer a right of pledge or mortgage given as security for it to the new obligation; but if such security was given by a third person, his consent is necessary.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [518](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: [Fr.1278 - 1280](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.518;
 - The parties concerned in a novation can transfer to the new obligation a right of pledge or mortgage furnished as the security for the original obligation within the limits of the subject of such original obligation; but in case it has been furnished by a third person, his consent must be obtained.

The other miscellaneous sources are as follows:

- French Civil Code(1804), Arts. 1278, 1279, and 1280;
 - Art.1278;
 - The privileges and mortgages of an ancient debt do not pass to that which is substituted for it, unless the creditor have expressly reserved them.
 - Art.1279;
 - When the novation is effected by the substitution of a new debtor, the original privileges and mortgages of the debt cannot pass to the property of the new debtor.
 - Art.1280;
 - When the novation is effected between the creditor and one of the joint and several debtors, the privileges and mortgages of

the ancient debt cannot be reserved except upon his property who contracts the new debt.

มาตรา 353

- ถ้าสิทธิและความรับผิดในหนี้รายใดตกอยู่กับบุคคลคนเดียว ทานว่าหนี้รายนั้นเป็นอันระงับสิ้นไป เว้นแต่เมื่อหนี้ตกไปอยู่ในบังคับแห่งสิทธิของบุคคลภายนอก หรือเมื่อสลักหลังตั๋วเงินกลับคืนตามความในมาตรา ๙๑๗ วรรค ๓

Section 353. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If rights and liabilities in an obligation become vested in the same person, the obligation is extinguished, except when it has become the subject of the right of a third person, or when a bill has been re-indorsed according Section 917 paragraph 3.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [424](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [520](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: [Fr.1300, 1301](#); [S.O.118](#) [=S.O.118 par.1]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.520;
 - When the rights and duties of an obligation are vested in the same person, the obligation is extinguished, except when it has become the subject of the right of a third person.

The other miscellaneous sources are as follows:

- French Civil Code (1804), Art.130;
 - When the characters of debtor and creditor are united in the same person, a confusion arises by law which extinguishes the two claims.
- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.118;
 - [I] Wenn die Eigenschaften des Gläubigers und des Schuldners in einer Person zusammentreffen, so gilt die Forderung als durch Vereinigung erloschen.
 - [II] Wird die Vereinigung rückgängig, so lebt die Forderung wieder auf.
 - [III] Vorbehalten bleiben die besondern Vorschriften über das Grundpfandrecht und die Wertpapiere.

ลักษณะ ๒ สัญญา

หมวด ๑ ก่อให้เกิดสัญญา

[← Previous Section](#) | [Next Section →](#)

มาตรา 354

- คำเสนอจะทำสัญญาอันบ่งระยะเวลาให้ทำคำสนอนั้น ท่านว่าไม่อาจจะถอนได้ภายในระยะเวลาที่บ่งไว้

Section 354. (Draft in English from [Vol.79](#))

- An offer to make a contract in which a period for acceptance is specified cannot be withdrawn within such period.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [123](#)
2. Jp. Code (1896,98): [521 \[=521 par.1\]](#)
3. Gr. Code (1896): [145](#), [[148](#)]
4. Miscellaneous: [\[S.O.3\]](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.123;
 - คำเสนอซึ่งบ่งเวลาให้ทำคำสนอนั้น ท่านว่าไม่อาจจะถอนได้ แต่จะเป็นอันผูกพันกันได้ต่อเมื่อคำสนองถึงผู้เสนอภายในบ่งไว้

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.3;
 - [I] 3. Wer einem Andern den Antrag zum Abschlusse eines Vertrages stellt und für die Annahme eine Frist setzt, bleibt bis zu deren Ablauf an den Antrag gebunden.
 - [II] Er wird wieder frei, wenn eine Annahmeerklärung nicht vor Ablauf dieser Frist bei ihm eingetroffen ist.

มาตรา 355

- บุคคลทำคำเสนอไปยังผู้อื่นซึ่งอยู่ห่างกันโดยระยะทาง และมีได้บ่งระยะเวลาให้ทำคำสนอง จะถอนคำเสนอของตนเสียภายในเวลาอันควร คาดหมายว่าจะได้รับคำบอกกล่าวสนองนั้น ท่านว่าหาอาจจะถอนได้ไม่

Section 355. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A person who, without specifying a period for acceptance, makes an offer to another at a distance cannot withdraw his offer within a time which notice of acceptance might reasonably be expected.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [122](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [524](#)
3. Gr. Code (1896): [[147 par.2](#)]
4. Miscellaneous: [[S.O.5 par.1](#)]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.524;
 - An offer made to a person at a distance without fixing a period of time for acceptance thereof, cannot be withdrawn for such a period of time as is reasonably necessary for the offerer to receive notice of acceptance.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.5;
 - [I] Wird der Antrag ohne Bestimmung einer Frist an einen Abwesenden gestellt, so bleibt der Antragsteller bis zu dem Zeitpunkte gebunden, wo er den Eingang der Antwort bei ihrer ordnungsmäßigen und rechtzeitigen Absendung erwarten darf.
 - [II] Er darf dabei voraussetzen, dass sein Antrag rechtzeitig angekommen sei.
 - [III] Trifft die rechtzeitig abgesandte Annahmeerklärung erst nach jenem Zeitpunkte bei dem Antragsteller ein, so ist dieser, wenn er nicht gebunden sein will, verpflichtet, ohne Verzug hievon Anzeige zu machen.

มาตรา 356

- คำเสนอทำแก่บุคคลผู้อยู่เฉพาะหน้า โดยมีได้บ่งระยะเวลาให้ทำคำสนองนั้น เสนอ ณ ที่ใด เวลาใดก็ย่อมจะสนองรับได้แต่ ณ ที่นั้นเวลานั้น ความข้อนี้ท่านให้ใช้ตลอดถึงการที่บุคคลคนหนึ่งทำคำเสนอไปยังบุคคลอีกคนหนึ่งทางโทรศัพท์ด้วย

Section 356. (Draft in English from [Vol.79](#))

- An offer made to a person who is present without specifying a period for acceptance may be accepted only there and then. This applies also to an offer made by one person to another on the telephone.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [121](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [147 par.1](#)
4. Miscellaneous: [\[S.O.4\]](#)

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] German Civil Code (1896), Sec.147;
 - [I] An offer made to a person who is present may be accepted only there and then. This applies also to an offer made by one person to another on the telephone.
 - [II] An offer made to a person who is not present may be accepted only before the moment when the offerer may expect to receive an answer under ordinary circumstances.
- [Secondary model] [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.4;
 - [I] Wird der Antrag ohne Bestimmung einer Frist an einen Anwesenden gestellt und nicht sogleich angenommen, so ist der Antragsteller nicht weiter gebunden.
 - [II] Wenn die Vertragschließenden oder ihre Bevollmächtigten sich persönlich des Telephons bedienen, so gilt der Vertrag als unter Anwesenden abgeschlossen.

มาตรา 357

- คำเสนอใดเขาบอกปัดไปยังผู้เสนอกี่ดี หรือมิได้สนองรับภายในเวลากำหนดดังกล่าวมาในมาตราทั้งสามก่อนนี้ก็ดี คำเสนอนั้นท่านว่าเป็นอันสิ้นความผูกพันแต่นั้นไป

Section 357. (Draft in English from [Vol.79](#))

- An offer ceases to be binding if it is refused to the offerer, or if it is not accepted in due time according to the three foregoing sections.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): [[521 par.2](#)]
3. Gr. Code (1896): * [146](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.146;
 - An offer ceases to be binding if it is declined to the offerer, or if it is not accepted in his favour in due time according to 147 to 149.

มาตรา 358

- ถ้าคำบอกกล่าวสนองมาถึงล่วงเวลา แต่เป็นที่เห็นประจักษ์ว่าคำบอกกล่าวนั้นได้ส่งโดยทางการ ซึ่งตามปกติควรจะมาถึงภายในเวลาที่กำหนดไซ้ ผู้เสนอต้องบอกกล่าวแก่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งโดยพลันว่าคำสนอนนั้นมาถึงเนิ่นช้า เว้นแต่จะได้บอกกล่าวเช่นนั้นก่อนแล้ว
- ถ้าผู้เสนอละเลยไม่บอกกล่าวตั้งว่ามาในวรรคต้น ท่านให้ถือว่าคำบอกกล่าวสนอนนั้นมิได้ล่วงเวลา

Section 358. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If the notice of acceptance arrives out of time, but it is apparent that it was sent in such manner that in the ordinary course of things it ought to have arrived in due time, the offerer, unless he has already done so, must without delay give notice to the other party of the delayed arrival.
- [II] If the offerer fails to give notice mentioned in the foregoing paragraph, the notice of the acceptance is deemed not to have been out of time.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [124](#)
2. Jp. Code (1896,98): [522](#)
3. Gr. Code (1896): [149](#)
4. Miscellaneous: *S.O.5 [=S.O.5 par.3]*

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.124;
 - [I] ถ้าคำสนอนมาถึงภายหลังเวลาบ่งไว้ แต่เป็นที่เห็นประจักษ์ว่าคำสนอนนั้นได้ส่งทันกาล ตามปกติควรจะมาถึงภายในเวลาที่บ่งไว้ ผู้เสนอต้องบอกกล่าวแก่ผู้สนองโดยพลันว่า คำสนอนถึงช้าเกินกำหนด เว้นแต่ได้แจ้งไปให้ทราบแต่ก่อนแล้วว่าไม่มีคำสนอนมาถึงภายในเวลาบ่งไว้
 - [II] ถ้าผู้เสนอละเลยไม่บอกกล่าวตั้งนั้น ท่านให้ถือว่าคำสนอนมาถึงผู้เสนอทันเวลา
- [Presumed Origin] This provision is probably based on:
 - German Civil Code (1896), Sec.149;
 - If an acceptance arrives out of time, though it has been transmitted to the offerer in such manner that it would have arrived in due time with ordinary forwarding, and the offerer must have recognised this, on receipt of the acceptance he shall without delay notify the acceptor of the delay, unless this has already been done. If he delay so to notify him the acceptance is deemed not to have been out of time.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.5;
 - [I] Wird der Antrag ohne Bestimmung einer Frist an einen Abwesenden gestellt, so bleibt der Antragsteller bis zu dem Zeitpunkte gebunden, wo er den Eingang der Antwort bei ihrer ordnungsmäßigen und rechtzeitigen Absendung erwarten darf.
 - [II] Er darf dabei voraussetzen, dass sein Antrag rechtzeitig angekommen sei.
 - [III] Trifft die rechtzeitig abgesandte Annahmeerklärung erst nach jenem Zeitpunkte bei dem Antragsteller ein, so ist dieser, wenn er nicht gebunden sein will, verpflichtet, ohne Verzug hievon Anzeige zu machen.

มาตรา 359

- ถ้าคำสนองมาถึงล่วงเวลา ท่านให้ถือว่าคำสนอนั้นกลายเป็นคำเสนอขึ้นใหม่
- คำสนองอันมีข้อความเพิ่มเติม มีข้อจำกัด หรือมีข้อแก้ไขอย่างอื่นประกอบด้วย ท่านให้ถือว่าเป็นคำบอกปัดไม่รับ ทั้งเป็นคำเสนอขึ้นใหม่ด้วยในตัว

Section 359. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If the acceptance of an offer arrives out of time, it is deemed to be a new offer.
- [II] An acceptance with additions, restrictions or other modifications is deemed to be a refusal coupled with a new offer.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [\[\[2466th_Sec_0127 127\], 128](#)
2. Jp. Code (1896,98): [523](#), [\[528\]](#)
3. Gr. Code (1896): * [150](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.150;
 - [I] If the acceptance of an offer arrives out of time it is deemed to be a new offer.
 - [II] An acceptance with amplifications, limitations, or other alterations is deemed to be a refusal coupled with a new offer.

มาตรา 360

- บทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๓๐ วรรคสองนั้น ท่านมิให้ใช้บังคับ ถ้าหากว่าขัดกับเจตนาอันผู้เสนอได้แสดง หรือหากว่าก่อนจะสนองรับนั้น คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้รู้อยู่แล้วว่าผู้เสนอตาย หรือตกเป็นผู้ไร้ความสามารถ

Section 360. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The provisions of Section 130 paragraph 2 do not apply, if the offerer has declared a contrary intention, or if before accepting the other party had notice of the fact of his death or loss of capacity.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [525](#)
3. Gr. Code (1896): [153](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.525;
 - The provisions of Art. 97, Paragraph 2, do not apply in case the offerer has expressed a contrary intention or the other party had knowledge of the fact of his death or the loss of capacity.

มาตรา 361

- อันสัญญาระหว่างบุคคลซึ่งอยู่ห่างกันโดยระยะทางนั้น ย่อมเกิดเป็นสัญญาขึ้นแต่เวลาเมื่อคำบอกกล่าวสนองไปถึงผู้เสนอ
- ถ้าตามเจตนาอันผู้เสนอได้แสดง หรือตามปกติประเพณีไม่จำเป็นจะต้องมีคำบอกกล่าวสนองไซ้รู้ ท่านว่าสัญญานั้นเกิดเป็นสัญญาขึ้นในเวลาเมื่อมีการอันใดอันหนึ่งขึ้น อันจะพึงสันนิษฐานได้ว่าเป็นการแสดงเจตนาสนองรับ

Section 361. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] A contract between persons at a distance comes into existence at the time when the notice of acceptance reaches the offerer.
- [II] If according to the declared intention of the offerer or to ordinary usage no notice of acceptance is necessary, the contract comes into existence at the time of the occurrence of fact which is considered as a declaration to accept.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [118](#)
2. Jp. Code (1896,98): [526](#), [97 \[=97 par.1\]](#)
3. Gr. Code (1896): [[130 par.1](#)], [151 \[=151 sent.1\]](#)
4. Miscellaneous: **S.O.10**

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] Old Text (1923), Sec.118;
 - ถ้ามีคำเสนอจะทำสัญญา สัญญานั้นย่อมบริบูรณ์ต่อเมื่อคำสนองมาถึงผู้เสนอ
 - [Presumed Origin] This provision is probably based on:
 - German Civil Code (1896), Secs.130 and 151;
 - Sec.130;
 - [I] A declaration of intention required to be made to another, if it is made in his absence, becomes effective at the moment when it reaches him. It does not become effective if a revocation reaches him previously or simultaneously.
 - [II] The effectiveness of the declaration is not affected by the fact that the declarant die or become incapable of disposing after making it.
 - [III] These provisions apply even if the declaration of intention is required to be made to a public authority.
 - Sec.151;

- A contract is concluded by the acceptance of an offer, although the acceptance is not communicated to the proposer, if such a communication is not to be expected according to ordinary usage, or if the offerer has waived it. The moment at which the offer ceases to be binding is determined according to the intention of the offerer to be inferred from the offer or the circumstances.
- [Secondary model] Japanese Civil Code (1896/98), Art.130;
 - [I] A contract between persons at a distance comes into existence when the notice of acceptance is despatched.
 - [II] In case the notice of acceptance is not necessary on account of an expression of intention of the offerer to that effect or to the custom governing such transactions, the contract comes into existence when a fact has occurred which can be recognised as an expression of intention to accept it.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.10;
 - [I] Ist ein Vertrag unter Abwesenden zustande gekommen, so beginnen seine Wirkungen mit dem Zeitpunkte, wo die Erklärung der Annahme zur Absendung abgegeben wurde.
 - [II] Wenn eine ausdrückliche Annahme nicht erforderlich ist, so beginnen die Wirkungen des Vertrages mit dem Empfange des Antrages.

มาตรา 362

- บุคคลออกโฆษณาให้คำมั่นว่าจะให้รางวัลแก่ผู้ซึ่งกระทำการอันใด ท่านว่าจำต้องให้รางวัลแก่บุคคลใดๆ ผู้ใดกระทำการอันนั้น แม้ถึงมิใช่ว่าผู้นั้นจะได้กระทำเพราะเห็นแก่รางวัล

Section 362. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A person who advertises by promises that he will give a reward to whoever shall do a certain act is bound to give such reward to any person who does the act, even if such person did not act with a view to the reward.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [131](#)
2. Jp. Code (1896,98): [529](#)
3. Gr. Code (1896): * [657](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.657;
 - A person who by public notice announces a reward for the performance of an act, e.g., for the production of a result, is bound to pay the reward to any person who has performed the act, even if he did not act with a view to the reward.

มาตรา 363

- ในกรณีที่กล่าวมาในมาตราก่อนนี้ เมื่อยังไม่มีใครทำการสำเร็จดังบ่งไว้นั้นอยู่ตราบใด ผู้ให้คำมั่นจะถอนคำมั่นของตนเสียโดยวิธีเดียวกับที่โฆษณาไว้ก็ได้ เว้นแต่จะได้แสดงไว้ในโฆษณานั้นว่าจะไม่ถอน
- ถ้าคำมั่นนั้นไม่อาจจะถอนโดยวิธีดังกล่าวมาก่อน จะถอนโดยวิธีอื่นก็ได้ แต่ถ้าเช่นนั้นการถอนจะเป็นอันสมบูรณ์ใช้ได้เพียงเฉพาะต่อบุคคลที่รู้
- ถ้าผู้ให้คำมั่นได้กำหนดระยะเวลาให้ด้วยเพื่อทำการอันบ่งนั้นไซ้ ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ให้คำมั่นได้สละสิทธิที่จะถอนคำมั่นนั้นเสียแล้ว

Section 363. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] In the case of the foregoing section the promisor may so long as there is no person who has completed the specific act, withdraw his promise by the same means which he used for advertising, unless he has declared in the advertisement that he would not withdraw it.
- [II] If a promise cannot be withdrawn by the means of the aforesaid, withdraw may be made by other means, but in such case it is valid only against those persons who know of it.
- [III] If the promisor has fixed a period within which the specified act must be done, he is presumed to have renounced his right of withdrawal.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [132](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [530](#)
3. Gr. Code (1896): [[658](#)]
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.530;
 - [I] In the case of the preceding Article the advertiser may withdraw his advertisement by the same method as he has employed for advertising, so long as there is no person who has completed the designated act, except when it has been expressed in the advertisement that it would not be withdrawn.
 - [II] In case revocation (withdrawal) cannot be made by the means determined in the preceding Paragraph, it can be made by another method, but such revocation is valid only as against those who have the knowledge of it.

- [III] If the advertiser has fixed a period of time for the performance of the designated act, he is presumed to have renounced (waived) his right of withdrawal.

มาตรา 364

- ถ้าบุคคลหลายคนกระทำการอันบ่งไว้ในโฆษณา ท่านว่าเฉพาะแต่คนที่ทำได้ก่อนใครหมดเท่านั้น มีสิทธิจะได้รับรางวัล
- ถ้าบุคคลหลายคนกระทำการอันนั้นได้พร้อมกัน ท่านว่าแต่ละคนมีสิทธิจะได้รับรางวัลเป็นส่วนแบ่งเท่าๆกัน แต่ถ้ารางวัลนั้นมีสภาพแบ่งไม่ได้ก็ดี หรือถ้าตามข้อความแห่งคำมั่นนั้น บุคคลแต่ละคนเดียวจะพึงรับรางวัลก็ดี ท่านให้วินิจฉัยด้วยวิธีจับสลาก
- บทบัญญัติดังกล่าวมาในวรรคทั้งสองข้างต้นนั้น ท่านมิให้ใช้บังคับ ถ้าในโฆษณานั้นแสดงเจตนาไว้เป็นอย่างอื่น

Section 364. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If there are several persons who have done the act specified in the advertisement, only that one who does it first has a right to receive the reward.
- [II] If several persons do such act at the same time, each one has a right to receive an equal share of the reward. But if the reward is in its nature indivisible, or if by the terms of the promise only one person is to receive the reward, it is decided by lot.
- [III] The provisions of the foregoing two paragraphs do not apply, if in the advertisement a different intention is declared.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [133](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [531](#)
3. Gr. Code (1896): [[659](#)]
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.531;
 - [I] When there are several persons who have performed the act designated in the advertisement, only the person who has performed it first is entitled to the reward.
 - [II] In case several persons have done the act simultaneously, each of them is entitled to a share of the reward in equal proportions. But if the reward cannot be conveniently divided, owing to its nature, or if only one person is entitled thereto according to the terms of the advertisement, the receiver is determined by lot.
 - [III] The provisions of the preceding two Paragraphs do not apply if a different intention is expressed in the advertisement.

มาตรา 365

- คำมั่นจะให้รางวัลอันมีความประสงค์เป็นการประกวดชิงรางวัลนั้น จะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อได้กำหนดระยะเวลาไว้ในคำโฆษณาด้วย
- การที่จะตัดสินว่าผู้ประกวดคนไหนได้กระทำสำเร็จตามเงื่อนไขในคำมั่นภายในเวลา กำหนดหรือไม่ก็ดี หรือตัดสินในระหว่างผู้ประกวดหลายคนนั้นว่าคนไหนดีกว่าอย่างไรก็ดี ให้ผู้ชี้ขาดซึ่งได้ระบุชื่อไว้ในโฆษณานั้นเป็นผู้ตัดสิน หรือถ้ามิได้ระบุชื่อผู้ชี้ขาดไว้ก็ให้ผู้ให้ คำมั่นเป็นผู้ตัดสิน คำตัดสินอันนี้ย่อมผูกพันผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยทุกฝ่าย
- ถ้าได้คะแนนทำดีเสมอกัน ท่านให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๖๔ วรรคสอง มาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี
- การโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่สร้างขึ้นประกวดนั้น ผู้ให้คำมั่นจะเรียกให้โอนแก่ตนได้ต่อเมื่อได้ ระบุไว้ในโฆษณาว่าจะพึงโอนเช่นนั้น

Section 365. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] A promise of reward which has a prize competition for its object is valid only if a period of time is fixed in the advertisement.
- [II] The decision whether any competitor fulfils the conditions of the promise of reward within the period, or which one among several competitors deserves the preference, shall be made by the umpire named in the advertisement, or in the absence of any such, by the promisor of the reward. The decision is binding upon the parties concerned.
- [III] In case of equality of merit the provisions of Section 361 paragraph 2 apply correspondingly.
- [IV] The transfer of ownership of the thing produced may be demanded by the promisor only if he has specified in the advertisement that such transfer shall be made.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): [\[532\]](#)
3. Gr. Code (1896): * [661](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.661;
 - [I] A promise of reward which has a prize competition for its object is valid only if a period of time for the competition is fixed in the notice.
 - [II] The decision whether any competitor fulfils the conditions of the promise of reward within the period, or which among several competitors deserves the preference, shall be made by the umpire

named in the notice of reward, or in the absence of any such, by the promisor of the reward. The decision is binding upon the parties concerned.

- [III] In case of equality of merit the provisions of 659, par. 2, apply to the award of the prize.
- [IV] The transfer of ownership of the thing produced may be demanded by the promisor of the reward if he has specified in the notice of reward that such transfer shall be made.

มาตรา 366

- ข้อความใดๆ แห่งสัญญาอันคู่สัญญาแม้เพียงฝ่ายเดียวได้แสดงไว้ว่าเป็นสาระสำคัญอันจะต้องตกลงกันหมดทุกข้อนั้น หากคู่สัญญายังไม่ตกลงกันได้หมดทุกข้ออยู่ตราบใด เมื่อกรณีเป็นที่สงสัย ท่านนับว่ายังมีได้มีสัญญาต่อกัน การที่ได้ทำความเข้าใจกันไว้เฉพาะบางสิ่งบางอย่าง ถึงแม้ว่าจะได้ตกลงไว้ก็หาเป็นการผูกพันไม่
- ถ้าได้ตกลงกันว่าสัญญาอันมุ่งจะทำนั้นจะต้องทำเป็นหนังสือไซ้ร้ เมื่อกรณีเป็นที่สงสัย ท่านนับว่ายังมีได้มีสัญญาต่อกันจนกว่าจะได้ทำขึ้นเป็นหนังสือ

Section 366. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] So long as the parties have not agreed upon all points of a contract upon which, according to the declaration of even one party, agreement is essential, the contract is, in case of doubt, not concluded. An understanding concerning particular points is not binding, even if they have been noted down.
- [II] If it is agreed that the contemplated contract shall be put into writing, in case of doubt, the contract is not concluded until it is put in writing.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [116](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [154](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.154;
 - [I] So long as the parties have not agreed upon all points of a contract upon which, according to the declaration of even one party, agreement is essential, the contract is, in case of doubt, not concluded. An understanding concerning particular points is not binding, even if they have been noted down.
 - [II] If authentication of the contemplated contract has been agreed upon, in case of doubt the contract is not concluded until the authentication has taken place.

มาตรา 367

- สัญญาใดคู่สัญญาได้ถือว่าเป็นอันได้ทำกันขึ้นแล้ว แต่แท้จริงยังมิได้ตกลงกันในข้อหนึ่งข้อใด อันจะต้องทำความตกลงให้สำเร็จ ถ้าจะพึงอนุมานได้ว่า ถึงหากจะไม่ทำความตกลงกันในข้อนี้ได้สัญญานั้นก็จะได้ทำขึ้นไซ้ร้ ท่านว่าข้อความส่วนที่ได้ตกลงกันแล้วก็ย่อมเป็นอันสมบูรณ์

Section 367. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the parties to a contract, which they regarded as concluded, have in fact not agreed as to one point upon which an agreement was to be settled, those parts which were agreed upon are valid in so far as it may be inferred that the contract would have been concluded even without a settlement of this point.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [116](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [155](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.155;
 - If the parties to a contract which they regard as concluded have in fact not agreed upon one point concerning which an agreement should have been arrived at, that which is agreed upon is valid if it is to be inferred that the contract would have been concluded even without a settlement of this point.

มาตรา 368

- สัญญานั้นท่านให้ตีความไปตามความประสงค์ในทางสุจริตโดยพิเคราะห์ถึงปกติประเพณีด้วย

Section 368. (Draft in English from [Vol.79](#))

- Contracts shall be interpreted according to the requirements of good faith, ordinary usage being taken into consideration.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [157](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.157;
 - Contracts shall be interpreted according to the requirements of good faith, ordinary usage being taken into consideration.

มาตรา 369

- ในสัญญาต่างตอบแทนนั้น คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งจะไม่ยอมชำระหนี้จนกว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะชำระหนี้หรือขอปฏิบัติการชำระหนี้ก็ได้ แต่ความข้อนี้ท่านมิให้ใช้บังคับ ถ้าหนี้ของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งยังไม่ถึงกำหนด

Section 369. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A party to a reciprocal contract may refuse to perform his obligation until the other party [performs or] tenders performance of his obligation. But this does not apply, if the other party's obligation is not yet due.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [316](#)
2. Jp. Code (1896/98): * [533](#)
3. Gr. Code (1896): [320 \[=320 par.1 sent.1\] - 322](#)
4. Miscellaneous: [S.O.82](#), 83; [Fr.1612 - 3](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.533;
 - One of the parties to a bilateral contract may refuse to perform his obligation until the other party tenders performance of his own obligation, but this does not apply when the latter is not due.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.82;
 - Wer bei einem zweiseitigen Verträge den Andern zur Erfüllung anhalten will, muss entweder bereits erfüllt haben oder die Erfüllung anbieten, es sei denn, dass er nach dem Inhalte oder der Natur des Vertrages erst später zu erfüllen hat.

มาตรา 370

- ถ้าสัญญาต่างตอบแทนมีวัตถุที่ประสงค์เป็นการก่อให้เกิดหรือโอนทรัพย์สินในทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง และทรัพย์สินนั้นสูญหรือเสียหายไปด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษลูกหนี้มิได้ไซ้ร้ ท่านว่าการสูญหรือเสียหายนั้นตกเป็นพับแก่เจ้าหนี้
- ถ้าไม่ใช่ทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง ท่านให้ใช้บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้บังคับแต่เวลาที่ทรัพย์สินนั้น กลายเป็นทรัพย์สินเฉพาะสิ่งตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๙๕ วรรค ๒ นั้นไป

Section 370. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If the object of a reciprocal contract is the creation or transfer of a real right in a specific thing, and such thing is lost or damaged by a cause which is not attributable to the debtor, the loss or damage fails upon the creditor.
- [II] To a non-specific thing the provisions of the foregoing paragraph apply from the time when the thing has become specific in accordance with the provisions of Section 195 paragraph 2.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[360 No.1](#)]
2. Jp. Code (1896/98): * [534](#)
3. Gr. Code (1896): [323](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.534;
 - [I] When a bilateral contract has for its object the creation or transfer of a real right in a specific thing, if such thing has been lost or damaged by a cause not attributable to the debtor, such loss or damage falls on the creditor.
 - [II] With regard to a contract relating to a non- specific thing, the provisions of the preceding Paragraph apply from the moment when the thing has become specific in accordance with the provisions of Paragraph 2, Art. 401.

มาตรา 371

- บทบัญญัติที่กล่าวมาในมาตราก่อนนั้น ท่านมิให้ใช้บังคับถ้าเป็นสัญญาต่างตอบแทนมีเงื่อนไขบังคับก่อน และทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งสัญญานั้นสูญหรือทำลายลงในระหว่างที่เงื่อนไขยังไม่สำเร็จ
- ถ้าทรัพย์สินเสียหายเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษเจ้าหนี้ไม่ได้ และเมื่อเงื่อนไขนั้นสำเร็จแล้ว เจ้าหนี้จะเรียกให้ชำระหนี้โดยลดส่วนอันตนจะต้องชำระหนี้ตอบแทนนั้นลง หรือเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้ แล้วแต่จะเลือก แต่ในกรณีที่ต้นเหตุเสียหายเกิดเพราะฝ่ายลูกหนี้ ท่านว่าหากกระทบกระทั่งถึงสิทธิของเจ้าหนี้ที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนไม่

Section 371. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The provision of the foregoing section do not apply, if the thing which forms the subject of a reciprocal contract depending upon a condition precedent is lost or destroyed while the condition is pending.
- [II] If the thing is damaged by a cause not attributable to the creditor, the latter, when the condition is fulfilled, may at his option either demand performance with reduction of his counter-performance or rescind the contract; provided that in the case where the cause of the damage is attributable to the debtor, the creditor's right to compensation is not affected thereby.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [535 \[=535 par.1, 3\]](#)
3. Gr. Code (1896): [[325 par.1](#)]
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.535;
 - [I] The provisions of the preceding Article do not apply if the thing which is the subject of a bilateral contract subject to a condition precedent has been lost while the condition is pending.
 - [II] If the thing has been damaged by a cause not imputable to the debtor, the damage falls on the creditor.
 - [III] When the thing has been damaged by a cause imputable to the debtor, the creditor may, at his option, demand either performance or rescission of the contract in case the condition is fulfilled; but this does not affect his right to demand compensation for damage.

มาตรา 372

- นอกจากกรณีดังกล่าวไว้ในสองมาตราก่อน ถ้าการชำระหนี้ตกเป็นพ้นวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ไม่ได้ไซ้ ท่านว่าลูกหนี้ที่มีสิทธิจะรับชำระหนี้ตอบแทนไม่
- ถ้าการชำระหนี้ตกเป็นพ้นวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษเจ้าหนี้ได้ ลูกหนี้ก็หาเสียสิทธิที่จะรับชำระหนี้ตอบแทนไม่ แต่ว่าลูกหนี้ได้อะไรไว้เพราะการปลดหนี้ก็ดี หรือใช้คุณวุฒิความสามารถของตนเป็นประการอื่นเป็นเหตุให้ได้อะไรมา หรือแก้งละเลยเสียไม่ชวนชวยเอาอะไรที่สามารถจะทำได้ก็ดี มากน้อยเท่าไร จะต้องเอามาหักกับจำนวนอันตนจะได้รับชำระหนี้ตอบแทน วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่การชำระหนี้อันฝ่ายหนึ่งยังค้างชำระอยู่นั้นตกเป็นพ้นวิสัย เพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายนั้นมิต้องรับผิดชอบ ในเวลาเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งผิดนัดไม่รับชำระหนี้

Section 372. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] Except in the cases mentioned in the two foregoing sections, if an obligation becomes impossible of performance by a cause not attributable to either party, the debtor has no right to receive the counter performance.
- [II] If performance becomes impossible by a cause attributable to the creditor, the debtor does not lose his right to the counter performance. He must, however, deduct what he saves in consequence of release from the performance, or what he acquires or maliciously omits to acquire by a different application of his faculties. The same rule applies if the performance due from one party becomes impossible, in consequence of a circumstance for which he is not responsible, at the time when the other party is in default to acceptance.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [536](#)
3. Gr. Code (1896): [[323 par. 1](#)], [324](#)
4. Miscellaneous: S.O.119

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows (⇒ [Visualization](#)):

- [Primary model] Japanese Civil Code (1896/98), Art.536;
 - [I] In cases other than those provided in the preceding two Articles, if performance of an obligation has become impossible owing to a cause imputable to neither of the parties concerned, the debtor has no right to receive the counter-prestation.

- [II] If performance has become impossible owing to a cause imputable to the creditor, the debtor does not lose his right to receive the counter-prestation; but if he has received any benefit by being freed from his obligation, such benefit must be returned to the creditor.
- [Secondary model] German Civil Code (1896), Secs.323 and 324;
 - Sec.323;
 - [I] If the performance due from one party under a mutual contract becomes impossible in consequence of a circumstance for which neither he nor the other party is responsible, he loses the claim to counter-performance; in case of partial impossibility the counter-performance is diminished in conformity with 472, 473.
 - [II] If the other party demands delivery under 281 of the substitute received for the object owed, or assignment of the claim for compensation, he remains bound to effect the counter-performance; this is diminished, however, in conformity with 472, 473, in so far as the value of the substitute or of the claim for compensation is less than of the value of the performance due.
 - [III] If the counter-performance has been effected which according to these provisions was not due, the value of the performance effected may be demanded back under the provisions relating to the return of unjustified benefits.
 - Sec.324;
 - [I] If the performance due from one party under a mutual contract becomes impossible in consequence of a circumstance for which the other party is responsible, he retains his claim for counter-performance. He must, however, deduct what he saves in consequence of release from the performance, or what he acquires or maliciously omits to acquire by a different application of his faculties.
 - [II] The same rule applies if the performance due from one party becomes impossible, in consequence of a circumstance for which he is not responsible, at the time when the other party is in default of acceptance.

มาตรา 373

- ความตกลงทำไว้ล่วงหน้าเป็นข้อความยกเว้นมิให้ลูกหนี้ต้องรับผิดชอบเพื่อกลั่นแกล้ง หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของตนนั้น ท่านว่าเป็นโมฆะ

Section 373. (Draft in English from [Vol.79](#))

- An agreement made in advance exonerating a debtor from his own fraud or gross negligence is void.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): [[276 par.2](#)]
4. Miscellaneous: * *S.O.100 [=S.O.100 par.1]*

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.100;
 - [I] Eine zum voraus getroffene Verabredung, wonach die Haftung für rechtswidrige Absicht oder grobe Fahrlässigkeit ausgeschlossen sein würde, ist nichtig.
 - [II] Auch ein zum voraus erklärter Verzicht auf Haftung für leichtes Verschulden kann nach Ermessen des Richters als nichtig betrachtet werden, wenn der Verzichtende zur Zeit seiner Erklärung im Dienst des anderen Teiles stand, oder wenn die Verantwortlichkeit aus dem Betriebe eines obrigkeitlich konzessionierten Gewerbes folgt.
 - [III] Vorbehalten bleiben die besondern Vorschriften über den Versicherungsvertrag.

มาตรา 374

- ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งทำสัญญาตกลงว่าจะชำระหนี้แก่บุคคลภายนอกไซ้รู้ ท่านว่าบุคคลภายนอกมีสิทธิจะเรียกชำระหนี้จากลูกหนี้โดยตรงก็ได้
- ในกรณีดังกล่าวมาในวรรคต้นนั้น สิทธิของบุคคลภายนอกย่อมเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่แสดงเจตนาแก่ลูกหนี้ว่าจะถือเอาประโยชน์จากสัญญานั้น

Section 374. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If a party by a contract agrees to make a performance to a third person, the latter has a right to claim such performance directly from the debtor.
- [II] In the case of the foregoing paragraph the right of the third person comes into existence at the time when he declares to the debtor his intention to take the benefit of the contract.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [286](#)
2. Jp. Code (1896/98): * [537](#)
3. Gr. Code (1896): [[328 par.1](#)]
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.537;
 - I] If a party is bound to make a prestation to a third person in accordance with a contract, the third person has a right to demand such prestation directly from the debtor.
 - [II] In the case of the preceding Paragraph, the right of the third person comes into existence at the moment when he expresses to the debtor his intention to take and enjoy the benefit of the contract.

มาตรา 375

- เมื่อสิทธิของบุคคลภายนอกได้เกิดขึ้นตามบทบัญญัติแห่งมาตราก่อนแล้ว คู่สัญญาหาอาจเปลี่ยนแปลงหรือระงับสิทธินั้นในภายหลังได้ไม่

Section 375. (Draft in English from [Vol.79](#))

- After the right of the third person has come into existence in accordance with the provisions of the foregoing section, it cannot be changed or extinguished by the parties to the contract.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [287](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [538](#)
3. Gr. Code (1896): [[328 par.2](#)]
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.538;
 - After the right of the third person has come into existence in accordance with the provisions of the preceding Article, it can no longer be modified or extinguished by the parties concerned.

มาตรา 376

- ข้อต่อสู้อันเกิดแต่มูลสัญญาดังกล่าวมาในมาตรา ๓๗๔ นั้น ลูกหนี้อาจจะยกขึ้นต่อสู้บุคคลภายนอกผู้จะได้รับประโยชน์จากสัญญานั้นได้

Section 376. (Draft in English from [Vol.79](#))

- Defences arising from the contract mentioned in Section 374 can be set up by the debtor against the third person who receive the benefit of the contract.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [539](#)
3. Gr. Code (1896): [[334](#)]
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.539;
 - Any plea or defence which is founded on the contract mentioned in Art. 537 can be set up by the debtor against the third person who is to enjoy the benefit of the said contract.

มาตรา 377

- เมื่อเข้าทำสัญญา ถ้าได้ให้สิ่งใดไว้เป็นมัดจำท่านให้ถือว่า การที่ให้มัดจำนั้นย่อมเป็นพยานหลักฐานว่าสัญญานั้นได้ทำกันขึ้นแล้ว อนึ่ง มัดจำนี้ย่อมเป็นประกันการที่จะปฏิบัติตามสัญญานั้นด้วย

Section 377. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If, on entering into a contract, something is given as earnest, this is deemed to be proof of the conclusion of the contract. It also serves as a security that the contract shall be performed.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): [[557](#)]
3. Gr. Code (1896): [336](#)
4. Miscellaneous: * [Jenks 308](#) [; S.O.158]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- A Digest of English Civil Law by Edward Jenks (1906), Sec.308;
 - If, upon the making of a contract, something is given as earnest, this is evidence of the conclusion of the contract. It may also serve as a security that the contract shall be performed.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.158;
 - [I] Das beim Vertragsabschlusse gegebene An- oder Draufgeld gilt als Haft-, nicht als Reugeld.
 - [II] Wo nicht Vertrag oder Ortsgebrauch etwas anderes bestimmen, verbleibt das Haftgeld dem Empfänger ohne Abzug von seinem Anspruche.
 - [III] Ist ein Reugeld verabredet worden, so kann der Geber gegen Zurücklassung des bezahlten und der Empfänger gegen Erstattung des doppelten Betrages von dem Vertrage zurücktreten.

มาตรา 378

- มัดจำนั้น ถ้ามิได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นท่านให้เป็นไปดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ
- (๑) ให้ส่งคืน หรือจัดเอาเป็นเงินบางส่วนในเมื่อชำระหนี้
- (๒) ให้รับ ถ้าฝ่ายที่วางมัดจำละเลยไม่ชำระหนี้ หรือการชำระหนี้ตกเป็นพ้นวิสัยเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายนั้นต้องรับผิดชอบ หรือถ้ามีการเลิกสัญญาเพราะความผิดของฝ่ายนั้น
- (๓) ให้ส่งคืน ถ้าฝ่ายที่รับมัดจำละเลยไม่ชำระหนี้ หรือการชำระหนี้ตกเป็นพ้นวิสัยเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายนี้ต้องรับผิดชอบ

Section 378. (Draft in English from [Vol.79](#))

- In the absence of agreement to the contrary, earnest is:
 - (1) to be returned or treated as part payment upon performance;
 - (2) to be forfeited, if the party giving it fails to perform, or if the performance becomes impossible in consequence of the circumstance for which he is responsible or if the rescinding of the contract is due to his fault;
 - (3) to be returned, if the party receiving it fails to perform, or, if the performance becomes impossible in consequence of a circumstance for which he is responsible.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [353](#)
2. Jp. Code (1896,98): [[557](#)]
3. Gr. Code (1896): [[337](#)], [338](#)
4. Miscellaneous: * [Jenks 309](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- A Digest Of English Civil Law by Edward Jenks (1906), Sec.309:
 - In the absence of agreement to the contrary, earnest is:
 - (a) to be returned or treated as part payment upon performance;
 - (b) to be forfeited, if the party giving it fails to perform;
 - (c) to be returned, if the party receiving it fails to perform.

มาตรา 379

- ถ้าลูกหนี้สัญญาแก่เจ้าหนี้ว่าจะใช้เงินจำนวนหนึ่งเป็นเบี้ยปรับเมื่อตนไม่ชำระหนี้ก็ดี หรือ ไม่ชำระหนี้ให้ถูกต้องสมควรก็ดี เมื่อลูกหนี้ผิดนัดก็ให้รับเบี้ยปรับ ถ้าการชำระหนี้จะพึงทำนั้นได้แก่ดเว้นการอันใดอันหนึ่ง หากทำการอันนั้นฝ่าฝืนมูลหนี้เมื่อใด ก็ให้รับเบี้ยปรับเมื่อนั้น

Section 379. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the debtor promises the creditor the payment of a sum of money [as penalty] in case he does not perform his obligation or does not perform it in the proper manner, the penalty is forfeited if he is in default. If the performance due consists in a forbearance, the penalty is forfeited as soon as any act in contravention of the obligation is committed.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [379](#) [??] [[345](#)]
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [339](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.339;
 - If the debtor promises the creditor the payment of a sum of money as penalty in case he does not perform his obligation or does not perform it in the proper manner, the penalty is forfeited if he is in default. If the performance due consists in a forbearance, the penalty is forfeited as soon as any act in contravention of the obligation is committed.

มาตรา 380

- ถ้าลูกหนี้ได้สัญญาไว้ว่าจะให้เบี้ยปรับเมื่อตนไม่ชำระหนี้ เจ้าหนี้จะเรียกเอาเบี้ยปรับอันจะพึงรับนั้นแทนการชำระหนี้ก็ได้ แต่ถ้าเจ้าหนี้แสดงต่อลูกหนี้ว่าจะเรียกเอาเบี้ยปรับฉะนั้นแล้ว ก็เป็นอันขาดสิทธิเรียกร้องชำระหนี้อีกต่อไป
- ถ้าเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อการไม่ชำระหนี้ จะเรียกเอาเบี้ยปรับอันจะพึงรับนั้นในฐานะเป็นจำนวนน้อยที่สุดแห่งค่าเสียหายก็ได้ การพิสูจน์ค่าเสียหายยิ่งกว่านั้น ท่านก็อนุญาตให้พิสูจน์ได้

Section 380. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If the debtor has promised the penalty for the case of his not performing his obligation, the creditor may demand the forfeited penalty in lieu of performance. If the creditor declares to the debtor that he demands the penalty, the claim for performance is barred.
- [II] If the creditor has a claim for compensation for non-performance, he may demand the forfeited penalty as the minimum amount of the damage. Proof of further damage is admissible.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [347](#), [351](#)
2. Jp. Code (1896,98): [[420](#)]
3. Gr. Code (1896): * [340](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.340;
 - [I] If the debtor has promised the penalty for the case of his not fulfilling his obligation, the creditor may demand the forfeited penalty in lieu of fulfilment. If the creditor declares to the debtor that he demands the penalty, the claim for fulfilment is barred.
 - [II] If the creditor has a claim for compensation for non-performance, he may demand the forfeited penalty as the minimum amount of the damage. Proof of further damage is admissible.

มาตรา 381

- ถ้าลูกหนี้ได้สัญญาไว้ว่าจะให้เบี้ยปรับเมื่อตนไม่ชำระหนี้ให้ถูกต้องสมควร เช่นว่าไม่ชำระหนี้ตรงตามเวลาที่กำหนดไว้เป็นต้น นอกจากเรียกให้ชำระหนี้ เจ้าหนี้จะเรียกเอาเบี้ยปรับอันจะพึงรับนั้นอีกด้วยก็ได้
- ถ้าเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในมูลชำระหนี้ไม่ถูกต้องสมควร ท่านให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๘๐ วรรค ๒
- ถ้าเจ้าหนี้ยอมรับชำระหนี้แล้ว จะเรียกเอาเบี้ยปรับได้ต่อเมื่อได้บอกสงวนสิทธิไว้เช่นนั้นในเวลารับชำระหนี้

Section 381. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If the debtor has promised the penalty for the case of his not performing the obligation in the proper manner, such as, not at the fixed time, the creditor may demand the forfeited penalty in addition to the performance.
- [II] If the creditor has a claim for compensation on account of improper performance, the provisions of section 380, paragraph 2, apply.
- [III] If the creditor accepts the performance he may demand the penalty only if on acceptance he reserves the right to do so.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [347](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [341](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.341;
 - [I] If the debtor has promised the penalty for the case of his not fulfilling the obligation in the proper manner, e.g., not at the fixed time, the creditor may demand the forfeited penalty in addition to the fulfilment.
 - [II] If the creditor has a claim for compensation on account of improper fulfilment, the provisions of 340, par. 2, apply.
 - [III] If the creditor accepts the fulfilment, he may demand the penalty only if on acceptance he reserves the right to do so.

มาตรา 382

- ถ้าสัญญาว่าจะทำการชำระหนี้เป็นอย่างอื่นให้เป็นเบี้ยปรับ ไม่ใช่ใช้เป็นจำนวนเงินไซ้ร ท่านให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๗๙ ถึง ๓๘๑ มาใช้บังคับ แต่ถ้าเจ้าหนี้เรียกเอาเบี้ยปรับแล้ว สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนก็เป็นอันขาดไป

Section 382. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If another performance than the payment of a sum of money is promised as penalty, the provisions of sections 379 to 381 apply; the claim for compensation is barred if the creditor demands the penalty.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [347](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [342](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.342;
 - If another performance than the payment of a sum of money is promised as penalty, the provisions of 339 to 341 apply; the claim for compensation is barred if the creditor demands the penalty.

มาตรา 383

- ถ้าเบี้ยปรับที่รับนั้นสูงเกินส่วน ศาลจะลดลงเป็นจำนวนพอสมควรก็ได้ในการที่จะวินิจฉัยว่าสมควรเพียงใดนั้น ท่านให้พิเคราะห์ถึงทางได้เสียของเจ้าหนี้ทุกอย่างอันชอบด้วยกฎหมาย ไม่ใช่แต่เพียงทางได้เสียในเชิงทรัพย์สิน เมื่อได้ใช้เงินตามเบี้ยปรับแล้วสิทธิเรียกร้องขอลดก็เป็นอันขาดไป
- นอกจากกรณีดังกล่าวไว้ในมาตรา ๓๗๙ และ ๓๘๒ ท่านให้ใช้วิธีเดียวกันนี้บังคับ ในเมื่อบุคคลสัญญาว่าจะให้เบี้ยปรับเมื่อตนกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอันหนึ่งอันใดนั้นด้วย

Section 383. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If a forfeited penalty is disproportionately high, it may be reduced to a reasonable amount by the Court. In determination of reasonableness every legitimate interest of the creditor, not merely his property interest, shall be taken into consideration. After payment of the penalty the claim for reduction is barred.
- [II] The same rule applies also, apart from the cases provided for by sections 379 and 382, if a person promises a penalty for the case of his doing or forbearing to do some act.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [350](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [343](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.343;
 - [I] If a forfeited penalty is disproportionately high, it may be reduced to a reasonable amount by judicial decree obtained by the debtor). In the determination of reasonableness every legitimate interest of the creditor, not merely his property interest, shall be taken into consideration. After payment of the penalty the claim for reduction is barred.
 - [II] The same rule applies also, apart from the cases provided for by 339, 342, if a person promises a penalty for the case of his doing or forbearing to do some act.

มาตรา 384

- ถ้าการชำระหนี้ตามที่สัญญาไว้นั้นไม่สมบูรณ์ การที่ตกลงกันด้วยข้อแม้ปรับในการไม่ปฏิบัติตามสัญญานั้นก็ย่อมไม่สมบูรณ์ดุจกัน แม้ถึงคู่กรณีจะรู้ว่าข้อสัญญานั้นไม่สมบูรณ์

Section 384. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the promised performance is invalid, an agreement made for a penalty for non-performance of the promise is also invalid, even if the parties knew of the invalidity of the promise.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [346](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [344](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.344;
 - If the law declares the promised performance invalid, an agreement made for a penalty for non-fulfilment of the promise is also invalid, even if the parties knew of the invalidity of the promise.

มาตรา 385

- ถ้าลูกหนี้โต้แย้งการริบเปื้อปรับโดยอ้างเหตุว่าตนได้ชำระหนี้แล้วไซ้ ท่านว่าลูกหนี้จะต้องพิสูจน์การชำระหนี้ เว้นแต่การชำระหนี้ของตนจะต้องทำนั้นเป็นการให้งดเว้นการอันใดอันหนึ่ง

Section 385. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the debtor contests the forfeiture of the penalty on the ground of having performed his obligation, he must prove the performance, unless the performance due from him consisted in a forbearance.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [345](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.345;
 - If the debtor contests the forfeiture of the penalty on the ground of having fulfilled his obligation, he shall prove the fulfilment, unless the performance due from him consisted in a forbearance.

มาตรา 386

- ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเลิกสัญญาโดยข้อสัญญาหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การเลิกสัญญาเช่นนั้นย่อมทำได้ด้วยแสดงเจตนาแก่อีกฝ่ายหนึ่ง
- แสดงเจตนาดังกล่าวมาในวรรคก่อนนั้น ท่านว่าหาอาจจะถอนได้ไม่

Section 386. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If by contract or by the provisions of law one party has the right of rescission, such rescission is made by a declaration of intention to the other party.
- [II] The declaration of intention in the foregoing paragraph cannot be revoked.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[328 par.2](#)]
2. Jp. Code (1896,98): * [540](#)
3. Gr. Code (1896): [349](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.540;
 - [I] If in virtue of a contract or by the provisions of the law, one of the parties concerned has the right of rescission, rescission is effected by an expression of intention to the other party.
 - [II] The expression of intention of the preceding Paragraph cannot be annulled.

มาตรา 387

- ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ชำระหนี้ อีกฝ่ายหนึ่งจะกำหนดระยะเวลาพอสมควร แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายนั้นชำระหนี้ภายในระยะเวลานั้นก็ได้ ถ้าและฝ่ายนั้นไม่ชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ไซ้ อีกฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญาเสียก็ได้

Section 387. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If one part does not perform the obligation, the other party may fix a reasonable period and notify him to perform within that period. If he does not perform within that period, the other party may rescind the contract.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [541](#)
3. Gr. Code (1896): [283](#), [326 \[=326 par.1\]](#), [354](#), [[357](#)]
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.541;
 - If one party does not perform his obligation, the other party may fix a reasonable period of time and demand performance within such period; and if the contract is not performed within that period of time the other party may rescind it.

มาตรา 388

- ถ้าวัตถุที่ประสงค์แห่งสัญญานั้น ว่าโดยสภาพหรือโดยเจตนาที่คู่สัญญาได้แสดงไว้ จะเป็นผลสำเร็จได้ก็แต่ด้วยการชำระหนี้ ณ เวลาที่กำหนดก็ดี หรือภายในระยะเวลาอันใดอันหนึ่งซึ่งกำหนดไว้ก็ดี และกำหนดเวลาหรือระยะเวลานั้นได้ล่วงพ้นไปโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมิได้ชำระหนี้ไซ้ ท่านว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้ มิพักต้องบอกกล่าวตั้งว่าไว้ในมาตราก่อนนี้เลย

Section 388. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the object of a contract according to its nature or to an intention declared by the parties can be accomplished only by performance at a fixed time or within a fixed period, and such time or period has passed without one of the parties having performed, the other party may rescind the contract without the notification mentioned in the foregoing section.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [542](#)
3. Gr. Code (1896): [361](#), [326 par.2](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.542;
 - If, according to the nature of the contract or to an intention expressed by the parties, the object with which the contract has been concluded cannot be attained unless it is performed at a fixed date or within a fixed period of time, if the date or the period of time has passed without one of the parties having made performance, the other party may at once rescind the contract without making the notification of the preceding Article.

มาตรา 389

- ถ้าการชำระหนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนกลายเป็นพ้นวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษลูกหนี้ได้ไซ้ เจ้าหนี้จะเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้

Section 389. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If performance becomes wholly or partly impossible by a cause attributable to the debtor, the creditor may rescind the contract.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [543](#)
3. Gr. Code (1896): [325 \[=325 par. 1\]](#), [326](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.543;
 - When performance has become totally or partially impossible owing to a cause imputable to the debtor, the creditor may rescind the contract.

มาตรา 390

- ถ้าในสัญญาใดคู่สัญญาเป็นบุคคลหลายคนด้วยกันอยู่ข้างหนึ่งหรืออีกข้างหนึ่ง ท่านว่าจะใช้สิทธิเลิกสัญญาได้ก็แต่เมื่อบุคคลเหล่านั้นทั้งหมดรวมกันใช้ ทั้งใช้ต่อบุคคลเหล่านั้นรวมหมดทุกคนด้วย ถ้าสิทธิเลิกสัญญาอันมีแก่บุคคลหนึ่งในจำพวกที่มีสิทธินั้นเป็นอันระงับสิ้นไปแล้ว สิทธิเลิกสัญญาอันมีแก่คนอื่นก็ย่อมระงับสิ้นไปด้วย

Section 390. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If in a contract there are several persons on the one or the other side, the right of rescission may be exercised only by all and against all. If the right of rescission is extinguished in respect of one of those persons entitled, also in respect of the others.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): [544](#)
3. Gr. Code (1896): * [356](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.356;
 - If in a contract there are several persons on the one or the other side, the right of rescission may be exercised only by all and against all. If the right of rescission is extinguished in respect of one of those persons entitled, it is extinguished also in respect of the others.

มาตรา 391

- เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ใช้สิทธิเลิกสัญญาแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่าย จำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม แต่ทั้งนี้จะให้เป็นที่ย่อมเสียแก่สิทธิของบุคคลภายนอกหาได้ไม่
- ส่วนเงินอันจะต้องใช้คืนในกรณีดังกล่าวมาในวรรคต้นนั้น ท่านให้บวกดอกเบี้ยเข้าด้วย คิดตั้งแต่วันที่ได้รับไว้
- ส่วนที่เป็นการทำงานอันได้กระทำไว้ และเป็นการยอมให้ใช้ทรัพย์สิน การที่จะชดใช้คืน ท่านให้ทำได้ด้วยใช้เงินตามควรค่าแห่งการนั้นๆ หรือถ้าในสัญญามีกำหนดว่าให้ใช้เงินตอบแทน ก็ให้ใช้ตามนั้น
- การใช้สิทธิเลิกสัญญานั้น หากกระทบกระทั่งถึงสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายไม่

Section 391. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If one party has exercised his right of rescission, each party is bound to restore the other to his former condition; but the rights of third persons cannot be impaired.
- [II] To money which is to be repaid in the case of the foregoing paragraph interest is to be paid from the time when it was received.
- [III] For services rendered and for allowing the use of a thing the restitution shall be made by paying the value, or, if in the contract a counter-payment in money is stipulated for, this shall be paid.
- [IV] The exercise of the right of rescission does not affect a claim for damages.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [114](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [545](#)
3. Gr. Code (1896): 346 par.2 [= [346 sent.2](#)]
4. Miscellaneous:

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] Japanese Civil Code (1896/98), Art.545;
 - [I] When one of the parties has exercised his right of rescission, each party is bound to restore the other party to his original state; but the rights of third persons cannot be injured.
 - [II] In the case of the preceding Paragraph, the amount of money received must be restored, with interest from the day of receipt.
 - [III] The exercise of the right of rescission does not affect a claim for compensation for damage.

- [Secondary model] German Civil Code (1896), Sec.346;
 - If in a contract one party has reserved to himself the right of rescission, and if rescission takes place, the parties are bound to return to each other the consideration received. For services rendered and for allowing the use of a thing the value shall be made good, or, if in the contract a counter-payment in money is stipulated for, this shall be paid.

มาตรา 392

- การชำระหนี้ของคู่สัญญาอันเกิดแต่การเลิกสัญญานั้น ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๖๙

Section 392. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The obligations of the parties resulting from rescission shall be performed according to the provisions of section 369.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): [546](#)
3. Gr. Code (1896): * [348](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.348;
 - The obligations of the parties resulting from rescission shall be fulfilled contemporaneously. The provisions of 320, 322, apply mutatis mutandis.

มาตรา 393

- ถ้ามิได้กำหนดระยะเวลาไว้ให้ใช้สิทธิเลิกสัญญา คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจะกำหนดระยะเวลาพอสมควร แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายที่มีสิทธิเลิกสัญญานั้นแถลงให้ทราบภายในระยะเวลานั้นก็ได้ว่าจะเลิกสัญญาหรือไม่ ถ้ามิได้รับคำบอกกล่าวเลิกสัญญาภายในระยะเวลานั้น สิทธิเลิกสัญญาก็เป็นอันระงับสิ้นไป

Section 393. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If no period is fixed for the exercise of the right of rescission, the other party may fix a reasonable period and notify the party having a right of rescission to declare within such period whether he will rescind or not. If notice of rescission is not received within such period, the right of rescission is extinguished.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [547](#)
3. Gr. Code (1896): [355](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.547;
 - When there is no fixed period of time for the exercise of the right of rescission, the other party may allot a fixed reasonable period of time and demand that the party entitled thereto give a definite answer within the said period of time as to whether or not he intends to rescind the contract. If no notification of rescission is received within the said period of time, the right of rescission is extinguished.

มาตรา 394

- ถ้าทรัพย์อันเป็นวัตถุแห่งสัญญานั้นบุบสลายไปในส่วนสำคัญเพราะการกระทำ หรือเพราะความผิดของบุคคลผู้มีสิทธิเลิกสัญญาก็ดี หรือบุคคลนั้นได้ทำให้การคืนทรัพย์กลายเป็นพันวิสัยก็ดี เปลี่ยนแปลงทรัพย์นั้นให้ผิดแผกไปเป็นอย่างอื่นด้วยประกอบขึ้นหรือดัดแปลงก็ดี ท่านว่าสิทธิเลิกสัญญานั้นก็เป็นอันระงับสิ้นไป
- แต่ถ้าทรัพย์อันเป็นวัตถุแห่งสัญญาได้สูญหาย หรือบุบสลายไปโดยปราศจากการกระทำ หรือความผิดของบุคคลผู้มีสิทธิเลิกสัญญาไซ้ สิทธิเลิกสัญญานั้นก็หาระงับสิ้นไปไม่

Section 394. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The right of rescission is extinguished when the person entitled has, by his own act or fault, essentially damaged the thing which is the subject of a contract or has rendered the restitution thereof impossible or has charged into a thing of a different kind by working it up or remodelling it.
- [II] If without the act or fault of the person who has the right of rescission the thing which is the subject of the contract of the contract has been lost or damaged, the right of rescission is not extinguished.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [548](#)
3. Gr. Code (1896): [350](#), [[351](#)], [[352](#)], [353](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.548;
 - [I] The right of rescission is extinguished (barred) when the person entitled has, by his own act or fault, essentially damaged the thing which is the subject of the contract or has rendered the restitution thereof impossible or has changed it into a thing of a different kind by working it up or remodelling it.
 - [II] If without the act or fault of the person who has the right of rescission the thing which is the subject of the contract has been lost or damaged, the right of rescission is not extinguished.

มาตรา 395

- บุคคลใดเข้าทำกิจการแทนผู้อื่นโดยเขามีได้ว่าขานวนใช้ให้ทำก็ดี หรือโดยมิได้มีสิทธิที่จะทำการงานนั้นแทนผู้อื่นด้วยประการใดก็ดี ท่านว่าบุคคลนั้นจะต้องจัดการงานไปในทางที่จะให้สมประโยชน์ของตัวการ ตามความประสงค์อันแท้จริงของตัวการ หรือตามที่พึงสันนิษฐานได้ว่าเป็นความประสงค์ของตัวการ

Section 395. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A person who takes charge of an affair for another without having received mandate from him or being otherwise entitled to do so in respect of him, shall manage the affair in such manner as the interest of the principal requires, having regard to his actual or presumptive wishes.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [154](#), [156](#)
2. Jp. Code (1896,98): [697](#)
3. Gr. Code (1896): * [677](#)
4. Miscellaneous: [\[S.O.419\]](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.677;
 - A person who takes charge of an affair for another without having received a mandate from him or being otherwise entitled to do so in respect of him, shall manage the affair in such manner as the interest of the principal requires, having regard to his actual or presumptive wishes.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.419;
 - Wer für einen Anderen ein Geschäft besorgt, ohne von ihm beauftragt zu sein, ist verpflichtet, das unternommene Geschäft so zu führen, wie es dem Vorteile und der mutmaßlichen Absicht des Anderen entspricht.

มาตรา 396

- ถ้าการที่เข้าจัดการงานนั้น เป็นการขัดกับความประสงค์อันแท้จริงของตัวการก็ดี หรือขัดกับความประสงค์ตามที่พึงสันนิษฐานได้ก็ดี และผู้จัดการก็ควรจะได้รู้สึกเช่นนั้นแล้วด้วยไซ้ ท่านว่าผู้จัดการจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ตัวการเพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแต่ที่ได้เข้าจัดการนั้น แม้ทั้งผู้จัดการจะมีได้มีความผิดประการอื่น

Section 396. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the undertaking of the management of the affair is opposed to the actual or presumptive wishes of the principal, and if the manager must have recognized this, he is bound to compensate the principal for any damage arising from his management of the affair, even if no fault otherwise imputable to him.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [158](#)
2. Jp. Code (1896,98): [702 par.3](#)
3. Gr. Code (1896): * [678](#)
4. Miscellaneous: [\[S.O.420 par.3\]](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.678;
 - If the undertaking of the management of the affair is opposed to the actual or presumptive wishes of the principal, and if the agent must have recognised this, he is bound to compensate the principal for any damage arising from his management of the affair, even if no fault is otherwise imputable to him.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.420;
 - [I] Der Geschäftsführer haftet für jede Fahrlässigkeit.
 - [II] Seine Haftpflicht ist jedoch milder zu beurteilen, wenn er gehandelt hat, um einen dem Geschäftsherrn drohenden Schaden abzuwenden.
 - [III] Hat er die Geschäftsführung entgegen dem ausgesprochenen oder sonst erkennbaren Willen des Geschäftsherrn unternommen und war dessen Verbot nicht unsittlich oder rechtswidrig, so haftet er auch für den Zufall, sofern er nicht beweist, dass dieser auch ohne seine Einmischung eingetreten wäre.

มาตรา 397

- ถ้าผู้จัดการทำกิจอันใดซึ่งเป็นหน้าที่บังคับให้ตัวการทำเพื่อสาธารณประโยชน์ก็ดี หรือเป็นหน้าที่ตามกฎหมายที่จะบำรุงรักษาผู้อื่นก็ดี และหากผู้จัดการมิได้เข้าทำแล้ว กิจอันนั้นจะไม่สำเร็จภายในเวลาอันควรไซ้ การที่ได้ทำขัดกับความประสงค์ของตัวการเช่นนั้น ท่านมิให้ยกขึ้นเป็นข้อวินิจฉัย

Section 397. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The fact that the management of the affair is opposed to the wishes of the principal is not taken into consideration if, without the management of the affair, a duty of the principal the fulfilment of which is of public interest or a legal duty to furnish maintenance to others by the principal would not be fulfilled in due time.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [159](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [679](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.679;
 - The fact that the management of the affair is opposed to the wishes of the principal is not taken into consideration if, without the management of the affair, a duty of the principal the fulfilment of which is of public interest or a statutory duty to furnish maintenance to others by the principal would not be fulfilled in due time.

มาตรา 398

- ถ้าผู้จัดการทำกิจอันใดเพื่อประสงค์จะป้องกันอันตรายอันมีมาใกล้ตัวการ จะเป็นภัยแก่ตัวก็ดี แก่ชื่อเสียงก็ดี หรือแก่ทรัพย์สินก็ดี ท่านว่าผู้จัดการต้องรับผิดชอบแต่เพียงที่จงใจทำผิด หรือที่เป็นความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น

Section 398. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the management of the affair has for its object the averting of an imminent danger which threatens the person, reputation or property of the principal, the manager is responsible only for wilful default and gross negligence.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [160](#)
2. Jp. Code (1896/98): * [698](#)
3. Gr. Code (1896): [680](#)
4. Miscellaneous: [\[S.O.420 par.2\]](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.698;
 - A manager who has managed the business of the principal in order to protect the latter from imminent peril to his person, honour, or property, is not responsible for resulting damages unless he acted in bad faith or with gross negligence.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.420;
 - [I] Der Geschäftsführer haftet für jede Fahrlässigkeit.
 - [II] Seine Haftpflicht ist jedoch milder zu beurteilen, wenn er gehandelt hat, um einen dem Geschäftsherrn drohenden Schaden abzuwenden.
 - [III] Hat er die Geschäftsführung entgegen dem ausgesprochenen oder sonst erkennbaren Willen des Geschäftsherrn unternommen und war dessen Verbot nicht unsittlich oder rechtswidrig, so haftet er auch für den Zufall, sofern er nicht beweist, dass dieser auch ohne seine Einmischung eingetreten wäre.

มาตรา 399

- ผู้จัดการต้องบอกกล่าวแก่ตัวการโดยเร็วที่สุดที่จะทำได้ว่าตนได้เข้าจัดการงานแทน และต้องรอฟังคำวินิจฉัยของตัวการ เว้นแต่ภัยจะมีขึ้นเพราะการที่หน่วงเหนี่ยว นอกจากนี้ท่านให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๘๐๙ ถึง ๘๑๑ อันบังคับแก่ตัวแทนนั้นมาใช้บังคับแก่หน้าที่ของผู้จัดการด้วยโดยอนุโลม

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

Section 399. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The manager shall notify to the principal, as soon as practicable, the undertaking of the management of the affair, and await his decision, unless there is danger in delay. For the rest the provisions of Sections 809 to 811 applicable to an agent apply mutatis mutandis to the obligation of the manager.
1. Old Text (1923): [155](#), [164](#), [167](#)
 2. Jp. Code (1896,98): [699](#), [701](#)
 3. Gr. Code (1896): * [[681](#)]
 4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.681;
 - The agent shall notify to the principal, as soon as practicable, the undertaking of the management of the affair, and await his decision, unless there is danger in delay. For the rest the provisions of 666 to 668 applicable to a mandatary apply mutatis mutandis to the obligations of the agent.

มาตรา 400

- ถ้าผู้จัดการเป็นผู้ไร้ความสามารถ ท่านว่าจะต้องรับผิดชอบแต่เพียงตามบทบัญญัติว่าด้วยค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิด และว่าด้วยการคืนลามิควรได้เท่านั้น

Section 400. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the manager is incapacitated, he is responsible only under the provisions relating to compensation for wrongful acts, and relating to the return for undue enrichment.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [682](#)
4. Miscellaneous: [\[S.O.421\]](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.682;
 - If the agent is incapable of disposing, or limited in disposing capacity, he is responsible only under the provisions relating to compensation for unlawful acts, and to the return of unjustified benefits.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.421;
 - [I] War der Geschäftsführer unfähig, sich durch Verträge zu verpflichten, so haftet er aus der Geschäftsführung nur, soweit er bereichert ist oder auf böswillige Weise sich der Bereicherung entäußert hat.
 - [II] Vorbehalten bleibt eine weitergehende Haftung aus unerlaubten Handlungen.

มาตรา 401

- ถ้าการที่เข้าจัดการงานนั้นเป็นการสมประโยชน์ของตัวการและต้องตามความประสงค์อันแท้จริงของตัวการ หรือความประสงค์ตามที่จะพึงสันนิษฐานได้นั้นไซ้ ท่านว่าผู้จัดการจะเรียกให้ชดใช้เงินอันตนได้ออกไปคืนแก่ตนเช่นอย่างตัวแทนก็ได้ และบทบัญญัติมาตรา ๘๑๖ วรรค ๒ นั้น ท่านก็ให้นำมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม
- อนึ่ง ในกรณีทีกล่าวนำในมาตรา ๓๙๗ นั้น แม้ถึงว่าที่เข้าจัดการงานนั้นจะเป็นการขัดกับความประสงค์ของตัวการก็ดี ผู้จัดการก็ยังคงมีสิทธิเรียกร้องเช่นนั้นอยู่

Section 401. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If the undertaking of management of the affair is in accordance with the interest and the actual or presumptive wishes of the principal, the manager may demand reimbursement of his outlay as an agent. The provisions of Section 816 paragraph 2 apply mutatis mutandis.
- [II] In the case provided for by Section 397 this claim belongs to the manager even if the undertaking of the management of the affair is opposed to the wishes of the principal.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[162](#)]
2. Jp. Code (1896,98): [[702 par.1, 2](#)]
3. Gr. Code (1896): * [[683](#)]
4. Miscellaneous: [[S.O.422](#)]

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] German Civil Code (1896), Sec.683;
 - If the undertaking of the management of the affair is in accordance with the interest and the actual or presumptive wishes of the principal, the agent may demand reimbursement of his outlay as a mandatary. In the cases provided for by 679 this claim belongs to the agent even if the undertaking of the management of the affair is opposed to the wishes of the principal.
- [Secondary model] Old Text (1923), Sec.162;
 - [I] ถ้าผู้จัดการเข้าทำแทนต้องตามเจตนาของตัวการ และได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรไซ้ ท่านว่าในการที่ผู้นั้นได้จัดทำไปตัวการเป็นผู้ผูกพันต่อคนภายนอก
 - [II] อนึ่งตัวการจำต้องชดใช้เงินทดรองฤค่าใช้จ่ายซึ่งผู้จัดการได้เสียไปในการที่ทำนั้นด้วย

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.422;

- [I] Wenn die Übernahme einer Geschäftsbesorgung durch das Interesse des Geschäftsherrn geboten war, so ist dieser verpflichtet, dem Geschäftsführer alle Verwendungen, die notwendig oder nützlich und den Verhältnissen angemessen waren, samt Zinsen zu ersetzen und ihn in demselben Maße von den übernommenen Verbindlichkeiten zu befreien, sowie für andern Schaden ihm nach Ermessen des Richters Ersatz zu leisten.
- [II] Diesen Anspruch hat der Geschäftsführer, wenn er mit der gehörigen Sorgfalt handelte, auch in dem Falle, wo der beabsichtigte Erfolg nicht eintritt.
- [III] Sind die Verwendungen dem Geschäftsführer nicht zu ersetzen, so hat er das Recht der Wegnahme nach den Vorschriften über die ungerechtfertigte Bereicherung.

มาตรา 402

- ถ้าเงื่อนไขตั้งว่ามาในมาตราก่อนนั้นมีได้มี ท่านว่าตัวการจำต้องคืนสิ่งทั้งหลายบรรดาที่ได้มาเพราะเขาเข้าจัดการงานนั้นให้แก่ผู้จัดการ ตามบทบัญญัติว่าด้วยการคืนลาภมิควรได้
- ถ้าตัวการให้สัตยาบันแก่การที่จัดทำนั้น ท่านให้นำบทบัญญัติทั้งหลายแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยตัวแทนมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

Section 402. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If the conditions of the foregoing section do not exist, the principal is bound to return to the manager all that he acquires through the management of the affair under the provisions relating to the return for undue enrichment.
- [II] If the principal ratifies the management of the affair, the provisions of this Code concerning Agency apply mutatis mutandis.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): **161** [= [161 No.3](#)], [152](#) [??], [[165](#), [166](#)], [170](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [684](#)
4. Miscellaneous: *S.O.* [[423](#)], [424](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.684;
 - If the conditions of 683 do not exist, the principal is bound to return to the agent all that he acquires through the management of the affair under the provisions relating to the return of unjustified benefits. If the principal ratifies the management of the affair, the claim specified in 683 belongs to the agent.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Arts.423 and 424;
 - Art.423;
 - [I] Wenn die Geschäftsführung nicht mit Rücksicht auf das Interesse des Geschäftsherrn unternommen wurde, so ist dieser gleichwohl berechtigt, die aus der Führung seiner Geschäfte entspringenden Vorteile sich anzueignen.
 - [II] Zur Ersatzleistung an den Geschäftsführer und zu dessen Entlastung ist der Geschäftsherr nur so weit verpflichtet, als er bereichert ist.
 - Art.424;

- Wenn die Geschäftsbesorgung nachträglich vom Geschäftsherrn gebilligt wird, so kommen die Vorschriften über den Auftrag zur Anwendung.

มาตรา 403

- ถ้าผู้จัดการมิได้มีบุพพเจตนาจะเรียกให้ตัวการชดใช้คืน ผู้จัดการก็ย่อมไม่มีสิทธิเรียกร้องเช่นนั้น
- การที่บิดามารดา ปู่ย่า ตายาย บำรุงรักษาผู้สืบสันดานเป็นทางอุปการะก็ดี หรือกลับกันเป็นทางปฏิการะก็ดี เมื่อกรณีเป็นที่สงสัยท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าไม่มีเจตนาจะเรียกให้ผู้รับประโยชน์ชดใช้คืน

Section 403. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I]The manager has no claim if he had not the intention to demand reimbursement from the principal.
- [II] If parents or grandparents furnish maintenance to their descendants, or vice versa, it is to be presumed, in case of doubt, that there is no intention to demand reimbursement from the recipient.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [163](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [685](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.685;
 - [I] The agent does not have any claim if he had not the intention to demand reimbursement from the principal.
 - [II] If parents or grandparents furnish maintenance to their descendants, or vice versa, it is to be presumed, in case of doubt, that there is no intention to demand reimbursement from the recipient.

มาตรา 404

- ถ้าผู้จัดการทำแทนผู้หนึ่งโดยสำคัญว่าทำแทนผู้อื่นอีกคนหนึ่งไซ้ ท่านว่าผู้เป็นตัวแทนคนก่อนผู้เดียวมีสิทธิและหน้าที่อันเกิดแต่การที่ได้จัดทำไปนั้น

Section 404. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the manager acts for one person, believing that he is acting for another person, only the former has the right and duties arising out of the management.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [169](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): [686](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.169;
 - ถ้าผู้จัดการทำแทนผู้หนึ่งแต่โดยสำคัญว่าทำแทนผู้อื่นอีกคนหนึ่งไซ้ ท่านว่าผู้เป็นตัวแทนแท้ผู้เดียวมีสิทธิและหน้าที่อันเกิดแต่การที่ได้จัดทำไปนั้น
- [Presumed Origin] This provision is probably based on:
 - German Civil Code (1896), Sec.686;
 - If the agent is under a mistake as to the identity of the principal, the actual principal acquires the rights and obligations arising from the management of the affair.

มาตรา 405

- บทบัญญัติทั้งหลายที่กล่าวมาในสิบมาตราก่อนนั้น ท่านมิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่บุคคลหนึ่งเข้าทำงานของผู้อื่นโดยสำคัญว่าเป็นการทำงานของตนเอง
- ถ้าบุคคลใดถือเอากิจการของผู้อื่นว่าเป็นของตนเอง ทั้งที่รู้แล้วว่าตนไม่มีสิทธิจะทำเช่นนั้นไซ้ ท่านว่าตัวการจะใช้สิทธิเรียกร้องบังคับโดยมูลตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๙๕, ๓๙๖, ๓๙๙ และ ๔๐๐ นั้นก็ได้ แต่เมื่อได้ใช้สิทธิตั้งว่ามานี้แล้ว ตัวการจะต้องรับผิดชอบต่อการตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐๒ วรรค ๑

Section 405. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The provisions of the ten foregoing sections do not apply, if a person takes charge of the affair of another in the belief that it is his own.
- [II] If a person treats the affair of another as his own, although knowing that he is not entitled to do so, the principal may enforce the claims based on sections 395, 396, 399 and 400. If he does enforce them, he is liable to the manager as provided for in Section 402, paragraph 1.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [168](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [687](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.687;
 - [I] The provisions of 677 to 686 do not apply, if a person takes charge of the affair of another in the belief that it is his own.
 - [II] If a person treats the affair of another as his own, although knowing that he is not entitled to do so, the principal may enforce the claims based on 677, 678, 681, 682. If he does enforce them, he is liable to the agent as provided for in 684, sentence 1.

ลักษณะ ๔ ลามมิควรไต้

[← Previous Section](#) | [Next Section →](#)

มาตรา 406

- บุคคลใดได้มาซึ่งทรัพย์สินสิ่งใด เพราะการที่บุคคลอีกคนหนึ่งกระทำให้ชำระหนี้ก็ดี หรือได้มาด้วยประการอื่นก็ดี โดยปราศจากมูลอันจะอ้างกฎหมายได้ และเป็นทางให้บุคคลอีกคนหนึ่งนั้นเสียเปรียบไซ้ ท่านว่าบุคคลนั้นจำต้องคืนทรัพย์สินให้แก่เขา อนึ่งการรับสภาพหนี้สินว่ามีอยู่หรือหาไม่นั้น ท่านก็ให้ถือว่าเป็นการกระทำให้ชำระหนี้ด้วย
- บทบัญญัติอันนี้ท่านให้ใช้บังคับตลอดถึงกรณีที่ได้ทรัพย์สินมา เพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมิได้มีได้เป็นขึ้น หรือเป็นเหตุที่ได้สิ้นสุดไปเสียก่อนแล้วนั้นด้วย

Section 406. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] Any person who, through an act of performance made by another person or in any other manner, obtains something to the prejudice of such other person without legal ground, must return it to the latter. The acknowledgment of the existence or non-existence of a debt is deemed to be an act of performance.
- [II] The same provision shall apply if something has been obtained on account of a cause which has not been realized or of a cause which has ceased to exist.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [171](#)
2. Jp. Code (1896,98): [703](#)
3. Gr. Code (1896): * [812](#)
4. Miscellaneous: [\[Fr.1376\]](#); [\[S.O.62\]](#)

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] German Civil Code (1896), Sec.812;
 - [I] A person who, through an act performed by another, or in any other manner, acquires something at the expense of the latter without legal ground, is bound to return it to him. He is so bound even if a legal ground originally existing disappears subsequently, or a result originally intended to be produced by an act of performance done by virtue of a juristic act is not produced.
 - [II] Recognition of the existence or non-existence of a debt, if made under a contract, is also deemed to be an act of performance.
- [Secondary model] Japanese Civil Code (1896/98), Art.703;

- A person who, without legal ground, acquired benefit from the property or labour of another, and thereby caused a loss to the other, is bound to make restitution of such benefit in so far as it still actually exists.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.62;
 - [I] Wer in ungerechtfertigter Weise aus dem Vermögen eines Andern bereichert worden ist, hat die Bereicherung zurückzuerstatten.
 - [II] Insbesondere tritt diese Verbindlichkeit dann ein, wenn jemand ohne jeden gültigen Grund oder aus einem nicht verwirklichten oder nachträglich weggefallenen Grund eine Zuwendung erhalten hat.

มาตรา 407

- บุคคลใดได้กระทำการอันใดตามอำเภอใจเหมือนหนึ่งว่าเพื่อชำระหนี้โดยรู้อยู่ว่าตนไม่มี ความผูกพันที่จะต้องชำระ ท่านว่าบุคคลผู้นั้นหาสิทธิจะได้รับคืนทรัพย์สินไม่

Section 407. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A person who has freely done an act as if in performance of an obligation, knowing that he was not bound to effect the performance, is not entitled to restitution.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [173](#)
2. Jp. Code (1896,98): * [705](#)
3. Gr. Code (1896): [814](#)
4. Miscellaneous: *S.O.63 [=S.O.63 par.1]*

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] Japanese Civil Code (1896/98), Art.705;
 - When a person has made a prestation in performance of an obligation knowing at the time of the non-existence of such obligation, he cannot claim restitution of the thing prestated.
- [Secondary model] [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.63;
 - [I] Wer eine Nichtschuld freiwillig bezahlt, kann das Geleistete nur dann zurückfordern, wenn er nachzuweisen vermag, dass er sich über die Schuldspflicht im Irrtum befunden hat.
 - [II] Ausgeschlossen ist die Rückforderung, wenn die Zahlung für eine verjährte Schuld oder in Erfüllung einer sittlichen Pflicht geleistet wurde.
 - [III] Vorbehalten bleibt die Rückforderung einer bezahlten Nichtschuld nach Schuldbetreibungs- und Konkursrecht.

มาตรา 408

- บุคคลซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้ไม่มีสิทธิจะได้รับคืนทรัพย์สิน คือ
- (๑) บุคคลผู้ชำระหนี้ซึ่งมีเงื่อนไขก่อนถึงกำหนดเวลานั้น
- (๒) บุคคลผู้ชำระหนี้ซึ่งขาดอายุความแล้ว
- (๒) บุคคลผู้ชำระหนี้ตามหน้าที่ศีลธรรม หรือตามควรแก่อัธยาศัยในสมาคม

Section 408. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The following persons are not entitled to restitution:
 - (1) A person who performs an obligation subject to a time clause before the time has arrived;
 - (2) A person who performs an obligation which has been barred by prescription;
 - (3) A person who performs an obligation in compliance with a moral duty or with the requirements of social propriety.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [72](#) [??], * [[174](#)]
2. Jp. Code (1896,98): [[706](#)]
3. Gr. Code (1896): [813](#) [=813 par.2], [222](#) [=222 par.2], [814](#)
4. Miscellaneous: [S.O.63](#) [=S.O.63 par.2]

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] Old Text (1923), Sec.174;
 - บุคคลซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้ไม่มีสิทธิจะได้คืนสินใช้ คือ
 - (๑) บุคคลผู้ชำระหนี้ซึ่งมีเงื่อนไขก่อนถึงกำหนดเวลานั้น
 - (๒) บุคคลผู้ชำระหนี้ซึ่งสิ้นอายุความแล้ว
- [Secondary model] [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.63;
 - [I] Wer eine Nichtschuld freiwillig bezahlt, kann das Geleistete nur dann zurückfordern, wenn er nachzuweisen vermag, dass er sich über die Schuldpflicht im Irrtum befunden hat.
 - [II] Ausgeschlossen ist die Rückforderung, wenn die Zahlung für eine verjährte Schuld oder in Erfüllung einer sittlichen Pflicht geleistet wurde.
 - [III] Vorbehalten bleibt die Rückforderung einer bezahlten Nichtschuld nach Schuldbetreibungs- und Konkursrecht.

มาตรา 409

- เมื่อบุคคลผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งมิได้เป็นลูกหนี้ได้ชำระหนี้ไปโดยสำคัญผิด เป็นเหตุให้เจ้าหนี้ผู้ทำการโดยสุจริตได้ทำลายหรือลบเลือนเสียซึ่งเอกสารอันเป็นพยานหลักฐานแห่งหนี้ก็ดี ยกเลิกหลักประกันเสียก็ดี สิ้นสิทธิไปเพราะขาดอายุความก็ดี ท่านว่าเจ้าหนี้ไม่จำเป็นต้องคืนทรัพย์สิน
- บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ไม่ขัดขวางต่อการที่บุคคลผู้ได้ชำระหนี้นั้นจะใช้สิทธิไต่เบี่ยเอาแก่ลูกหนี้และผู้ค้ำประกัน ถ้าจะมี

Section 409. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] When a person who is not a debtor has performed an obligation by mistake and the creditor, in consequence thereof, has in good faith destroyed or obliterated the documentary evidence of the obligation or given up any security or lost his right by prescription, the creditor is not bound to make restitution.
- [II] The provisions of the foregoing paragraph do not prevent the person who has performed from exercising a right of recourse against the debtor and his surety, if any.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [707](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: [Br.960](#), [Fr.1377](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.707;
 - [I] When a person who is not a debtor has performed an obligation by mistake, if the creditor has, in good faith, destroyed the bond, renounced (waived) the security, or lost the obligation by prescription, restitution cannot be demanded by the person who has performed.
 - [II] The provisions of the preceding Paragraph do not prevent the person who has performed from exercising his claim for reimbursement (right of recourse) against the debtor.

The other miscellaneous sources are as follows:

- Civil Code of Brazil (1916), Art.960;
 - [I] The non-performance (inadimplemento) of the obligation, positive and liquid, within its term, constitutes the debtor in default, by force of law.

- [II] If no period has been fixed, the default begins from the interpellation, notification, or protest.
- French Civil Code (1804), Art.1377;
 - [I] When a person through mistake, believing himself a debtor, discharges a demand, he has a claim for recovery against the creditor.
 - [II] Nevertheless such claim ceases in the case where the creditor has destroyed his title in consequence of payments, saving the remedy of the party paying against the real debtor.

มาตรา 410

- บุคคลใดได้กระทำการชำระหนี้โดยมุ่งต่อผลอย่างหนึ่ง แต่มิได้เกิดผลขึ้นเช่นนั้น ถ้าและบุคคลนั้นได้รู้มาแต่แรกว่าการที่จะเกิดผลนั้นเป็นพ้นวิสัยก็ดี หรือได้เข้าป้องกันขัดขวางเสียมิให้เกิดผลเช่นนั้นโดยอาการอันฝ่าฝืนความสุจริตก็ดี ท่านว่าบุคคลผู้นั้นไม่มีสิทธิจะได้รับคืนทรัพย์

Section 410. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A person who had made a performance for an intended result which is not produced is not entitled to restitution, if, from the beginning, it was known to him that the production of the result was impossible or if he has prevented the result in violation of good faith.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [815](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.815;
 - The claim for return on account of the non-production of the result intended to be produced by an act of performance is barred, if the production of the result was impossible ab initio, and the person performing knew this, or if he has prevented the production of the result in bad faith.

มาตรา 411

- บุคคลใดได้กระทำการเพื่อชำระหนี้ เป็นการอันฝ่าฝืนข้อห้ามตามกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี ท่านว่าบุคคลนั้นหาอาจจะเรียกร้องคืนทรัพย์สินได้ไม่

Section 411. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A person who has made an act of performance, the purpose of which is contrary to legal prohibition or good morals, cannot claim restitution.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [708 \[=708 sent. 1\]](#)
3. Gr. Code (1896): [817](#)
4. Miscellaneous: [Br.971](#); [Jenks 99](#); [\[S.O.66\]](#)

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] Japanese Civil Code (1896/98), Art.708;
 - A person who has made a prestation for an illegal cause cannot claim its restitution except the illegal cause has existed only as regards the person who was thereby enriched.
- [Secondary model] German Civil Code (1896), Sec.817;
 - If the purpose of an act of performance was specified in such manner that its acceptance by the recipient constitutes an infringement of a statutory prohibition or is contra bonos mores, the recipient is bound to make restitution. The claim for return is barred if the person performing is in pari delicto, unless the performance consisted in the incurring of an obligation; what has been given for the performance of such an obligation may not be demanded back.

The other miscellaneous sources are as follows:

- Civil Code of Brazil (1916), Art.971;
 - He who gave something in order to attain an illicit, or immoral end, or one prohibited by law, has no right of recovery.
- A Digest of English Civil Law by Edward Jenks (1905), Sec.99;
 - Property transferred in contemplation of an illegal or immoral object can be recovered at any time before a material part of the illegal or immoral object has been accomplished; and, in the case of a claimant in minori delicto, even after the illegal or immoral object has been accomplished.
- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.66;

- Was in der Absicht, einen rechtswidrigen oder unsittlichen Erfolg herbeizuführen, gegeben worden ist, kann nicht zurückgefordert werden.

มาตรา 412

- ถ้าทรัพย์สินซึ่งได้รับไว้เป็นลาภมิควรได้นั้นเป็นเงินจำนวนหนึ่ง ท่านว่าต้องคืนเต็มจำนวนนั้น เว้นแต่เมื่อบุคคลได้รับไว้โดยสุจริต จึงต้องคืนลาภมิควรได้เพียงส่วนที่ยังมีอยู่ในขณะเมื่อเรียกคืน

Section 412. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If the property which was unduly received is a sum of money, restitution must be made in full, unless the person who received it was in good faith in which case he is only bound to return such part of his enrichment as still exists at the time when restitution is demanded.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[176](#), [178](#), [[179](#), [180](#)]
2. Jp. Code (1896,98): [[703](#)]
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: Plan.II No.84 [*S.O.62, 64*]

《Comments》

The other miscellaneous sources are as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Arts.62 and 64;
 - Art.62;
 - [I] Wer in ungerechtfertigter Weise aus dem Vermögen eines Andern bereichert worden ist, hat die Bereicherung zurückzuerstatten.
 - [II] Insbesondere tritt diese Verbindlichkeit dann ein, wenn jemand ohne jeden gültigen Grund oder aus einem nicht verwirklichten oder nachträglich weggefallenen Grund eine Zuwendung erhalten hat.
 - Art.64;
 - Die Rückerstattung kann insoweit nicht gefordert werden, als der Empfänger nachweisbar zur Zeit der Rückforderung nicht mehr bereichert ist, es sei denn, dass er sich der Bereicherung entäußerte und hierbei nicht in gutem Glauben war oder doch mit der Rückerstattung rechnen musste.

มาตรา 413

- เมื่อทรัพย์สินอันจะต้องคืนนั้นเป็นอย่างอื่นนอกจากจำนวนเงิน และบุคคลได้รับไว้โดยสุจริต ท่านว่าบุคคลเช่นนั้นจำต้องคืนทรัพย์สินเพียงตามสภาพที่เป็นอยู่ และมีต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินนั้นสูญหายหรือบุบสลาย แต่ถ้าได้อะไรมาเป็นค่าสินไหมทดแทนเพื่อการสูญหายหรือบุบสลายเช่นนั้นก็ต้องให้ไปด้วย
- ถ้าบุคคลได้รับทรัพย์สินไว้โดยทุจริต ท่านว่าจะต้องรับผิดชอบในการสูญหายหรือบุบสลายนั้นเต็มภูมิ แม้กระทำการสูญหายหรือบุบสลายจะเกิดเพราะเหตุสุดวิสัย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าถึงอย่างไร ทรัพย์สินนั้นก็คงต้องสูญหายหรือบุบสลายอยู่นั่นเอง

Section 413. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] When the property which must be returned is other than a sum of money and the person who received it was in good faith, such person is only bound to return it in such condition as it is and is not responsible for less or damage to such thing, but he must return whatever he has acquired as compensation for such loss or damage.
- [II] If the person who received the property was in bad faith he is fully responsible for the loss or damage even caused by force majeure, unless he proves that the loss or damage would have happened in any case.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [176](#), [177](#)
2. Jp. Code (1896,98): [191](#), [[703](#), [704](#)]
3. Gr. Code (1896): [[818 par.1](#), [819 par.1](#)]
4. Miscellaneous: S.O.938 [??] [[S.C.938](#), [940](#)]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Secs.176 and 177;
 - Sec.176;
 - ถ้าตัวสินใช้นั้นเป็นทรัพย์สินที่พึงส่งคืนได้ และบุคคลได้รับโดยสุจริต ท่านว่าบุคคลนั้นจำต้องส่งคืนทรัพย์สินแต่ตามสภาพที่เป็นอยู่ในเวลานั้น
 - Sec.177;
 - ถ้าตัวสินใช้นั้นเป็นทรัพย์สินที่พึงส่งคืนได้ และบุคคลได้รับไว้โดยทุจริต ท่านว่าบุคคลผู้นั้นจะต้องใช้ค่าบุบสลายใดๆ ที่เกิดขึ้นแก่ทรัพย์สินนั้น

The other miscellaneous sources are as follows:

- Swiss Civil Code (1907), Arts.938 and 940;
 - Art.938;
 - [I] Anyone in possession of a thing in good faith does not become responsible for compensation to the one entitled

thereto by reason of the fact that he used and enjoyed the thing according to his presumed right.

- [II] He need not replace what is thereby consumed or has been damaged.
- Art.940;
 - [I] One who is in possession of a thing in bad faith must give it up to him lawfully entitled thereto, and must pay compensation for all damages caused by the deprivation of possession as well as for the fruits gathered or neglected.
 - [II] He has a claim for expenditures only if such would have been necessary for the one lawful owner.
 - [III] So long as the possessor does not know to whom he shall return the thing, he is liable only for the damage which he is responsible for.

มาตรา 414

- ถ้าการคืนทรัพย์สินตกเป็นพันวิสัยเพราะสภาพแห่งทรัพย์สินที่ได้รับไว้ นั่นเองก็ดี หรือเพราะเหตุอย่างอื่นก็ดี และบุคคลได้รับทรัพย์สินไว้โดยสุจริต ท่านว่าบุคคลเช่นนั้นจำต้องคืนลามมิควรได้เพียงส่วนที่ยังมีอยู่ในขณะเมื่อเรียกคืน
- ถ้าบุคคลได้รับทรัพย์สินนั้นไว้โดยทุจริต ท่านว่าต้องใช้ราคาทรัพย์สินนั้นเต็มจำนวน

Section 414. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If restitution is impossible on account of the nature of the property received or for any other reason, and the person who received the property was in good faith, such person is bound only to return such part of his enrichment as still exists at the time when restitution is demanded.
- [II] If a person who received the property was in bad faith, he is bound to pay the full value of the property.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [178](#), [179](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): [818 par.2, 3](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Secs.178 and 179;
 - Sec.178;
 - ถ้าสินใช้นั้นตกอยู่ในสภาพที่จะส่งคืนไม่ได้ก็ดี ฤเป็นพันวิสัยจะส่งคืนได้ด้วยเหตุอย่างอื่นก็ดี และบุคคลได้รับสินใช้ไว้โดยสุจริต ท่านว่าบุคคลผู้นั้นจำต้องส่งคืนลามมิควรได้เพียงส่วนที่ยังมีอยู่ในขณะเมื่อเรียกคืน
 - Sec.179;
 - ถ้าตัวสินใช้นั้นตกอยู่ในสภาพที่จะส่งคืนไม่ได้ก็ดี ฤเป็นพันวิสัยจะส่งคืนได้ด้วยเหตุอย่างอื่นก็ดี และบุคคลได้รับสินใช้ไว้โดยทุจริต ท่านว่าบุคคลผู้นั้นจำต้องใช้ค่าสินใช้นั้นอย่างสูงสุดซึ่งจะขึ้นราคาไปในระหว่างเวลาตั้งแต่ส่งสินใช้นั้นจนวันพิพากษาคดีถึงที่สุด

มาตรา 415

- บุคคลผู้ได้รับทรัพย์สินไว้โดยสุจริต ย่อมจะได้ดอกผลอันเกิดแต่ทรัพย์สินนั้นตลอดเวลาที่ยังคงสุจริตอยู่
- ถ้าผู้ที่ได้รับไว้จะต้องคืนทรัพย์สินนั้นเมื่อใด ให้ถือว่าผู้นั้นตกอยู่ในฐานะทุจริตจำเดิมแต่เวลาที่เรียกคืนนั้น

Section 415. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] A person who has received the property in good faith acquires the fruits thereon as long as such good faith continues.
- [II] In case where he has to return such thing, he is deemed to be in bad faith from the time when restitution is demanded.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): * [189](#)
3. Gr. Code (1896): [[818 par.1, 4;](#) [953 - 957](#)
4. Miscellaneous: Fr.540 - 550 [??] [= [Fr.549 - 550](#)]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.189;
 - [I] A possessor in good faith acquires the fruits produced by the thing possessed.
 - [II] When a possessor in good faith fails in a petitory action he is deemed to be a possessor in bad faith from the time of the commencement of the action.

The other miscellaneous sources are as follows:

- French Civil Code (1804), Arts. 549 and 550;
 - Art.549;
 - A party simply in possession is only entitled to the fruits where he is so by good faith : in the opposite case he is bound to render the produce with the thing itself to the proprietor who claims it.
 - Art.550;
 - [I] He is in possession by good faith who possesses, as proprietor, by virtue of a conveyance of the defects of which he is not aware.
 - [II] He ceases to be in possession by good faith from the moment wherein he discovers such defects.

มาตรา 416

- ค่าใช้จ่ายทั้งหลายอันควรแก่การเพื่อรักษาบำรุงหรือซ่อมแซมทรัพย์สินนั้น ท่านว่าต้องชดใช้แก่บุคคลผู้คืนทรัพย์สินนั้นเต็มจำนวน
- แต่บุคคลเช่นว่านี้จะเรียกร้องให้ชดใช้ค่าใช้จ่ายตามธรรมดาเพื่อบำรุงซ่อมแซมทรัพย์สินนั้นหรือค่าภาระติดพันที่ต้องเสียไปในระหว่างที่ตนคงเก็บดอกผลอยู่นั้นหาได้ไม่

Section 416. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] Expenses which were necessary for the preservation of the property or for its maintenance or repair must be reimbursed in full to the person who returns such property.
- [II] However such person cannot claim reimbursement of the ordinary expenses for maintenance, repairs or charges made within the time during which he has acquired the fruits.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [[182](#), [183](#)]
2. Jp. Code (1896,98): [[196 par.1](#)]
3. Gr. Code (1896): [994](#)
4. Miscellaneous: [Fr.1381](#); It.1150 [*S.O.65 par.1*]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Secs.182 and 183;
 - Sec.182;
 - ถ้าผู้ส่งคืนทรัพย์สินได้ออกค่าใช้จ่ายไปในรายทรัพย์สินนั้น ท่านว่าผู้นั้นชอบที่จะได้รับชดใช้จากผู้รับคืนทรัพย์สินตามที่บัญญัติไว้ในมาตราทั้งหลายสืบไปนี้
 - Sec.183;
 - [I] ค่าใช้จ่ายทั้งหลายที่ควรแก่การ เพื่อบำรุงรักษาถุซ่อมทรัพย์สินนั้นก็ดี ถุเพื่อใช้ค่าภาระติดพันในทรัพย์สินนั้นก็ดี ท่านว่าต้องชดใช้เต็มจำนวน
 - [II] ถ้าผู้ส่งคืนทรัพย์สินเก็บดอกผลได้ ท่านว่าผู้นั้นจะต้องออกค่าใช้จ่ายเพื่อบำรุงรักษา ซ่อมแซม ถุค่าภาระติดพันนั้นเท่าค่าดอกผลซึ่งเก็บได้

The other miscellaneous sources are as follows:

- French Civil Code (1804), Art.1381;
 - He to whom the thing is restored must allow even to the possessor through bad faith, all the necessary and useful expenses which have been incurred for its preservation.
- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.65;

- [I] Der Empfänger hat Anspruch auf Ersatz der notwendigen und nützlichen Verwendungen, für letztere jedoch, wenn er beim Empfang nicht in gutem Glauben war, nur bis zum Betrage des zur Zeit der Rückerstattung noch vorhandenen Mehrwertes.
- [II] Für andere Verwendungen kann er keinen Ersatz verlangen, darf aber, wenn ihm ein solcher nicht angeboten wird, vor der Rückgabe der Sache, was er verwendet hat, wieder wegnehmen, soweit dies ohne Beschädigung der Sache selbst geschehen kann.

มาตรา 417

- ในส่วนค่าใช้จ่ายอย่างอื่นนอกจากที่กล่าวมาในวรรคต้นแห่งมาตราก่อนนั้น บุคคลผู้คืนทรัพย์สินจะเรียกให้ชดใช้ได้แต่เฉพาะที่เสียไปในระหว่างที่ตนทำการโดยสุจริต และเมื่อทรัพย์สินนั้นได้มีราคาเพิ่มสูงขึ้นเพราะค่าใช้จ่ายนั้นในเวลาที่คืนและจะเรียกได้ก็แต่เพียงเท่าราคาที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น
- อนึ่ง บทบัญญัติแห่งมาตรา ๔๑๕ วรรค ๒ นั้น ท่านให้นำมาใช้บังคับด้วยแล้วแต่กรณี

Section 417. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] For expenses other than those provided in paragraph 1 of the foregoing section the person who returns the property can claim reimbursement only if they were made while he was in good faith and if the value of the property is increased by such expenses at the time of restitution, and only to the extent of such increase.
- [II] The provisions of section 415 paragraph 2 apply correspondingly.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[184](#)]
2. Jp. Code (1896,98): [[196 par.2](#)]
3. Gr. Code (1896): * [996](#)
4. Miscellaneous: [S.O.65 par.2]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.996;
 - The possessor may require reimbursement for unnecessary outlay only where it is incurred before action commenced, and before the creation of the liability specified in 990, and the value of the thing is increased by such outlay at the time at which the owner recovers the thing.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.65;
 - [I] Der Empfänger hat Anspruch auf Ersatz der notwendigen und nützlichen Verwendungen, für letztere jedoch, wenn er beim Empfang nicht in gutem Glauben war, nur bis zum Betrage des zur Zeit der Rückerstattung noch vorhandenen Mehrwertes.
 - [II] Für andere Verwendungen kann er keinen Ersatz verlangen, darf aber, wenn ihm ein solcher nicht angeboten wird, vor der Rückgabe der Sache, was er verwendet hat, wieder wegnehmen, soweit dies ohne Beschädigung der Sache selbst geschehen kann.

มาตรา 418

- ถ้าบุคคลรับทรัพย์สินอันมิควรได้ไว้โดยทุจริต และได้ทำการตัดแปลงหรือต่อเติมขึ้นในทรัพย์สินนั้น ท่านว่าบุคคลเช่นนั้นต้องจัดทำทรัพย์สินนั้นให้คืนคงสภาพเดิมด้วยค่าใช้จ่ายของตนเองแล้วจึงส่งคืน เว้นแต่เจ้าของทรัพย์สินจะเลือกให้ส่งคืนตามสภาพที่เป็นอยู่ในกรณีเช่นนั้นเจ้าของจะใช้ราคาค่าทำตัดแปลงหรือต่อเติม หรือใช้เงินจำนวนหนึ่งเป็นราคาทรัพย์สินเท่าที่เพิ่มขึ้นนั้นก็ได้ แล้วแต่จะเลือก
- ถ้าในเวลาที่จะต้องคืนทรัพย์สินนั้นเป็นพันวิสัยจะทำให้ทรัพย์สินคืนคงสภาพเดิมได้ หรือถ้าทำไปทรัพย์สินนั้นจะบอบสลายไซ้ ท่านว่าบุคคลผู้ได้รับไว้จะต้องส่งคืนทรัพย์สินตามสภาพที่เป็นอยู่ และไม่มีสิทธิเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อราคาทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นเพราะการตัดแปลงหรือต่อเติมนั้นได้

Section 418. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If the person who has in bad faith unduly received a property has made alternations in, or additions to it, he must return the property after having put it in its former condition at his own expense, unless the owner of the property chooses to have it returned in its present condition in which case the owner must pay at his option either the cost of alterations or additions, or a sum representing the increased value of the property.
- [II] When restitution is to be made, if it is impossible to put it in its former condition or the property would be damaged thereby, the person who received the property must return it in such condition as it is and he is not entitled to compensation for any increase of value accruing to the property from such alterations or additions.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [185](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: S.O.65 [=S.O.65 par.2]; [Fr.555](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.185;
 - ถ้าผู้รับทรัพย์สินอันมิควรได้ไว้โดยทุจริต ได้ตัดแปลงต่อเติมขึ้นในทรัพย์สินนั้น ท่านว่าผู้นั้นต้องจัดทำให้คืนคงสภาพเดิมด้วยค่าใช้จ่ายของตนเองแล้วส่งคืนทรัพย์สินนั้น ถ้าและพันวิสัยที่จะทำให้คืนคงสภาพเดิม ถ้าถ้าจะทำไปทรัพย์สินจะบอบสลายไซ้ ท่านว่าผู้นั้นต้องส่งคืนทรัพย์สินตามสภาพที่เป็นอยู่เช่นนั้น และไม่มีสิทธิเรียกค่าทดแทนส่วนราคาที่สูงขึ้น แต่จะต้องใช้ค่าทดแทนส่วนราคาที่ลดน้อยลงเพราะการตัดแปลงต่อเติมนั้น

The other miscellaneous sources are as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.65;
 - [I] Der Empfänger hat Anspruch auf Ersatz der notwendigen und nützlichen Verwendungen, für letztere jedoch, wenn er beim Empfang nicht in gutem Glauben war, nur bis zum Betrage des zur Zeit der Rückerstattung noch vorhandenen Mehrwertes.
 - [II] Für andere Verwendungen kann er keinen Ersatz verlangen, darf aber, wenn ihm ein solcher nicht angeboten wird, vor der Rückgabe der Sache, was er verwendet hat, wieder wegnehmen, soweit dies ohne Beschädigung der Sache selbst geschehen kann.
- French Civil Code (1804), Art.555;
 - [I] When plantations, buildings, and works have been made by a third person and with his own materials, the proprietor of the soil has a right either to retain them, or to oblige such third person to remove them.
 - [II] If the proprietor of the soil demand the demolition of the plantations and buildings, it must be done at his charge who made them and without any indemnity ; he may. moreover be condemned in damages and interest, if there be ground, for the injury which may have been sustained by the proprietor of the soil.
 - [III] If the proprietor prefer preserving such plantations and buildings, he owes a reimbursement for the value of the materials and the price of the work, without regard to the greater or less augmentation of value which the soil has received. Nevertheless if the plantations, buildings, and works have been made by a third person evicted but not condemned to a restitution of profits on account of his good faith, the proprietor shall not demand the demolition of the said works, plantations, and buildings : but he shall have his election, either to repay the value of the materials and the price of workmanship, or to reimburse a sum equal to the augmented value of the estate.

มาตรา 419

- ในเรื่องลาภมิควรได้นั้น ท่านห้ามมิให้ฟ้องคดี เมื่อพ้นกำหนดปีหนึ่งนับแต่เวลาที่ฝ่ายผู้เสียหายรู้ว่าตนมีสิทธิเรียกคืน หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่เวลาที่สิทธินั้นได้มีขึ้น

Section 419. (Draft in English from [Vol.79](#))

- No action on account of undue enrichment can be entered later than one year from the time when the injured party became aware of his right to restitution or later than 10 years from the time when the right accrued.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[452](#)]
2. Jp. Code (1896,98): [[167 par.1](#)]
3. Gr. Code (1896): [[195](#)]
4. Miscellaneous: * *S.O.67 [=S.O.67 par.1]*

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.67;
 - [I] Der Bereicherungsanspruch verjährt mit Ablauf eines Jahres, nachdem der Verletzte von seinem Anspruch Kenntnis erhalten hat, in jedem Fall aber mit Ablauf von zehn Jahren seit der Entstehung des Anspruchs.
 - [II] Besteht die Bereicherung in einer Forderung an den Verletzten, so kann dieser die Erfüllung auch dann verweigern, wenn der Bereicherungsanspruch verjährt ist.

ลักษณะ ๕ ละเมิด

หมวด ๑ ความรับผิดชอบเพื่อละเมิด

[← Previous Section](#) | [Next Section →](#)

มาตรา 420

- ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิด จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

Section 420. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A person who, wilfully or negligently, unlawfully injures the life, body, health, liberty, property or any right of another person, is said to commit a wrongful act and is bound to make compensation therefore.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [186](#)
2. Jp. Code (1896,98): [[709](#)]
3. Gr. Code (1896): [823](#) [=823 par.1]
4. Miscellaneous: [[Fr.1382,1383](#); S.O.41 par.1]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.186:
 - ผู้ใดจงใจทุเลินเล่อ ทำผิดต่อบุคคลผู้หนึ่งให้เสียหายถึงแก่เสียชีวิตก็ดี ให้เสียแก่ร่างกายก็ดี ให้เสียปรกติจิตก็ดี ให้เสียเสรีภาพก็ดี ให้เสียชื่อเสียงก็ดี ให้เสียทรัพย์สินก็ดี ให้เสียสิทธิประการใดประการหนึ่งก็ดี ท่านว่าผู้นั้นละเมิด จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ต้องเสียหาย
- [Presumed Origin] This provision is probably based on:
 - German Civil Code (1896), Sec.823;
 - [I] A person who, wilfully or negligently, unlawfully injures the life, body, health, freedom, property or any other right of another is bound to compensate him for any damage arising therefrom.
 - [II] A person who infringes a statutory provision intended for the protection of others incurs the same obligation. If, according to the purview of the statute, infringement is possible even without any fault on the part of the wrong-doer, the duty to make compensation arises only if some fault can be imputed to him.

The other miscellaneous sources are as follows:

- French Civil Code (1804), Arts.1382 and 1383;
 - Art.1382;
 - Every action of man whatsoever which occasions injury to another, binds him through whose fault it happened to reparation thereof.
 - Art.1383;
 - Every one is responsible for the damage of which he is the cause, not only by his own act, but also by his negligence or by his imprudence.
- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.41;
 - [I] Wer einem Andern widerrechtlich Schaden zufügt, sei es mit Absicht, sei es aus Fahrlässigkeit, wird ihm zum Ersatze verpflichtet.
 - [II] Ebenso ist zum Ersatze verpflichtet, wer einem Andern in einer gegen die guten Sitten verstoßenden Weise absichtlich Schaden zufügt.

มาตรา 421

- การใช้สิทธิซึ่งมีแต่จะทำให้เกิดเสียหายแก่บุคคลอื่นนั้น ท่านว่าเป็นการอันมิชอบด้วยกฎหมาย

Section 421. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The exercise of a right which can only have the purpose of causing injury to another person is unlawful.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [226](#)
4. Miscellaneous: [S.2 par.2 \[=S.C.2 par.2\]](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.226;
 - The exercise of a right which can only have the purpose of causing injury to another is unlawful.

The other miscellaneous source is as follows:

- Swiss Civil Code (1907), Art.2;
 - [I] Everyone must, in the exercise of his rights and in the performance of his duties, act with truth and faith.
 - [II] The open misuse of a right finds no protection in the law.

มาตรา 422

- ถ้าความเสียหายเกิดแต่การฝ่าฝืนบทบังคับแห่งกฎหมายใดอันมีที่ประสงค์เพื่อจะปกป้องบุคคลอื่นๆ ผู้ใดทำการฝ่าฝืนเช่นนั้น ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นเป็นผู้ผิด

Section 422. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If damage results from an infringement of a statutory provision intended for the protection of others, the person who so infringes is presumed to be in fault.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[187](#)]
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [823 par.2](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.823;
 - [I] A person who, wilfully or negligently, unlawfully injures the life, body, health, freedom, property or any other right of another is bound to compensate him for any damage arising therefrom.
 - [II] A person who infringes a statutory provision intended for the protection of others incurs the same obligation. If, according to the purview of the statute, infringement is possible even without any fault on the part of the wrong-doer, the duty to make compensation arises only if some fault can be imputed to him.

มาตรา 423

- ผู้ใดกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลาย ซึ่งข้อความอันฝ่าฝืนต่อความจริง เป็นที่เสียหายแก่ชื่อเสียงหรือเกียรติคุณของบุคคลอื่นก็ดี หรือเป็นที่เสียหายแก่ทางทำมาหาได้หรือทางเจริญของเขา โดยประการอื่นก็ดี ท่านว่าผู้นั้นจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่เขาเพื่อความเสียหายอย่างใดๆ อันเกิดแต่การนั้น แม้ทั้งเมื่อตนมิได้รู้ว่าข้อความนั้นไม่จริง แต่หากควรจะได้
- ผู้ใดส่งข่าวสาส์นอันตนมิได้รู้ว่าเป็นความไม่จริง หากว่าตนเองหรือผู้รับข่าวสาส์นนั้นมีทางได้เสียโดยชอบในการนั้นด้วยแล้ว ท่านว่าเพียงที่ส่งข่าวสาส์นเช่นนั้นหาทำให้ผู้นั้นต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่

Section 423. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] A person who, contrary to the truth, asserts or circulates as a fact that which injurious to the reputation or the credit of another or his earnings or prosperity in any other manner, shall compensate the other for any damage arising therefrom, even if he does not know of its untruth, provided he ought to know it.
- [II] A person who makes a communication the untruth of which is unknown to him, does not thereby render himself liable to make compensation, if he or the receiver of the communication has a rightful interest in it.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[186](#)]
2. Jp. Code (1896,98): [[710](#)]
3. Gr. Code (1896): * [824](#)
4. Miscellaneous: [S.O.49]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.824;
 - [I] A person who maintains or publishes, contrary to the truth, a statement calculated to endanger the credit of another, or to injure his earnings or prosperity in any other manner, shall compensate the other for any damage arising therefrom, even if he does not know of its untruth, provided he ought to know it.
 - [II] A person who makes a communication the untruth of which is unknown to him, does not thereby render himself liable to make compensation, if he or the receiver of the communication has a legal interest in it.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.49;

- [I] Wer in seinen persönlichen Verhältnissen verletzt wird, hat bei Verschulden Anspruch auf Ersatz des Schadens und, wo die besondere Schwere der Verletzung und des Verschuldens es rechtfertigt, Anspruch auf Leistung einer Geldsumme als Genugtuung.
- [II] Anstatt oder neben dieser Leistung kann der Richter auch auf eine andere Art der Genugtuung erkennen.

มาตรา 424

- ในการพิพากษาคดีข้อความรับผิดเพื่อละเมิด และกำหนดค่าสินไหมทดแทนนั้น ท่านว่า ศาลไม่จำเป็นต้องดำเนินตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายลักษณะอาญาอันว่าด้วยการที่จะต้องรับโทษ และไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงการที่ผู้กระทำความผิดต้องคำพิพากษาลงโทษทางอาญาหรือไม่

Section 424. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The Court, when given judgment as to the liability for wrongful act and the amount of compensation, shall not be bound by the provisions of the criminal law concerning liability to punishment or by the conviction or non-conviction of the wrongdoer for a criminal offence.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[187](#)]
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: * *S.O.53 par.1 [=S.O.53]*

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.53;
 - [I] Bei der Beurteilung der Schuld oder Nichtschuld, Urteilsfähigkeit oder Urteilsunfähigkeit ist der Richter an die Bestimmungen über die strafrechtliche Zurechnungsfähigkeit oder an eine Freisprechung durch das Strafgericht nicht gebunden.
 - [II] Ebenso ist das strafgerichtliche Erkenntnis mit Bezug auf die Beurteilung der Schuld und die Bestimmung des Schadens für den Zivilrichter nicht verbindlich.

มาตรา 425

- นายจ้างต้องร่วมกันรับผิดชอบกับลูกจ้างในผลแห่งละเมิด ซึ่งลูกจ้างได้กระทำให้ไปในการที่จ้างนั้น

Section 425. (Draft in English from [Vol.79](#))

- An employer is jointly liable with his employee for the consequences of a wrongful act committed by such employee in the course of his employment.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [189](#)
2. Jp. Code (1896,98): [715 \[=715 par.1 sent.1\]](#)
3. Gr. Code (1896): [831 \[=831 par.1 sent.1\]](#)
4. Miscellaneous: [[Fr.1384 par.2](#); S.O.55 par.1]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.189;
 - นายจ้างกับลูกจ้างจะต้องร่วมกันรับผิดชอบในผลแห่งละเมิด ซึ่งลูกจ้างได้กระทำให้ไปในการที่จ้างนั้น

The other miscellaneous sources are as follows:

- French Civil Code (1804), Art.1384;
 - [I] A person is responsible not only for the injury which is caused by his own act, but also for that which is caused by the act of persons for whom he is bound to answer, or by things which he has had under his care.
 - [II] The father, and the mother after the decease of her husband, are responsible for the injury caused by their children being minors and residing with them; masters and trustees, for the injury caused by their servants and managers in the functions in which they have employed them.
 - [III] Tutors and artisans for the injury caused by their pupils and apprentices during the period in which they are under their superintendence.
 - [IV] The responsibility above mentioned is incurred, unless the father and mother, tutors and artisans, can prove that they were not able to prevent the act which gives rise to such responsibility.
- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.55;
 - [I] Der Geschäftsherr haftet für den Schaden, den seine Angestellten oder Arbeiter in Ausübung ihrer dienstlichen oder geschäftlichen

Verrichtungen verursacht haben, wenn er nicht nachweist, dass er alle nach den Umständen gebotene Sorgfalt angewendet habe, um einen Schaden dieser Art zu verhüten, oder dass der Schaden auch bei Anwendung dieser Sorgfalt eingetreten wäre.

- [II] Der Geschäftsherr kann auf denjenigen, der den Schaden gestiftet hat, insoweit Rückgriff nehmen, als dieser selbst schadenersatzpflichtig ist.

มาตรา 426

- นายจ้างซึ่งได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกเพื่อละเมิดอันลูกจ้างได้ทำนั้น ชอบที่จะได้ชดใช้จากลูกจ้างนั้น

Section 426. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The employer who has made compensation to a third person for a wrongful act committed by his employee is entitled to reimbursement from such employee.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [190](#)
2. Jp. Code (1896,98): [715 par.3](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: [S.O.55 par.2](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.190;
 - นายจ้างซึ่งได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกไปเพราะละเมิดอันลูกจ้างได้ทำนั้น ชอบที่จะชดใช้จากลูกจ้างนั้น

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.55;
 - [I] Der Geschäftsherr haftet für den Schaden, den seine Angestellten oder Arbeiter in Ausübung ihrer dienstlichen oder geschäftlichen Verrichtungen verursacht haben, wenn er nicht nachweist, dass er alle nach den Umständen gebotene Sorgfalt angewendet habe, um einen Schaden dieser Art zu verhüten, oder dass der Schaden auch bei Anwendung dieser Sorgfalt eingetreten wäre.
 - [II] Der Geschäftsherr kann auf denjenigen, der den Schaden gestiftet hat, insoweit Rückgriff nehmen, als dieser selbst schadenersatzpflichtig ist.

มาตรา 427

- บทบัญญัติในมาตราทั้งสองก่อนนั้น ท่านให้ใช้บังคับแก่ตัวการและตัวแทนด้วยโดยอนุโลม

Section 427. (Draft in English from [Vol.79](#))

- The two foregoing sections shall apply mutatis mutandis to principal and agent.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

- –

มาตรา 428

- ผู้ว่าจ้างทำของไม่ต้องรับผิดชอบเพื่อความเสียหายอันผู้รับจ้างได้ก่อให้เกิดขึ้นแก่บุคคลภายนอกในระหว่างการทำงานที่ว่าจ้าง เว้นแต่ผู้ว่าจ้างจะเป็นผู้ผิดในส่วนการงานที่สั่งให้ทำ หรือในคำสั่งที่ตนให้ไว้หรือในการเลือกหาผู้รับจ้าง

Section 428. (Draft in English from [Vol.79](#))

- An employer is not liable for damage done by the contractor to a third person in the course of the work, unless the employer was at fault in regard to the work ordered or to his instructions or to the selection of the contractor.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [716](#)
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.716;
 - A person ordering work (an employer) is not bound to make compensation for damages caused to a third person by a contractor in the course of the execution of the work ordered, unless the orderer has been in fault (guilty of negligence) in respect to his order or instructions.

มาตรา 429

- บุคคลใดแม้ไร้ความสามารถเพราะเหตุเป็นผู้เยาว์หรือวิกลจริตก็จะต้องรับผิดชอบในผลที่ตนทำละเมิด บิดามารดาหรือผู้อนุบาลของบุคคลเช่นนี้ย่อมต้องรับผิดชอบร่วมกับเขาด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่หน้าที่ดูแลซึ่งทำอยู่นั้น

Section 429. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A person, even though incapacitated, on account of minority or unsoundness of mind, is liable for the consequences of his wrongful act. The parents of such person are, or his guardian is, jointly liable with him, unless they or he can prove that proper care in performing their or his duty of supervision has been exercised.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [188 par.1](#)
2. Jp. Code (1896,98): [712](#), [713](#), [[714 par.1](#)]
3. Gr. Code (1896): [827](#), [828](#), [829](#), [[832 par.1](#)]
4. Miscellaneous: [Fr.1310](#) [; [S.C.19 par.3](#), S.O.54]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.188;
 - [I] บุคคลทุกคนถึงแม้เป็นผู้ไร้ความสามารถ ก็ยังจะต้องรับผิดชอบในผลที่ตนทำละเมิดต่อท่านนั้น บิดามารดาหรือผู้อนุบาลของบุคคลเห็นปานนี้ ย่อมจะต้องรับผิดชอบร่วมกับเขาด้วย ถ้ามีโอกาสพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังอันเพียงพอและสมแก่หน้าที่ดูแลซึ่งตนทำอยู่นั้น
 - [II] ถ้าบุคคลผู้ไร้ความสามารถนั้นตกอยู่ในความพิทักษ์รักษาของครูบาอาจารย์ ฤของมูลนายผู้จ้าง ฤบุคคลอื่นใดอยู่เป็นนิตยก็ดี ฤอยู่เป็นครั้งเป็นคราวก็ดี เมื่อบุคคลผู้ไร้ความสามารถทำละเมิดต่อท่านในเวลาที่อยู่ในความพิทักษ์รักษาของเขา ฉะนั้น ท่านว่าครูบาอาจารย์ มูลนายผู้จ้าง ฤบุคคลอื่นนั้น ย่อมจะต้องรับผิดชอบด้วย ถ้าอาจพิสูจน์ได้ว่าครูบาอาจารย์ มูลนายผู้จ้าง ฤบุคคลอื่นเช่นว่านั้นมิได้ใช้ความระมัดระวังเพียงพอ และสมแก่หน้าที่ดูแลซึ่งตนทำอยู่

The other miscellaneous sources are as follows:

- French Civil Code (1804), Art.1310;
 - He is not relievable against obligations resulting from his own wrong or quasi wrong.
- Swiss Civil Code (1907), Art.19;
 - [I] Persons with capacity of judgment, but minors or incapacitated, can obligate themselves in their transactions only with the consent of their legal representatives. Without this consent they may accept voluntary

benefits and exercise rights belonging to them by reason of # their personality.

- [II] They are responsible for damage caused by their unlawful acts.
- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.54;
 - [I] Aus Billigkeit kann der Richter auch eine nicht urteilsfähige Person, die Schaden verursacht hat, zu teilweisem oder vollständigem Ersatze verurteilen.
 - [II] Hat jemand vorübergehend die Urteilsfähigkeit verloren und in diesem Zustand Schaden angerichtet, so ist er hiefür ersatzpflichtig, wenn er nicht nachweist, dass dieser Zustand ohne sein Verschulden eingetreten ist.

มาตรา 430

- ครูบาอาจารย์ นายจ้าง หรือบุคคลอื่นซึ่งรับดูแลบุคคลผู้ไร้ความสามารถอยู่เป็นนิตย์ก็ดี ชั่วครั้งคราวก็ดี จำต้องรับผิดชอบร่วมกับผู้ไร้ความสามารถในการละเมิด ซึ่งเขาได้กระทำลงในระหว่างที่อยู่ในความดูแลของตน ถ้าหากพิสูจน์ได้ว่าบุคคลนั้นๆ มิได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควร

Section 430. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A teacher, employer or other person who undertakes the supervision of an incapacitated person either permanently or temporarily, is jointly liable with such person for any wrongful act committed by the latter whilst under his supervision, provided that it can be proved that he has not exercised proper care.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [188 par.2](#)
2. Jp. Code (1896,98): [714 \[=714 par.2\]](#)
3. Gr. Code (1896): [832 \[=832 par.2\]](#)
4. Miscellaneous: [\[Fr.1384 par.3, 4\]](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.188;
 - [I] บุคคลทุกคนถึงแม้เป็นผู้ไร้ความสามารถ ก็ยังจะต้องรับผิดชอบในผลที่ตนทำละเมิดต่อท่านนั้น บิดามารดาผู้อุปการดาของบุคคลเห็นปานนี้ ย่อมจะต้องรับผิดชอบร่วมกับเขาด้วย ถ้าหากพิสูจน์ได้ว่าตนใช้ความระมัดระวังอันเพียงพอและสมแก่หน้าที่ดูแลซึ่งตนทำอยู่นั้น
 - [II] ถ้าบุคคลผู้ไร้ความสามารถนั้นตกอยู่ในความพิทักษ์รักษาของครูบาอาจารย์ ฤของมูลนายผู้จ้าง ฤบุคคลอื่นใดอยู่เป็นนิตย์ก็ดี ฤอยู่เป็นครั้งเป็นคราวก็ดี เมื่อบุคคลผู้ไร้ความสามารถทำละเมิดต่อท่านในเวลาที่อยู่ในความพิทักษ์รักษาของเขา ฉะนั้น ท่านว่าครูบาอาจารย์ มูลนายผู้จ้าง ฤบุคคลอื่นนั้น ย่อมจะต้องรับผิดชอบด้วย ถ้าหากพิสูจน์ได้ว่าครูบาอาจารย์ มูลนายผู้จ้าง ฤบุคคลอื่นเช่นนั้นมิได้ใช้ความระมัดระวังเพียงพอ และสมแก่หน้าที่ดูแลซึ่งตนทำอยู่

The other miscellaneous source is as follows:

- French Civil Code (1804), Art.1384;
 - [I] A person is responsible not only for the injury which is caused by his own act, but also for that which is caused by the act of persons for whom he is bound to answer, or by things which he has had under his care.

- [II] The father, and the mother after the decease of her husband, are responsible for the injury caused by their children being minors and residing with them; masters and trustees, for the injury caused by their servants and managers in the functions in which they have employed them ;
- [III] Tutors and artisans for the injury caused by their pupils and apprentices during the period in which they are under their superintendence.
- [IV] The responsibility above mentioned is incurred, unless the father and mother, tutors and artisans, can prove that they were not able to prevent the act which gives rise to such responsibility.

มาตรา 431

- ในกรณีที่กล่าวมาในสองมาตราก่อนนั้น ท่านให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๔๒๖ มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม

Section 431. (Draft in English from [Vol.79](#))

- In case falling under the two forgoing sections the provisions of Section 426 apply mutatis mutandis.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous:

《Comments》

- –

มาตรา 432

- ถ้าบุคคลหลายคนก่อให้เกิดเสียหายแก่บุคคลอื่นโดยร่วมกันทำละเมิด ท่านว่าบุคคลเหล่านั้นจะต้องร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายนั้น ความข้อนี้ท่านให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่ไม่สามารถสืบรู้ตัวได้แน่ในจำพวกที่ทำละเมิดร่วมกันนั้น คนไหนเป็นผู้ก่อให้เกิดเสียหายนั้นด้วย
- อนึ่ง บุคคลผู้ยุยงส่งเสริมหรือช่วยเหลือในการทำละเมิด ท่านก็ให้ถือว่าเป็นผู้กระทำละเมิดร่วมกันด้วย
- ในระหว่างบุคคลทั้งหลายซึ่งต้องรับผิดชอบร่วมกันใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้น ท่านว่าต่างต้องรับผิดชอบเป็นส่วนเท่าๆกัน เว้นแต่โดยพฤติการณ์ ศาลจะวินิจฉัยเป็นประการอื่น

Section 432. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If several persons by a joint wrongful act cause damage to another person, they are jointly bound to make compensation for the damage. The same applies if, among several joint doers of an act, the one who caused the damage cannot be ascertained.
- [II] Persons who instigate or assist in a wrongful act are deemed to be joint actors.
- [III] As between themselves the persons jointly bound to make compensation are liable in equal shares unless, under the circumstances, the Court otherwise decides.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[191](#),] [192](#)
2. Jp. Code (1896,98): [719](#)
3. Gr. Code (1896): * [830](#)
4. Miscellaneous: *S.O.50 [=S.O.50 par.1, 2]*

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.830;
 - [I] If several persons have caused any damage by an act committed in common, each is responsible for the damage. The same rule applies if it cannot be discovered which of several participants has actually caused the damage.
 - [II] Instigators and accomplices are in the same position as joint-doers.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.50;

- [I] Haben Mehrere den Schaden gemeinsam verschuldet, sei es als Anstifter, Urheber oder Gehülfen, so haften sie dem Geschädigten solidarisch.
- [II] Ob und in welchem Umfange die Beteiligten Rückgriff gegeneinander haben, wird durch richterliches Ermessen bestimmt.
- [III] Der Begünstiger haftet nur dann und nur so weit für Ersatz, als er einen Anteil an dem Gewinn empfangen oder durch seine Beteiligung Schaden verursacht hat.

มาตรา 433

- ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นเพราะสัตว์ ท่านว่าเจ้าของสัตว์หรือบุคคลผู้รับเลี้ยงรับรักษาไว้แทนเจ้าของ จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ฝ่ายที่ต้องเสียหายเพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันเกิดแต่สัตว์นั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังอันสมควรแก่การเลี้ยงการรักษาตามชนิดและนิสัยของสัตว์หรือตามพฤติการณ์อย่างอื่นหรือพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นย่อมจะต้องเกิดขึ้นทั้งที่ได้ใช้ความระมัดระวังถึงเพียงนั้น
- อนึ่ง บุคคลผู้ต้องรับผิดชอบดังกล่าวมาในวรรคต้นนั้น จะใช้สิทธิไล่เบี้ยเอาแก่บุคคลผู้ที่เร้าหรือยั่วยุสัตว์นั้นโดยละเมิด หรือเอาแก่เจ้าของสัตว์อื่นอันมาเร้าหรือยั่วยุสัตว์นั้นๆ ก็ได้

Section 433. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If damage is caused by an animal, the owner, or the person who undertakes to keep the animal on behalf of the owner, is bound to compensate the injured party for any damage arising therefrom, unless he can prove that he has exercised proper care in keeping it according to its species and nature or other circumstances, or that the damage would have been occasioned notwithstanding the exercise of such care.
- [II] The person responsible under the foregoing paragraph may exercise a right of recourse against the person who has wrongfully excited or provoked the animal or against the owner of another animal which has caused the excitement or provocation.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98): [\[718\]](#)
3. Gr. Code (1896): [833](#), [\[834\]](#)
4. Miscellaneous: [\[Fr.1385\]](#); [S.O.56](#)

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] German Civil Code (1896), Secs.833 and 834;
 - Sec.833;
 - If a person is killed, or the body or health of a person is injured, or a thing is damaged by an animal, the person who keeps the animal is bound to compensate the injured party for any damage arising therefrom.
 - Sec.834;
 - A person who undertakes to take charge of an animal under a contract with the keeper of the animal, is responsible for any damage which the animal causes to a third party in the manner specified in 833. The responsibility does not arise if he has

exercised ordinary care in taking charge of the animal, or if the damage would have been occasioned notwithstanding the exercise of such care.

- [Secondary model][Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.56;
 - [I] Für den von einem Tier angerichteten Schaden haftet, wer dasselbe hält, wenn er nicht nachweist, dass er alle nach den Umständen gebotene Sorgfalt in der Verwahrung und Beaufsichtigung angewendet habe, oder dass der Schaden auch bei Anwendung dieser Sorgfalt eingetreten wäre.
 - [II] Vorbehalten bleibt ihm der Rückgriff, wenn das Tier von einem Andern oder durch das Tier eines Andern gereizt worden ist.
 - [III] Die Haftung für den durch Jagdwild verursachten Schaden ordnet das kantonale Recht.

มาตรา 434

- ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นเพราะเหตุที่โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นก่อสร้างไว้ชำรุดบกพร่องก็ดี หรือบำรุงรักษาไม่เพียงพอก็ดี ท่านว่าผู้ครองโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้นๆ จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ถ้าผู้ครองได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดเสียหายฉะนั้นแล้ว ท่านว่าผู้เป็นเจ้าของจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน
- บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนั้น ให้ใช้บังคับได้ตลอดถึงความบกพร่องในการปลูกหรือค้ำจุนต้นไม้หรือกอไผ่ด้วย
- ในกรณีที่กล่าวมาในสองวรรคข้างต้นนั้น ถ้ายังมีผู้อื่นอีกที่ต้องรับผิดชอบในการก่อให้เกิดเสียหายนั้นด้วยไซ้ ท่านว่าผู้ครองหรือเจ้าของจะใช้สิทธิไล่เบี้ยเอาแก่ผู้นั้นก็ได้

Section 434. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If damage is caused by reason of the defective construction or insufficient maintenance of a building or other structure, the possessor of such building or structure is bound to make compensation; but if the possessor has used proper care to prevent the happening of the damage, the owner is bound to make compensation.
- [II] The provisions of the foregoing paragraph apply correspondingly to defects in the planting or propping up of bamboos or trees.
- [III] If in cases of the foregoing two paragraphs there is also some other person who is responsible for the cause of the damage, the possessor or owner may exercise a right of recourse against such person.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896/98): * [717](#)
3. Gr. Code (1896): 826 - 823 [??], [[836 - 838](#)], [840 par.3](#)
4. Miscellaneous: [Fr.1386](#); [S.O.58](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.717;
 - [I] When damages have been caused by the defective construction or insufficient maintenance of structures on land, the possessor of such structures is bound to compensate the injured party for any damage arising therefrom. But when the possessor has exercised due care and attention for the purpose of avoiding the occurrence of the damage, the owner must make compensation.
 - [II] The provisions of the preceding Paragraph apply correspondingly to defects in the planting or support of trees and bamboos.

- [III] In the case of the preceding two Paragraphs, if there is also some other person who is responsible for the cause of the damage, the possessor or the owner may exercise his right of claim for reimbursement (right of recourse) against him.

The other miscellaneous sources are as follows:

- French Civil Code (1804), Art.1386;
 - The proprietor of a building is responsible for the injury caused by its fall, when it has happened in consequence of the want of necessary repairs or from defect in its construction.
- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.58;
 - [I] Der Eigentümer eines Gebäudes oder eines andern Werkes hat den Schaden zu ersetzen, den diese infolge von fehlerhafter Anlage oder Herstellung oder von mangelhafter Unterhaltung verursachen.
 - [II] Vorbehalten bleibt ihm der Rückgriff auf Andere, die ihm hiefür verantwortlich sind.

มาตรา 435

- บุคคลใดจะประสบความเสียหายอันพึงเกิดจากโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นของผู้อื่น บุคคลผู้นั้นชอบที่จะเรียกให้จัดการตามที่จำเป็นเพื่อบำบัดปัดป้องอันตรายนั้นเสียได้

Section 435. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A person who is threatened with an injury from a building or other structure belonging to another is entitled to require the latter to make necessary measures for averting the danger.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): [908](#)
4. Miscellaneous: ** S.O.59 [=S.O.59 par.1]*

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.59;
 - [I] Wer von dem Gebäude oder Werke eines Andern mit Schaden bedroht ist, kann von dem Eigentümer verlangen, dass er die erforderlichen Maßregeln zur Abwendung der Gefahr treffe.
 - [II] Vorbehalten bleiben die Anordnungen der Polizei zum Schutze von Personen und Eigentum.

มาตรา 436

- บุคคลผู้อยู่ในโรงเรือนต้องรับผิดชอบในความเสียหายอันเกิดเพราะของตกหล่นจากโรงเรือนนั้น หรือเพราะทิ้งขว้างของไปตกในที่อันมิควร

Section 436. (Draft in English from [Vol.79](#))

- An occupier of a building is responsible for damage arising from things which fall from it or are thrown into an improper place.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: * [Br.1529](#)

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Civil Code of Brazil (1916), Art.1529;
 - The person who inhabits a house, or a part of it, is responsible for the damage arising from things which fall from it or are thrown into an improper place (langadas em logar indevido).

มาตรา 437

- บุคคลใดครอบครองหรือควบคุมดูแลยานพาหนะอย่างใด ๆ อันเดินด้วยกำลังเครื่องจักรกล บุคคลนั้นจะต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดแต่ยานพาหนะนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัย หรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั่นเอง
- ความข้อนี้ให้ใช้บังคับได้ ตลอดถึงบุคคลผู้มีไว้ในครอบครองของตนซึ่งทรัพย์สินอันเป็นของเกิดอันตรายได้โดยสภาพ หรือโดยความมุ่งหมายที่จะใช้ หรือโดยอาการกลไกของทรัพย์สินนั้นด้วย

Section 437. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] A person is responsible for injury caused by any conveyance propelled by mechanism which is in his possession or control, unless he proves that the injury results from force majeure or fault of the injured person.
- [II] The same applies to the person who has in his possession things dangerous by nature of destination or on account of their mechanical action.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: [Fr.1384 \[=Fr.1384 par.1\]](#); [Br.1527](#)

《Comments》

The miscellaneous sources are as follows:

- French Civil Code (1804), Art.1384;
 - [I] A person is responsible not only for the injury which is caused by his own act, but also for that which is caused by the act of persons for whom he is bound to answer, or by things which he has had under his care.
 - [II] The father, and the mother after the decease of her husband, are responsible for the injury caused by their children being minors and residing with them; masters and trustees, for the injury caused by their servants and managers in the functions in which they have employed them ;
 - [III] Tutors and artisans for the injury caused by their pupils and apprentices during the period in which they are under their superintendence.
 - [IV] The responsibility above mentioned is incurred, unless the father and mother, tutors and artisans, can prove that they were not able to prevent the act which gives rise to such responsibility.

- Civil Code of Brazil (1916), Art.1527;
 - The owner, or keeper (detentor), of an animal shall make good (resarcir) the damage caused by it, unless he proves:
 - I. That he kept and watched it with precise care.
 - II. That the animal was provoked by another.
 - III. That the person injured acted imprudently (ou houver imprudencia do offendido).
 - IV. That the fact resulted from accident (caso fortuito), or vis major.

หมวด ๒ ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิด

[← Previous Section](#) | [Next Section →](#)

มาตรา 438

- ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด
- อนึ่ง ค่าสินไหมทดแทนนั้นได้แก่การคืนทรัพย์สินอันผู้เสียหายต้องเสียไปเพราะละเมิด หรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้น รวมทั้งค่าเสียหายอันจะพึงบังคับให้ใช้เพื่อความเสียหายอย่างใดๆ อันได้ก่อกำขึ้นนั้นด้วย

Section 438. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The Court shall determine the manner and the extent of the compensation according to the circumstances and the gravity of the wrongful act.
- [II] Compensation may include restitution of the property of which the injured person has been wrongfully deprived or its value as well as damages for any injury caused.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [198](#)
2. Jp. Code (1896,98): [710](#)
3. Gr. Code (1896): [[249](#)]
4. Miscellaneous: * ***S.O.43 [=S.O.43 par.1]***

《Comments》

This section would be a compound provision from two different models as follows:

- [Primary model] [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.43;
 - [I] Art und Größe des Ersatzes für den eingetretenen Schaden bestimmt der Richter, der hiebei sowohl die Umstände als die Größe des Verschuldens zu würdigen hat.
 - [II] Wird Schadenersatz in Gestalt einer Rente zugesprochen, so ist der Schuldner gleichzeitig zur Sicherheitsleistung anzuhalten.
- [Secondary model] Old Text (1923), Sec.198;
 - สินไหมทดแทนนั้น ท่านบังคับไว้ว่ามีประการดังนี้
 - (๑) คืนทรัพย์สิน ฤๅใช้ราคาทรัพย์สินอันเขาต้องเสียไปเพราะการละเมิด และ
 - (๒) ใช้สินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอันเกิดแก่เขา

มาตรา 439

- บุคคลผู้จำต้องคืนทรัพย์สินอื่นต้องเสียไปเพราะละเมิดแห่งตนนั้น ยังต้องรับผิดชอบตลอดถึงการที่ทรัพย์สินนั้นทำลายลงโดยอุบัติเหตุ หรือการคืนทรัพย์สินตกเป็นพันวิสัยเพราะเหตุอย่างอื่นโดยอุบัติเหตุ หรือทรัพย์สินนั้นเสื่อมเสียลงโดยอุบัติเหตุด้วย เว้นแต่เมื่อการที่ทรัพย์สินทำลาย หรือตกเป็นพันวิสัยจะคืนหรือเสื่อมเสีย นั้น ถึงแม้ว่าจะมิได้มีการทำละเมิด ก็คงจะต้องตกไปเป็นไปอย่างนั้นอยู่เอง

Section 439. (Draft in English from [Vol.79](#))

- A person who is bound to return a thing of which he has deprived another by a wrongful act is also responsible for the accidental destruction of the thing, or for accidental impossibility of returning it arising from any other cause, or for its accidental deterioration, unless destruction or the impossibility of returning it or the deterioration would have come about happened even if the wrongful act had not been committed.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): 199 [= [199](#) → [177](#)]
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [848](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.848;
 - A person who is bound to return a thing of which he has deprived another by an unlawful act is also responsible for the accidental destruction of the thing, or for accidental impossibility of returning it arising from any other cause, or for its accidental deterioration, unless the destruction or the impossibility of returning it, or the deterioration would have come about even if the deprivation had not taken place.

มาตรา 440

- ในกรณีที่ต้องใช้ราคาทรัพย์สินอันได้เอาของเขาไปก็ดี ในกรณีที่ต้องใช้ราคาทรัพย์สินอันลดน้อยลงเพราะบุบสลายก็ดี ฝ่ายผู้ต้องเสียหายจะเรียกดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่จะต้องจ่าย คิดตั้งแต่วันที่อันเป็นฐานที่ตั้งแห่งการประมาณราคานั้นก็ได้

Section 440. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If on account of the taking of a thing its value, or, on account of damage to a thing, its diminution in value is to be made good, the injured party may demand interest on the amount to be made good from the time which serves as the basis for the estimate of the value.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [849](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.849;
 - If on account of the taking of a thing its value, or, on account of damage to a thing, its diminution in value is to be made good, the injured party may demand interest on the amount to be made good from the time which serves as the basis for the estimate of the value.

มาตรา 441

- ถ้าบุคคลจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างใดๆ เพราะเอาสิ่งหาทรัพย์สินของเขาไปก็ดี หรือเพราะทำของเขาให้บุบสลายก็ดี เมื่อใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลซึ่งเป็นผู้ครองทรัพย์สินนั้นอยู่ในขณะที่เอาไป หรือขณะที่ทำให้บุบสลายนั้นแล้ว ท่านว่าเป็นอันหลุดพ้นไปเพราะการที่ได้ใช้ให้เช่นนั้น แม้กระทั่งบุคคลภายนอกจะเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือมีสิทธิอย่างอื่นเหนือทรัพย์สินนั้น เว้นแต่สิทธิของบุคคลภายนอกเช่นนั้นจะเป็นที่รู้อยู่แก่ตน หรือมิได้รู้เพราะความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของตน

Section 441. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If a person bound to make compensation for any damage on account of the taking or damaging of a movable compensates the person whose possession the thing was at the time of taking or damage, he is discharged by so doing even if a third party was the owner of the thing, or had some other right in the thing, unless the right of the third party is known to him or remains unknown in consequence of gross negligence.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [851](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.851;
 - If a person bound to make compensation for any damage on account of the taking or damaging of a moveable compensates the person in whose possession the thing was at the time of the taking or damage, he is discharged by so doing even if a third party was owner of the thing, or had some other right in the thing, unless the right of the third party is known to him or remains unknown in consequence of gross negligence.

มาตรา 442

- ถ้าความเสียหายได้เกิดขึ้นเพราะความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้ต้องเสียหายประกอบด้วย
ไซร์ ท่านให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๒๓ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

Section 442. (Draft in English from [Vol.79](#))

- If any fault of the injured party has contributed in causing the injury, the provisions of Section 223 shall apply mutatis mutandis.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [200](#)
2. Jp. Code (1896,98): [[722 par.2](#)]
3. Gr. Code (1896): * [846 \[=846 → 254\]](#)
4. Miscellaneous: [S.O.44 par.1]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Secs.846 & 254;
 - Sec.846;
 - If, in the cases provided for by 844, 845, some fault of the injured party has contributed in causing the damage which the third party has sustained, the provisions of 254 apply to the claim of the third party.
 - Sec.254;
 - [I] If any fault of the injured party has contributed in causing the injury, the obligation to compensate the injured party and the extent of the compensation to be made depends upon the circumstances, especially upon how far the injury has been caused chiefly by the one or the other party.
 - [II] This applies also even if the fault of the injured party consisted only in an omission to call the attention of the debtor to the danger of an unusually serious injury which the debtor neither knew nor ought to have known, or in an omission to avert or mitigate the injury. The provision of 278 applies mutatis mutandis.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.44;
 - [I] Hat der Geschädigte in die schädigende Handlung eingewilligt, oder haben Umstände, für die er eintreten muss, auf die Entstehung oder Verschlimmerung des Schadens eingewirkt oder die Stellung des

Ersatzpflichtigen sonst erschwert, so kann der Richter die Ersatzpflicht ermäßigen oder gänzlich von ihr entbinden.

- [II] Würde ein Ersatzpflichtiger, der den Schaden weder absichtlich noch grob fahrlässig verursacht hat, durch Leistung des Ersatzes in eine Notlage versetzt, so kann der Richter auch aus diesem Grunde die Ersatzpflicht ermäßigen.

มาตรา 443

- ในกรณีทำให้เขาถึงตายนั่น ค่าสินไหมทดแทนได้แก่ค่าปลงศพ รวมทั้งค่าใช้จ่ายอันจำเป็นอย่างอื่นอีกด้วย
- ถ้ามิได้ตายในทันที ค่าสินไหมทดแทนได้แก่ค่ารักษาพยาบาล รวมทั้งค่าเสียหายที่ต้องขาดประโยชน์ทำมาหาได้เพราะไม่สามารถประกอบกิจการงานนั้นด้วย
- ถ้าว่าเหตุที่ตายลงนั้นทำให้บุคคลคนหนึ่งคนใดต้องขาดไร้อุปการะตามกฎหมายไปด้วยไซ้ร้ ท่านว่าบุคคลคนนั้นชอบที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

Section 443. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] In the case of causing death, compensation shall include funeral and other necessary expenses.
- [II] If death did not ensue immediately, compensation shall include in particular expenses for medical treatment and damages for the loss of earning on account of disability to work.
- [III] If on account of the death any person has been deprived of his legal support, he is entitled to compensation therefore.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [202](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): [844](#)
4. Miscellaneous: * ***S.O.45***

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.45;
 - [I] Im Falle der Tötung eines Menschen sind die entstandenen Kosten, insbesondere diejenigen der Bestattung, zu ersetzen.
 - [II] Ist der Tod nicht sofort eingetreten, so muss namentlich auch für die Kosten der versuchten Heilung und für die Nachteile der Arbeitsunfähigkeit Ersatz geleistet werden.
 - [III] Haben andere Personen durch die Tötung ihren Versorger verloren, so ist auch für diesen Schaden Ersatz zu leisten.

มาตรา 444

- ในกรณีทำให้เสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยนั้น ผู้ต้องเสียหายชอบที่จะได้ชดใช้ค่าใช้จ่ายอันตนต้องเสียไป และค่าเสียหายเพื่อการที่เสียความสามารถประกอบการงานสิ้นเชิงหรือแต่บางส่วน ทั้งในเวลาปัจจุบันนั้นและในเวลาอนาคตด้วย
- ถ้าในเวลาพิพากษาคดี เป็นพันวิสัยจะหยั่งรู้ได้แน่ว่าความเสียหายนั้นได้มีแท้จริงเพียงใด ศาลจะกล่าวในคำพิพากษาว่ายังสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษานั้นอีกภายในระยะเวลาไม่เกินสองปีก็ได้

Section 444. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] In the case of an injury to the body or health, the injured person is entitled to receive reimbursement of his expenses and damages for total or partial disability to work, for the present as well as for the future.
- [II] If at the time of giving judgment it is impossible to ascertain the actual consequences of the injury, the Court may reserve in the judgment the right to revise such judgment for a period not exceeding two years.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [201](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): [[843](#)]
4. Miscellaneous: * **S.O.46**

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.46;
 - [I] Körperverletzung gibt dem Verletzten Anspruch auf Ersatz der Kosten, sowie auf Entschädigung für die Nachteile gänzlicher oder teilweiser Arbeitsunfähigkeit, unter Berücksichtigung der Erschwerung des wirtschaftlichen Fortkommens.
 - [II] Sind im Zeitpunkte der Urteilsfällung die Folgen der Verletzung nicht mit hinreichender Sicherheit festzustellen, so kann der Richter bis auf zwei Jahre, vom Tage des Urteils an gerechnet, dessen Abänderung vorbehalten.

มาตรา 445

- ในกรณีทำให้เขาถึงตาย หรือให้เสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยก็ดี ในกรณีทำให้เขาเสียเสรีภาพก็ดี ถ้าผู้ต้องเสียหายมีความผูกพันตามกฎหมาย จะต้องทำการงานให้เป็นคุณแก่บุคคลภายนอกในครัวเรือน หรืออุตสาหกรรมของบุคคลภายนอกนั้นไซ้ ท่านว่าบุคคลผู้จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้นจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลภายนอกเพื่อที่เขาต้องขาดแรงงานอันนั้นไปด้วย

Section 445. (Draft in English from [Vol.79](#))

- In the case of causing death, or of causing injury to the body or health of another, or in the case of deprivation of liberty, if the injured person was bound by law to perform service in favour of a third person in his household or industry, the person bound to make compensation shall compensate the third person for the loss of such service.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): * [845](#)
4. Miscellaneous:

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.845;
 - In the case of causing death, or of causing injury to the body or health of another, or in the case of deprivation of liberty, if the injured party was bound by law to perform service in favour of a third party in his household or industry, the person bound to make compensation shall compensate the third party for the loss of service by the payment of a money annuity. The provisions of 843, pars. 2 to 4, apply mutatis mutandis.

มาตรา 446

- ในกรณีทำให้เขาเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยก็ดี ในกรณีทำให้เขาเสียเสรีภาพก็ดี ผู้ต้องเสียหายจะเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความที่เสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงินด้วยอีกก็ได้ สิทธิเรียกร้องอันนี้ไม่โอนกันได้ และไม่ตกสืบไปถึงทายาท เว้นแต่สิทธินั้นจะได้รับสภาพกันไว้โดยสัญญาหรือได้เริ่มฟ้องคดีตามสิทธินั้นแล้ว
- อนึ่งหญิงที่ต้องเสียหายเพราะผู้ใดทำผิดอาญาเป็นทุณยศีลธรรมแก่ตน ก็ย่อมมีสิทธิเรียกร้องทำนองเดียวกันนี้

Section 446. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] In the case of injury to the body or health of another, or in the case of deprivation of liberty, the injured person may also claim compensation for the damage which is not pecuniary loss. The claim is not transferable, and does not pass to the heirs, unless it has been acknowledged by contract, or on action on it has been commenced.
- [II] A like claim belongs to a woman against whom an immoral crime is committed.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[201](#)]
2. Jp. Code (1896,98): [[710](#)]
3. Gr. Code (1896): * [847](#)
4. Miscellaneous: [S.O.47]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- German Civil Code (1896), Sec.847;
 - [I] In the case of injury to the body or health of another, or in the case of deprivation of liberty, the injured party may also demand an equitable compensation in money for the damage which is not a pecuniary loss. The claim is not transferable, and does not pass to the heirs, unless it has been acknowledged by contract, or an action on it has been commenced.
 - [II] A like claim belongs to a woman against whom an immoral crime or offence is committed, or who is induced by fraud, or by threats, or by an abuse of a relation of dependence to permit illicit cohabitation.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.47;
 - Bei Tötung eines Menschen oder Körperverletzung kann der Richter unter Würdigung der besonderen Umstände dem Verletzten oder den

Angehörigen des Getöteten eine angemessene Geldsumme als Genugtuung zusprechen.

มาตรา 447

- บุคคลใดทำให้เขาต้องเสียหายแก่ชื่อเสียง เมื่อผู้ต้องเสียหายร้องขอ ศาลจะสั่งให้บุคคลนั้นจัดการตามควรเพื่อทำให้ชื่อเสียงของผู้นั้นกลับคืนดีแทนให้ใช้ค่าเสียหายหรือทั้งให้ใช้ค่าเสียหายด้วยก็ได้

Section 447. (Draft in English from [Vol.79](#))

- Against a person who has injured the reputation of another, the Court may, on the application of the injured person order proper measures to be taken for the rehabilitation of the latter's reputation, instead of, or together with, compensation damages.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [[186](#)]
2. Jp. Code (1896/98): * [723](#)
3. Gr. Code (1896): [249](#), [824](#)
4. Miscellaneous: S.O.43 [[S.O.49](#)]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Japanese Civil Code (1896/98), Art.723;
 - Against a person who has injured the honour (reputation) of another the Court may, upon the demand of the injured party, order suitable measures to be adopted for the recovery of his honour (reputation) instead of, or together with, compensation for damage.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.49;
 - [I] Wer in seinen persönlichen Verhältnissen verletzt wird, hat bei Verschulden Anspruch auf Ersatz des Schadens und, wo die besondere Schwere der Verletzung und des Verschuldens es rechtfertigt, Anspruch auf Leistung einer Geldsumme als Genugtuung.
 - [II] Anstatt oder neben dieser Leistung kann der Richter auch auf eine andere Art der Genugtuung erkennen.

มาตรา 448

- สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดนั้น ท่านว่าขาดอายุความเมื่อพ้นปีหนึ่งนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ที่จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันทำละเมิด
- แต่ถ้าเรียกร้องค่าเสียหายในมูลอันเป็นความผิดมิโทษตามกฎหมายลักษณะอาญา และมีกำหนดอายุความทางอาญายาวกว่าที่กล่าวมานั้นไซ้ ท่านให้เอาอายุความที่ยาวกว่านั้นมาบังคับ

Section 448. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] The claim for damages arising from wrongful act is barred by prescription after one year from the day when the wrongful act and the person bound to make compensation became known to the injured person, or ten years from the day when the wrongful act was committed.
- [II] However if the damages are claimed on account of an act punishable under the criminal law for which a longer prescription is provided such longer prescription shall apply.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): [203](#)
2. Jp. Code (1896,98): [[724](#)]
3. Gr. Code (1896): [852](#) [=852 par.1]
4. Miscellaneous: S.O.50 [??] * [[S.O.60 par.1, 2](#)]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.60;
 - [I] Der Anspruch auf Schadenersatz oder Genugtuung verjährt in einem Jahre von dem Tage hinweg, wo der Geschädigte Kenntnis vom Schaden und von der Person des Ersatzpflichtigen erlangt hat, jedenfalls aber mit dem Ablaufe von zehn Jahren, vom Tage der schädigenden Handlung an gerechnet.
 - [II] Wird jedoch die Klage aus einer strafbaren Handlung hergeleitet, für die das Strafrecht eine längere Verjährung vorschreibt, so gilt diese auch für den Zivilanspruch.
 - [III] Ist durch die unerlaubte Handlung gegen den Verletzten eine Forderung begründet worden, so kann dieser die Erfüllung auch dann verweigern, wenn sein Anspruch aus der unerlaubten Handlung verjährt ist.

มาตรา 449

- บุคคลใดเมื่อกระทำการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายก็ดี กระทำตามคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายก็ดี หากก่อให้เกิดเสียหายแก่ผู้อื่นไซ้ ท่านว่าบุคคลนั้นหาต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่
- ผู้ต้องเสียหายอาจเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้เป็นต้นเหตุให้ต้องป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือจากบุคคลผู้ให้คำสั่งโดยละเมิดนั้นก็ได้

Section 449. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] A person who, acting in lawful defence or under a lawful command, has caused injury to any other person is not liable to make compensation.
- [II] The injured person can claim compensation from the person against whom the lawful defence was directed, or from the person who wrongfully gave the command, as the case may be.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [196](#)
2. Jp. Code (1896,98): [720 \[=720 par.1\]](#)
3. Gr. Code (1896): [227 - 231](#), [904](#)
4. Miscellaneous: S.O.52 par.1

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.196;
 - [I] บุคคลใดเมื่อกระทำการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายก็ดี กระทำตามคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายก็ดี หากก่อให้เกิดเสียหายแก่ผู้อื่น ท่านไม่จัดว่าผู้นั้นละเมิด และไม่ต้องที่จะใช้ค่าสินไหมทดแทน
 - [II] ผู้เสียหายอาจเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้เป็นต้นเหตุให้ต้องป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ฤจากบุคคลผู้ให้คำสั่งโดยละเมิดนั้นก็ได้

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.52;
 - [I] Wer in berechtigter Notwehr einen Angriff abwehrt, hat den Schaden, den er dabei dem Angreifer in seiner Person oder in seinem Vermögen zufügt, nicht zu ersetzen.
 - [II] Wer in fremdes Vermögen eingreift, um drohenden Schaden oder Gefahr von sich oder einem Andern abzuwenden, hat nach Ermessen des Richters Schadenersatz zu leisten.

- [III] Wer zum Zwecke der Sicherung eines berechtigten Anspruches sich selbst Schutz verschafft, ist dann nicht ersatzpflichtig, wenn nach den gegebenen Umständen amtliche Hülfe nicht rechtzeitig erlangt und nur durch Selbsthülfe eine Vereitelung des Anspruches oder eine wesentliche Erschwerung seiner Geltendmachung verhindert werden konnte.

มาตรา 450

- ถ้าบุคคลทำบุบสลาย หรือทำลายทรัพย์สินหนึ่งสิ่งใด เพื่อจะบำบัดปัดป้องอันตรายซึ่งมีมาเป็นสาธารณะโดยฉุกเฉิน ท่านว่าไม่จำเป็นต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หากความเสียหายนั้นไม่เกินสมควรแก่เหตุอันตราย
- ถ้าบุคคลทำบุบสลาย หรือทำลายทรัพย์สินหนึ่งสิ่งใด เพื่อจะบำบัดปัดป้องอันตรายอันมีแก่เอกชนโดยฉุกเฉิน ผู้นั้นจะต้องใช้คืนทรัพย์สิน
- ถ้าบุคคลทำบุบสลาย หรือทำลายทรัพย์สินหนึ่งสิ่งใด เพื่อจะป้องกันสิทธิของตนหรือของบุคคลภายนอกจากอันตรายอันมีมาโดยฉุกเฉินเพราะตัวทรัพย์สินนั้นเองเป็นเหตุ บุคคลเช่นว่านี้หาต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่ หากความเสียหายนั้นไม่เกินสมควรแก่เหตุ แต่ถ้าอันตรายนั้นเกิดขึ้นเพราะความผิดของบุคคลนั้นเองแล้ว ท่านว่าจำต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้

Section 450. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] If a person damages or destroys a thing in order to avert an immediate common danger, he is not liable to make compensation, provided the damage done is not out of proportion to the danger.
- [II] If a person damages or destroys a things in order to avert an immediate individual danger, he shall make restitution therefore.
- [III] If a person damages or destroys a thing in order to protect the rights of himself or of a third person against immediate danger threatened by the thing itself, such person is not liable to make compensation, provided the damage done is not out of proportion to the danger. If the danger was caused by such person's fault he is liable to make compensation.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [197](#)
2. Jp. Code (1896,98): [[720 par.2](#)]
3. Gr. Code (1896): [228](#)
4. Miscellaneous: [S.O.52 par.2]

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Sec.197;
 - [I] ถ้าบุคคลทำบุบสลายหรือทำลายทรัพย์สินหนึ่งสิ่งใด เพื่อจะบำบัดป้องกันอันตรายซึ่งมีมาเป็นสาธารณะโดยฉุกเฉิน ผู้นั้นหาได้ทำละเมิดมิได้ และจะไม่ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หากว่าการบุบสลายอันทำไปนั้นไม่เกินสมควรแก่เหตุอันตราย
 - [II] ถ้าบุคคลทำบุบสลายหรือทำลายทรัพย์สินหนึ่งสิ่งใด เพื่อจะบำบัดป้องกันอันตรายอันมีแก่เอกชนโดยฉุกเฉิน ผู้นั้นจะต้องจัดทำคืนค่าทรัพย์สินที่บุบสลายทำลายไปนั้น

- [III] ถ้าบุคคลทำบุบสลายฤทำลายทรัพย์สินหนึ่งสิ่งใด เพื่อจะบำบัดป้องกันสิทธิของตนฤของบุคคลอื่นจากภัยอันตรายอันมีมาโดยฉุกเฉิน เพราะตัวทรัพย์สินนั้นเองเป็นเหตุ บุคคลเช่นนั้นหาได้ทำละเมิดมิได้ และจะไม่ต้องใช้สินไหม หากว่าการบุบสลายอันทำลงนั้นไม่เกินสมควรแก่เหตุ และภัยอันตรายนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเพราะความผิดของบุคคลนั้นเองด้วย

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.52;
 - [I] Wer in berechtigter Notwehr einen Angriff abwehrt, hat den Schaden, den er dabei dem Angreifer in seiner Person oder in seinem Vermögen zufügt, nicht zu ersetzen.
 - [II] Wer in fremdes Vermögen eingreift, um drohenden Schaden oder Gefahr von sich oder einem Andern abzuwenden, hat nach Ermessen des Richters Schadenersatz zu leisten.
 - [III] Wer zum Zwecke der Sicherung eines berechtigten Anspruches sich selbst Schutz verschafft, ist dann nicht ersatzpflichtig, wenn nach den gegebenen Umständen amtliche Hülfe nicht rechtzeitig erlangt und nur durch Selbsthülfe eine Vereitelung des Anspruches oder eine wesentliche Erschwerung seiner Geltendmachung verhindert werden konnte.

มาตรา 451

- บุคคลใช้กำลังเพื่อป้องกันสิทธิของตน ถ้าตามพฤติการณ์จะขอให้ศาลหรือเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือให้ทันท่วงที่ไม่ได้ และถ้ามิได้ทำในทันใด มีภัยอยู่ด้วยการที่ตนจะได้สมดังสิทธินั้นจะต้องประวิงไปมากหรือถึงแก่สาบสูญได้ไซ้ ท่านว่าบุคคลนั้นหาต้องรับผิดชอบค่าสินไหมทดแทนไม่
- การใช้กำลังดังกล่าวมาในวรรคก่อนนั้น ท่านว่าต้องจำกัดครั้งคราวแต่เฉพาะที่จำเป็นเพื่อจะบำบัดปัดป้องภัยอันตรายเท่านั้น
- ถ้าบุคคลผู้ใดกระทำการดังกล่าวมาในวรรคต้น เพราะหลงสันนิษฐานพลาดไปว่ามีเหตุอันจำเป็นที่จะทำได้โดยชอบด้วยกฎหมายไซ้ ท่านว่าผู้นั้นจะต้องรับผิดชอบค่าสินไหมทดแทนให้แก่บุคคลอื่น แม้ทั้งการที่หลงพลาดไปนั้นจะมีใช่เป็นเพราะความประมาทเลินเล่อของตน

Section 451. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] A person who uses force for protecting his right is not liable to make compensation if under the circumstances the help of the Court or of the proper authorities is not obtainable in due time and there is danger that, if he does not act immediately, the realization of his right will be frustrated or seriously impeded.
- [II] The using of force according to the foregoing paragraph must be strictly limited to that which is necessary for averting the danger.
- [III] If any person does the act specified in the first paragraph under the erroneous assumption that the necessary conditions exist to render his act lawful, he is liable to make compensation to the other person, even if the error was not due to his negligence.

《References》

☆ quoted from “INDEX” with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923): * [194](#), [195](#)
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896): [229](#), [230](#), [231](#)
4. Miscellaneous: *S.O.52 [=S.O.52 par.3]*

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- Old Text (1923), Secs.194 and 195;
 - Sec.194;
 - ในการเพื่อยื้อเอาโดยลำพังตนนั้น บุคคลจะทำลายทรัพย์สินก็ดี จะทำให้ทรัพย์สินบุบสลายก็ดี ฤๅเข้าถือเอาทรัพย์สินหนึ่งอันใดก็ดี ท่านว่าจะทำได้แต่โดยละม่อม และทำได้ต่อเมื่อจะขอให้ศาลฤๅเจ้าหน้าที่ช่วยไม่ได้ทันท่วงที่ และเห็นว่าถ้ามิได้ทำในทันใด ภัยมีอยู่ด้วยการที่จะได้สมดังสิทธิที่อ้างนั้นจะ

ต้องประวิงไปมากจนถึงแก่สาบสูญไปได้ บุคคลทำพร้อมด้วยองค์ดังกล่าวมานี้ หาเป็นทำละเมิดมิได้

- Sec.195;
 - [I] การยึดถือเอาโดยลำพังตนฉะนี้ ท่านว่าจะต้องจำกัดครั้งแต่เฉพาะที่จำเป็นเพื่อจะบำบัดป้องกันภัยอันนั้น
 - [II] ถ้าบุคคลใดยึดถือเอาโดยลำพังตน เพราะหลงสันนิษฐานพลาดไปว่ามีฐานะควรทำได้ลำพังฉะนั้นไซ้ ท่านว่าผู้นั้นจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้บุคคลผู้อื่น
- [Presumed Origin] These provisions are probably based on:
 - German Civil Code (1896), Secs.229, 230, and 231;
 - Sec.229;
 - If a person, for the purpose of self-help, destroys or injures a thing, or for the purpose of self-help apprehends an obligor who is suspected of intending flight or overcomes the resistance of the obligee to an act which the latter is bound to permit, he does not act unlawfully if the help of a magistrate is not obtainable in a reasonable time, and there is danger that if he does not act immediately the realisation of the claim will be frustrated or seriously impeded.
 - Sec.230;
 - [I] Self-help must not be carried further than is necessary to avert the danger.
 - [II] In case of the seizure of things, unless compulsory execution is effected, leave to distrain shall be applied for.
 - [III] In case of the apprehension of the obligor, unless he is again set at liberty, leave for the precautionary detention of his person shall be applied for to the District Court in whose district the apprehension took place; the obligor shall be brought before the Court without delay.
 - [IV] If the application to the Court is delayed or rejected, the restitution of the things seized and the liberation of the person apprehended shall take place without delay.
 - Sec.321;
 - If any person does one of the acts specified in 229 under the erroneous assumption that the necessary conditions exist to render his act lawful,

he is liable to compensate the other party, even if the error was not due to negligence.

The other miscellaneous source is as follows:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.52;
 - [I] Wer in berechtigter Notwehr einen Angriff abwehrt, hat den Schaden, den er dabei dem Angreifer in seiner Person oder in seinem Vermögen zufügt, nicht zu ersetzen.
 - [II] Wer in fremdes Vermögen eingreift, um drohenden Schaden oder Gefahr von sich oder einem Andern abzuwenden, hat nach Ermessen des Richters Schadenersatz zu leisten.
 - [III] Wer zum Zwecke der Sicherung eines berechtigten Anspruches sich selbst Schutz verschafft, ist dann nicht ersatzpflichtig, wenn nach den gegebenen Umständen amtliche Hülfe nicht rechtzeitig erlangt und nur durch Selbsthülfe eine Vereitelung des Anspruches oder eine wesentliche Erschwerung seiner Geltendmachung verhindert werden konnte.

มาตรา 452

- ผู้ครองอสังหาริมทรัพย์ชอบที่จะจับสัตว์ของผู้อื่นอันเข้ามาทำความเสียหายในอสังหาริมทรัพย์นั้น และยึดไว้เป็นประกันค่าสินไหมทดแทนอันจะพึงต้องใช้แก้ตนได้ และถ้าเป็นการจำเป็นโดยพฤติการณ์ แม้จะฆ่าสัตว์นั้นก็ชอบที่จะทำได้
- แต่ว่าผู้นั้นต้องบอกกล่าวแก่เจ้าของสัตว์โดยไม่ชักช้า ถ้าและหาตัวเจ้าของสัตว์ไม่พบ ผู้ที่จับสัตว์ไว้ต้องจัดการตามสมควรเพื่อสืบหาตัวเจ้าของ

Section 452. (Draft in English from [Vol.79](#))

- [I] A possessor of an immovable property is entitled to seize animals belonging to another person which cause injury on such property and retain them as security for any compensation which may be due to him, he is even entitled to kill them if it is necessary under the circumstances.
- [II] However he must give notice without delay to the owner of the animals. If the owner could not be found the person seizing must take proper measures to seek him out.

《References》

☆ quoted from "INDEX" with supplementary entries in [...]: [Images in Archives](#)

1. Old Text (1923):
2. Jp. Code (1896,98):
3. Gr. Code (1896):
4. Miscellaneous: * **S.O.57**

《Comments》

The most plausible model for this section would be:

- [Schweizerisches Obligationenrecht \(1911\)](#), Art.57;
 - [I] Der Besitzer eines Grundstückes ist berechtigt, Dritten angehörige Tiere, die auf dem Grundstücke Schaden anrichten, zur Sicherung seiner Ersatzforderung einzufangen und in seinen Gewahrsam zu nehmen und, wo die Umstände es rechtfertigen, sogar zu töten.
 - [II] Er ist jedoch verpflichtet, ohne Verzug dem Eigentümer davon Kenntnis zu geben und, sofern ihm dieser nicht bekannt ist, zu dessen Ermittlung das Nötige vorzukehren.